

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

2
ДИНАРА

ГОДИНА
XXXII
БРОЈ
1026
27. VIII 1971

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

КАО У ЦИРКУСУ. — Сви су били на окупу: слон Дам Дам, коњ Тригер и дресирани пони, играчице на жици, каубоји и клонови. Јер, била је то незапамћена свечаност у лондонском циркусу Биг Топ: требало је дати имена двојци двомесечних дечачића који су угледали свет под „великом шатром“. А обичај је да таквој свечаности поред артиста, колега срећних родитеља, присуствују и четвороноги уметници. Сви, наравно, у парадној опреми.

СЛЕПИ ТРКАЧ. — Кад Вернер Ратхер и Хинтер Курт тренирају на стази стадиона у Дортмунду увек се држе за кратак кожни каиш. Ратхер је ослепео кад је имао 19 година и био надна немачке атлетике. Његов пријатељ Курт помогао му је да поднесе несрећу и не опрости се сасвим од спорта.

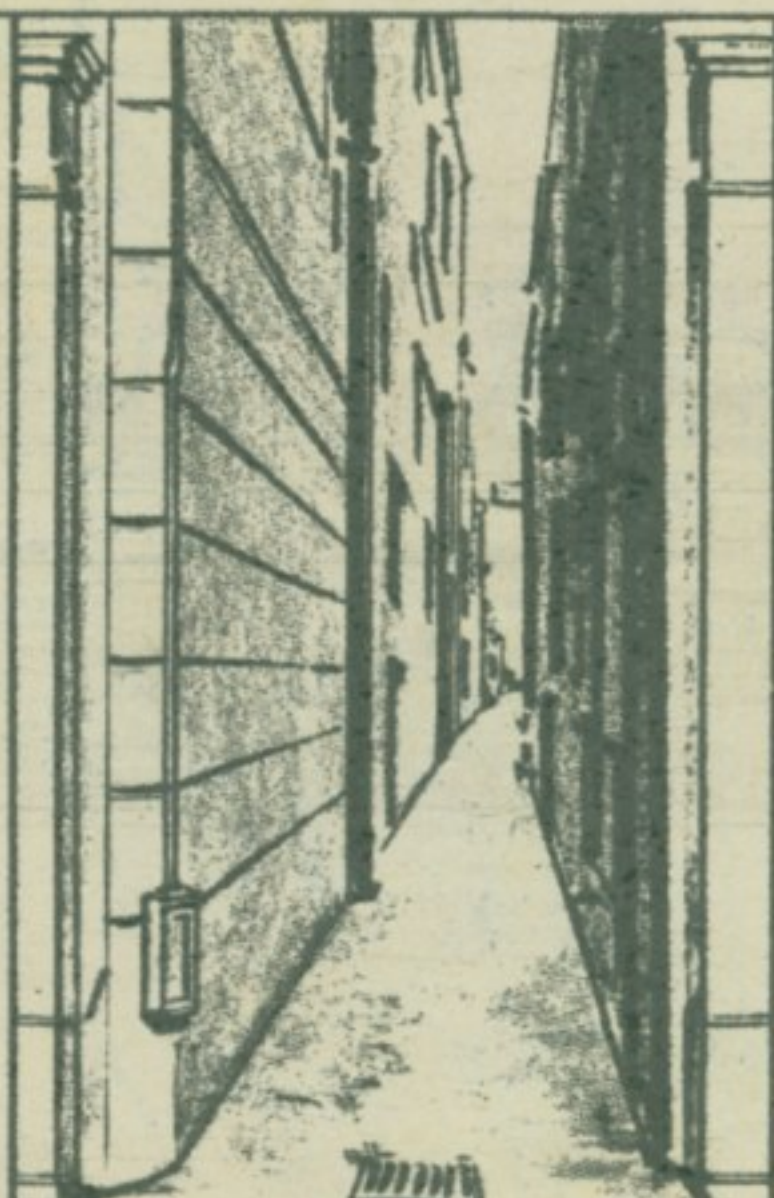
ИОНАТАН СВИФТ

(1667 - 1745)
ЕНГЛЕСКИ САТИРИЧАР И ПИСАЦ „ГУЛИВЕРОВИХ ПУТОВАЊА“ ВЕЧ У 3. ГОДИНИ ЧИТАО ЈЕ ДЕБЕЛЕ КЊИГЕ!

ВЕШТАЧКИ МЛАДЕЖИ

КОЈИ СУ КРАДИЛИ ЛИЦА ЛУТЕЧКИХ ЖЕНА СТАВЉАНИ СУ ПОМОЋУ НАРОЧИТИХ ГЛИНЕНИХ ПЕЧАТА.

УЛИЦА МАЧКА КОЈИ ПЕЧА

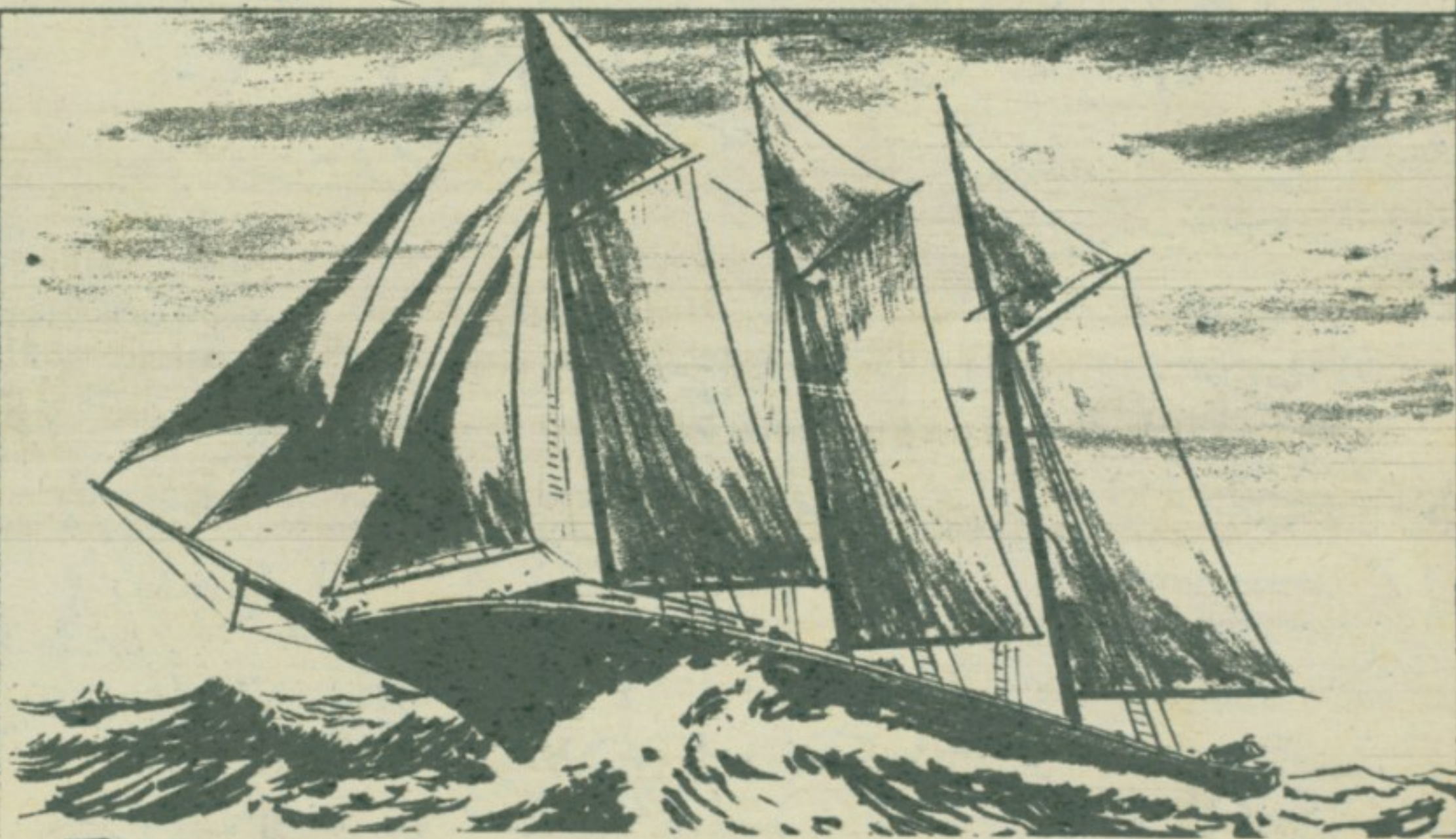
У ПАРИЗУ НАЈУЖА ЈЕ У ЧИТАВОЈ ФРАНЦУСКОЈ ПРЕСТОНИЦИ: ШИРОКА ЈЕ СВЕГА 55 САНТИМЕТАРА.

ЈЕДАН **ОЛТАР** У ЦАКАРТИ КОЈИ ИНДОНЕЖАНСКЕ ЖЕНЕ УКРАШАВАЈУ ЦВЕЊЕМ МОЛЕЊИ СЕ ДА ДОБИЈУ ДЕЦУ НАПРАВЉЕН ЈЕ ОД СТАРОГ ПОРТУГАЛСКОГ ТОПА.

Ripley

Веровалти или не!

ЕНГЛЕСКИ КАПЕТАН

ЕДВАРА ЛАДНЕР,

ЗАПОВЕДНИК ЈЕДРЕЊАКА „АДУАРОП“, ЗА ВРЕМЕ ЈЕДНЕ БУРЕ ПАО ЈЕ У МОРЕ 600 КИЛОМЕТАРА ДАЛЕКО ОД ФРАНЦУСКЕ ЛУКЕ БРЕСТ И ТЕЛО МУ НИКАД НИЈЕ НАЂЕНО (1919). ЊЕГОВОГ ОЦА ЕДВАРА ЛАДНЕРА, НА ИСТОМ МЕСТУ, БУРА ЈЕ 1900. ОДНЕЛА СА ЈЕДРЕЊАКА „АРЕТУЗА“. НА ИСТИ НАЧИН И НА ИСТОМ МЕСТУ НЕСТАО ЈЕ, 1881. С ЈЕДРЕЊАКА „КЕРН“ ЊЕГОВ ДЕДА КАПЕТАН ЕДВАРА ЛАДНЕР!

МАКС

СЛУЖИО ЈЕ У II СВЕТСКОМ РАТУ ПОД 3 ЗАСТАВЕ И СЛУШАО НАРЕЂЕЊА НА 3 ЈЕЗИКА. ДРЕСИРАЛИ СУ ГА СОВЈЕТСКИ ВОЈНИЦИ, ЗАТИМ СУ ГА ЗАРОБИЛИ И КОРИСТИЛИ НЕМЦИ А НА КРАЈУ ЈЕ ЗА БРИТАНЦЕ ПОЛАГАО ТЕЛЕФОНСКЕ КАБЛОВЕ.

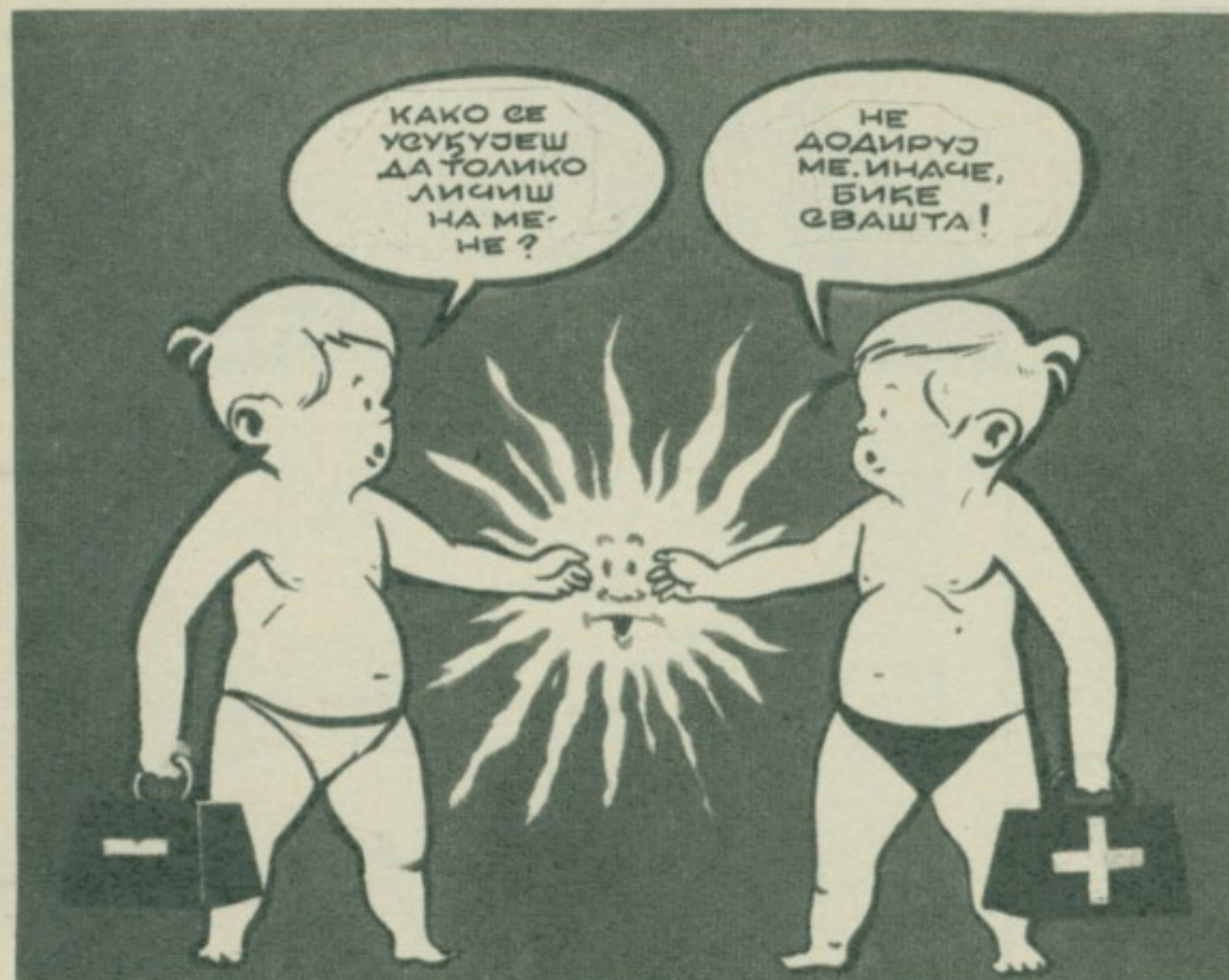

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

ЛЕТИМО НА ПР

НАУЧНИЦИ САДА ВИШЕ НИСУ ТАКО СИГУРНИ ДА ЋЕ ЧОВЕК МОЋИ ДА ОТПУТУЈЕ У БУДУЋНОСТ

тамо склапати. Оне ће имати, поред просторија за посаду и путнике-научнике, и велике резервоаре за гориво и магацине за храну као и уређаје за производњу енергије.

★ АНТИМАТЕРИЈА КАО ГОРИВО

Један од најтежих проблема је гориво. Научници су закључили да је идеално гориво за фотонску ракету — антиматерија. Антиматерија је по свом саставу исто као материја, али су њене честице супротно наелектрисане од честица материје. Тако је, на пример, водоник начињен од антиматерије (антиводоник) састављен од атома чији је електрон позитивно, а протон негативно наелектрисан. Када се антиматерија и материја доведу у додир, настаје поништавање наелектрисања, при чему се готово читава материја и антиматерија претварају уз страшну експлозију у енергију.

Како доћи до антиматерије?

Честице антиматерије које су откривене у нашем свету појављују се само при судару космичких зракова са честицама материје. Њих има мало и веома су кратког века пошто долази до спонтаног неутралисања тј. експлозије.

На Земљи, па и у читавом нашем планетарном систему слободне антиматерије нема у већим количинама. Кад би Сунце било начињено од антиматерије, његове честице којима засипа ближе планете стварале би око њих, услед експлозије при додиру са атмосфером других планета, вечити пламени ореол. Да су Месец и Венера од антиматерије,

сонде и васионски бродови са Земље изазивали би експлозије које не би остале на Земљи незапажене.

Пошто је у природи утврђено постојање антиматерије сматра се да неке галаксије, па чак и неки планетарни системи наше галаксије, могу бити сачињени од ње. Делови распанутих светова од антиматерије могу продриети у облику метеора и метеорске прашине и у наш планетарни систем. Само, највећа количина тих стравичних пројектила вероватно се још у међупланетарном простору претвара у енергију — космичке и гама зраке — пре него што допре до планета.

★ ЕКСПЛОЗИЈА НА БРОДУ

Постоји вероватноћа да би неки делић антиматерије могао да продре чак и близу површине планете. Тада би настала страховита експлозија, хиљадама пута јача од експлозије сваке

Сва досадашња искуства, чак и упућивање аутоматских станица на суседне планете Марс и Венеру, само су први кораци на путу који човеку предстоји у освајању васионе. Удаљеност од Земље до Марса, Венере, па и Сунца износи „свега“ по неколико светлосних минута. То је у километрима од 54 милиона (Марс) до 149 милиона (Сунце). А та пространства представљају само безначајно мали део васионе.

Сунчевом систему, а самим тим и Земљи, најближа звезда је Проксима из сазвежђа Кентаур. До ње светлост „путује“ 4 године и 109 дана што представља 9,5 билиона километара. Ако бисмо хтели да отпутујемо на неку од планета наше прве сусетке Проксиме, и ако бисмо се возили најбржим васионским бродом досад изграђеним на Земљи, требало би нам око 65 хиљада година.

Сасвим је јасно да са овако спорим бродовима не можемо ни да мислимо на посету најближој звезди и њеним планетама.

★ ВАСИОНСКИ БРОВОИ НА ФОТОНСКИ ПОГОН

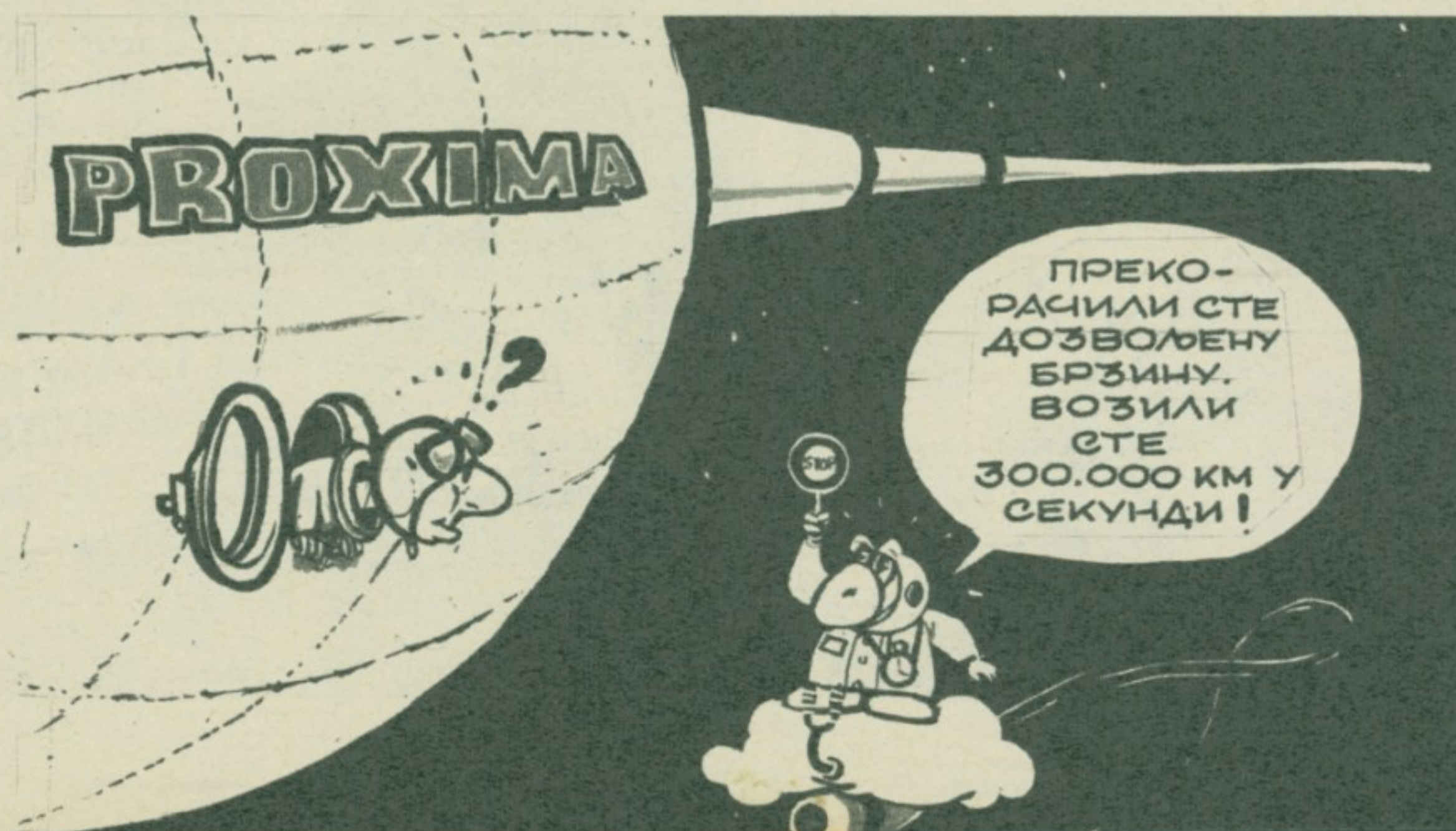
Брзина васионске летелице непосредно зависи од брзине млаза који ракетни мотор избацује. Значи, треба конструисати такав ракетни мотор чији ће млаз имати највећу брзину која се у природи може постићи а то је брзина светлости.

Већ одавно је запажено да млаз светлости може да изврши извесан механички рад. Ако се направи веома фини и лак точак са лопатицама и постави у стаклено звоно из кога је ваздух извучен — притисак сунчевих

зрака ће покренути точак. Тај оглед показује да је светлост специјална врста енергије то јест млаз веома малих количина светлосне енергије, такозваних фотона, који се крећу брзином од 300.000 километара у секунди.

Ако се конструише ракетни мотор који уместо тасова избацује млаз фотона, или простије речено светлост, летелица у разређеном, простору васионе може да постигне брзину врло блиску брзини светлости.

Васионски бродови на фотонски погон биће, сматрају научници, велике летелице дугачке више стотина метара, које ће се у деловима лансирати у орбиту око Земље, или на Месец, и тек

ПРОКСИМУ!

нуклеарне бомбе Неки научници верују да је до такве експлозије дошло и на нашој планети. То је колико чувена голико и тајанствена сибирска експлозија 1908. године чији узрок још није расветљен.

Научници раде на томе да

створе, уз помоћ нуклеарних реактора снажне генераторе за производњу антиматерије. Такви генератори били би, разуме се, смештени на васионском броду.

За гориво би се вероватно, користили неки метали који би претходно били доведени у гасовито стање. Затим би половина горива била претворена у антиматерију и послата у жижу па рабoличног огледала где би се спајала са другом половином горива. Ту би долазило до експлозије и претварања антиматерије и материје у млаз фотона. Фото ни би ударили у огледало и потискивали га, а тиме и цео васионски брод.

Проблем је и од чега направити огледало које треба да издржи температуру од неколико хиљада степена, као и резервоаре и цеви кроз које би пролазила антиматерија. Постоји предлог да се употребе електромагнетна поља, која би антиматерију држала у унутрашњости резервоара али довољно далеко од његових зидова. За огледало се пред

лаже нешто слично радарској антени начињеној у виду решетке са одбијајућим магнетним пољем.

Пошто би посада и путници морали провести године у овом броду, научници су почели да решавају проблем хране и ваздуха. Они предлажу такозвани „затворени биолошки круг“, а то значи да би се материја која служи за одржавање живота стално прерађивала и поново употребљавала. Ваздух би се, на пример, пречишћавао и обогаћивао кисеоником који би створиле понете биљке, или апарати. Минимална потрошња хране и пића постигла би се тако што би отпадне материје (измет и мокраћа) биле употребљаване за ђубрење засејаних биљака које би служиле за храну. Меса вероватно не би било, осим од неких мекушаца који би се такође гајили на броду.

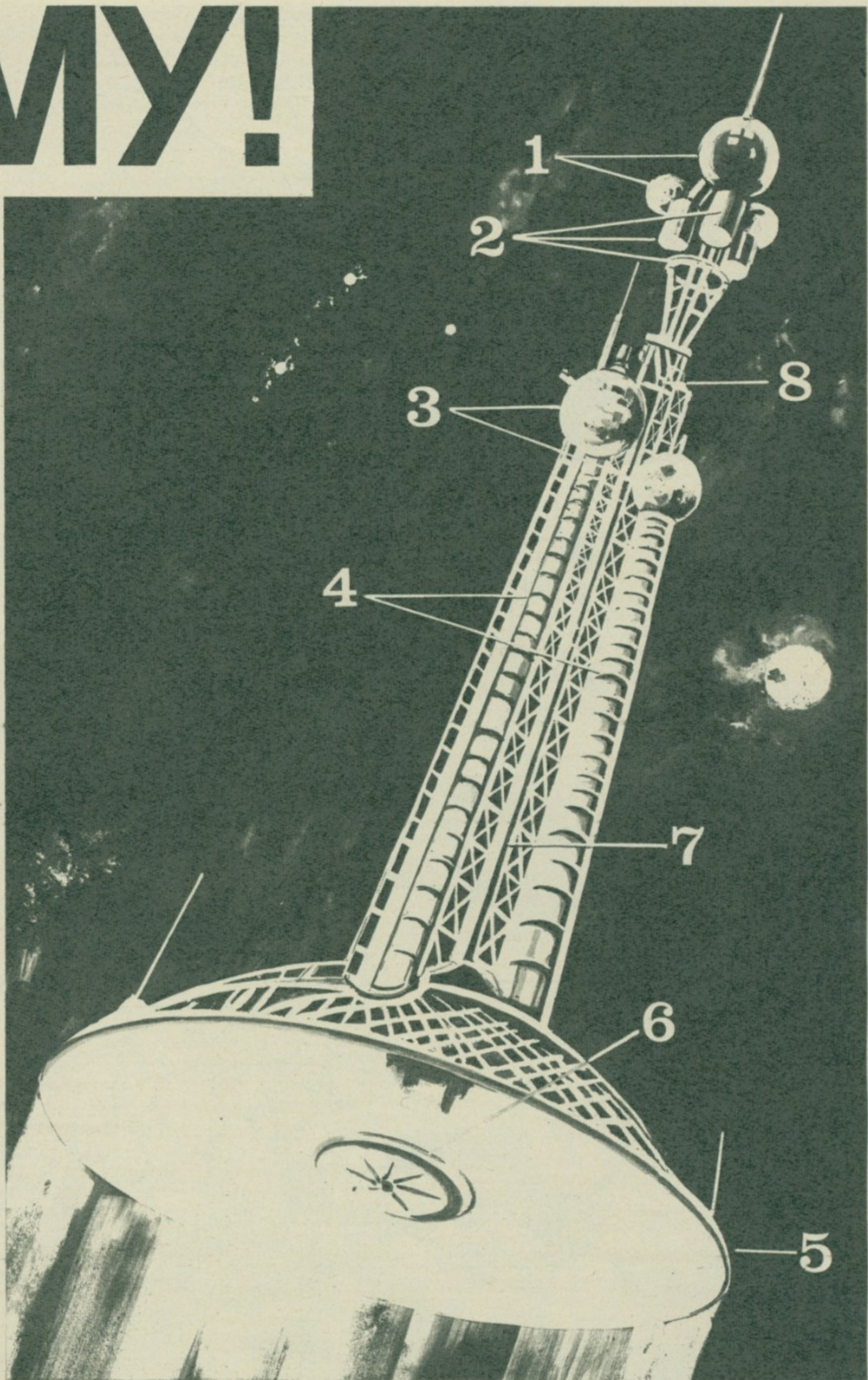
★ ШЕСТ ЕТАПА

За тај пут до Проксима и једногодишњи боравак на једној од њених планета совјетски научници Стањукoвич и Бронштен предвиђају време од 13 година и око 6 месеци. Пут би се остварио у 6 етапа. Прва етапа, у којој би брод постепено повећавао брзину све док не би постигао 250.000 километара у секунду, трајала би једну и по годину. Само тако би убрзање било подношљиво за човечији организам. У другој етапи брод би летео брзином од 250.000 километара у секунди и за то време у њему би владало бестежинско стање, па би се сила теже морала створити вештачким путем. Та етапа трајала би три године и четири месеца. Трећа етапа од једне и по године предвиђена је за постепено успоравање како би брод могао да уђе у планетарни систем Проксима „овоземаљском“ брзином.

После боравка годину дана на једној од Проксиминих планета све три етапе би се поновиле само тог пута према Земљи.

★ НЕВОЉЕ С ВРЕМЕНОМ

Са повећањем брзине, на васионском броду време тече спорије. То је природни закон који условљава повезаност времена, брзине и простора.

ВАСИОНСКИ БРОД НА ФОТОНСКИ ПОГОН

1) Просторије за посаду; 2) Систем јонских мотора; 3) Генератори антиматерије; 4) Резервоари за гориво; 5) Потисно огледало; 6) Антихилатор у коме долази до спајања материје и антиматерије и стварања фотонског млаза; 7) Коридор који служи посади за везу између предњег и задњег дела брода; 8) Складишта хране, воде и кисеоника.

Према томе, на први поглед изгледало би да посаде васионског брода спорије старе. Путовање до Проксима и навраћ трајало би 13 и по година за становнике на Земљи, а само 9 година и 3 месеца за посаду на броду. По повратку на Земљу, члан посаде који би имао брата близанца на Земљи, био би, дакле, млађи од њега 4 године и један месец.

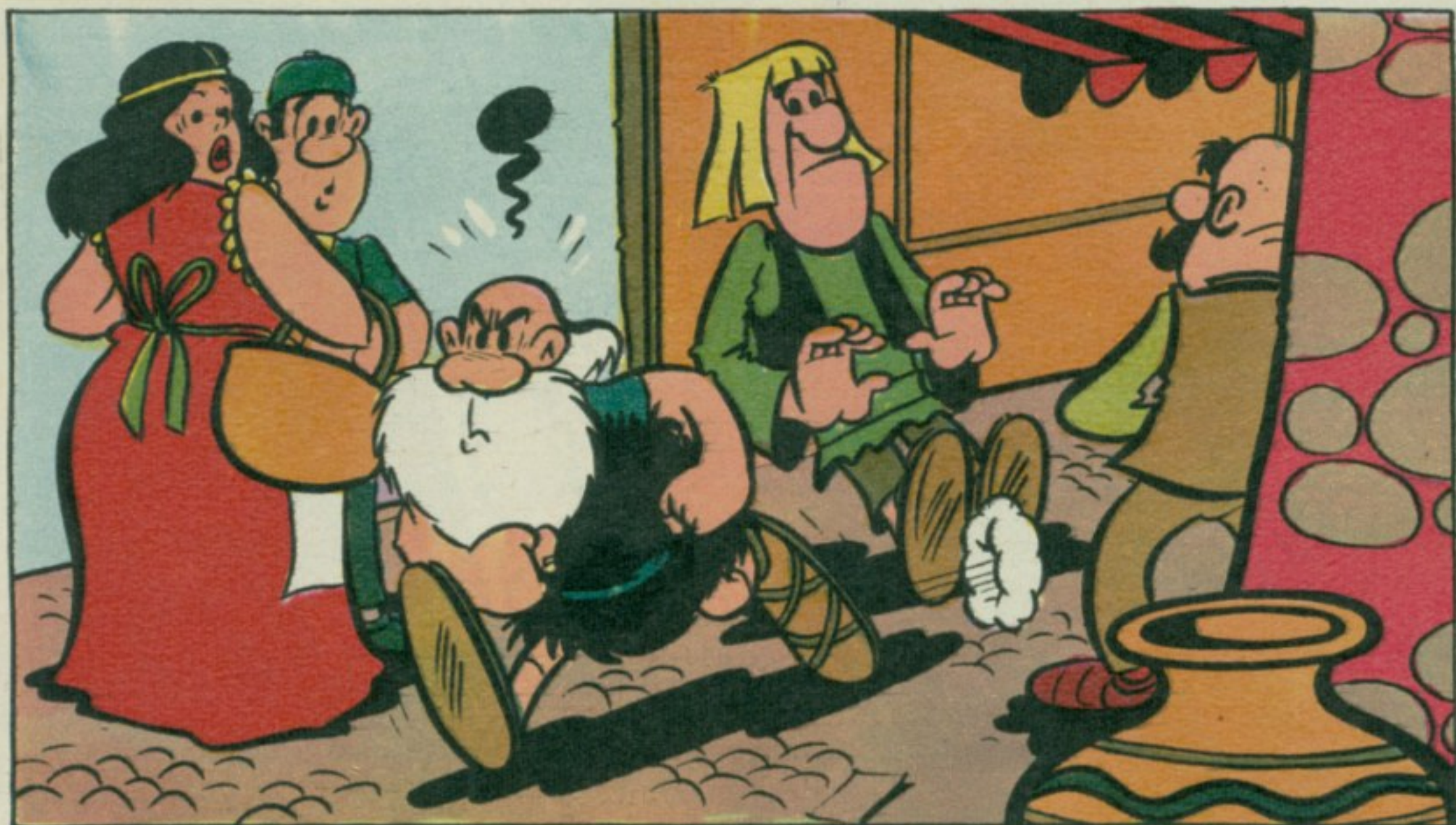
То је дало повода многим писцима фантастичних романа да „отпутују“ у прошлост или будућност, или да се после повратка на Земљу сретну са својим прапраукуцама.

Међутим, све већи број научника заступа у новије време супротну теорију по којој се, што је брзина летелице већа, простор — време све више „скупља“ као

гумени балон из кога излази ваздух. Услед тога време се „скраћује“. Али кад летелица почне да успорава, балон се поново надува и време се „проширује“ тј. спорије протиче. Због тога близанци никад неће моћи да се разликују по годинама, а то значи да, на жалост, никад неће моћи да путују у прошлост или будућност.

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ПУТ У СИРМИЈУМ

МАЧЕМ СКИДАЛИ ШЕШИР

Лондонци су им се слатко смејали због претеривања у облачењу, па ипак „макарони“ су задужили сав мушки свет измисливши унутрашњи џеп на капу. Били су то иначе паметни младићи који су желели да се подсмехну скоројевићима.

Хтели су да покажу шта је отменост и добар укус, а завршили су лансирајући најсмешнију моду коју је Британија икада видела пре и после њих.

У данима пре „макаронија“, у седмој деценији 18. века, најмодернији су били жакети на струк јарких боја. Били су украшени веома скупоценим и дуго рађеним везом, а укрућени цвешем од свиле и броката, разним увојима и копчама. Незадовољни оваквим „скромним“ облачењем и у жељи да покажу своје богатство трговци са Истока, агенти и службеници Источноиндијске компаније и други скоројевићи почели су да укрцавају своју одећу и прсте дијамантима, рубинима и другим блештавим драгим камењем са Далеког истока.

У ДИЈАМАНТИМА ОД ГЛАВЕ ДО ПЕТЕ

Неки Клив из Индије био је један од првих који је тако изложио своје тек стечено богатство. Постоје извештаји о томе да се на двору појавио сав у дијамантима, од главе до пете.

Тако су почели да се одевају и други мушкарци његових година и његовог богатства. Они који нису имали дијаманте морали су да се задовоље лажним драгим камењем. Пошто нису били из познатих породица а ни племенитог рода, желели су да на овај начин скрену пажњу друштва на себе. Били су то новопечени богаташи и младићи из племићких породица сматрали су протачким овако приказивање богатства.

Млади британски племићи добијали су добро образовање у које је спадало и путовање по Европи. На „великој турнеји“, како су називали ова путовања, они су посећивали не само Рим, него и Фиренцу и Венецију где су млади Италијани носили одећу много јачих бо-

ја и маштовитијег стила него што је то било уобичајено у Енглеској.

НЕМА КРАЈА ПРЕТЕРИВАЊУ

Млади „побуњеници“ окупили су се у једном клубу који су основали негде око 1764. године. И баш као што су богати трговци волели да се праве важни својим дијамантима и рубини-

ма, тако су ови младићи волели да се праве важни — образовањем. Своје удружење су назвали „Макарони клуб“, како би нагласили римски утицај. Већ по четком седамдесетих година 18. века било је много „макарони клубова“ у Лондону и помодном Бату.

Пажљиво одабирање материјала, боја и кројева, као и неговање елегантних манира, убрзо су се претворили у претеривање коме као да није било краја.

Елегантни манири су се

ускоро претворили у гиздаву усиљеност. Младићи су непрестано један другог посматрали кроз дурбине и испитивали напудерисана и нашминкана лица. Чак су црвенили усне како би имале „здраву“ боју.

У 18. веку су се често носиле напудерисане перике, али ниједна од тих вишеопратних креација на глави није могла да се мери са онима које су лансирали „макарони“. Њихове перике од лажне косе биле су тако огромне да је на њима могао да стоји само специјални шешир. Због необичне висине перике „макарони“ су шешири могли да стављају само ако би га подизали врхом мача или штапа.

ПУЊЕНЕ ЧАРАПЕ

Ципеле су добиле високе потпетице и велике, плوماзне копче од челика или сребра. Пругасте чарапе везиване су свиленим розетама (врпцама). Листови на ногама нису смели бити танки,

па су чарапе пуњене вуном како би нога добила леп облик.

Кравате „макаронија“ биле су углавном од свиле али и од чипке и муслина. Неке су биле укрућене картоном и тако високо стајале да су скоро одсецале уши ономе ко их је носио.

Дугачки капут на струк замењени су много краћим, са којих је висила гомила сатова и печата на кратким ланцима и тракама. Дугмета су била од седефа или челика са утиснутим рељефом животиња, кочија, амблема и људи. На спољном капуту украсна дугмад често су била велика као шоље.

Лондонци су се смејали на рачун ових дотераних младића којима је требало два сата да се обуку, чак и уз помоћ собара.

Али „макарони“ су ипак задужили потомство. Пошто је њихов капут постао краћи и мањи па на њему није више било места за спољне џепове измислили су унутрашњи џеп. Био је то користан изум против џепароша који се задржао до данашњих дана.

ТРЕБАЛО ИМ ЈЕ ПУНА 2 САТА ДА СЕ ОБУКУ, ЧАК И УЗ ПОМОЋ СОБАРА

У СЕОСКОМ ДВОРИШТУ

СВИЊА

ПАС

КОЊ

ЖДРЕБЕ

ГУСКА

ПОТЕРА ЗА ЛОКОМОТИВОМ

Покушали су дресином да стигну локомотиву, али бегунци су порушили пругу

Воз је почео да успорава. Путници, који су провели досадну ноћ покушавајући бар да дремају, почели су да се протежу и трљају утрнуте ноге и руке. Док је спроводник воза пролазио кроз вагон у средини, једна жена га је забринуту упитала:

— Зашто смо се зауставили? Нисмо ваљда у близини ратног попришта?

Спроводник се насмешио и одмахнуо главом.

— Не, то је целих сто километара од нас, мислим.

Било је то 1862. године и у Америци су Северне државе и државе Конфедерације водиле огорчен грађански рат.

— Стижемо сад у Биг Шанти, народе, а остаћемо око двадесет минута — објавио је спроводник. — Довољно да се мало освежите и доручкујете.

Два путника су измењала значајне погледе и један од њих је скоро неprimетно климнуо главом. Путницима воза предстојало је да из непосредне близине виде шта је грађански рат.

Та два путника су остала на својим местима, као и

17 других који су били распоређени у осталим вагонима. Сви су они били војници Северне војске и под вођством официра Џемса Ендруа зашли су дубоко из непријатељских линија да би обавили специјалан задатак.

НА ПРЕКИ- НУТИМ ШИНАМА

На фронту на коме се Ендру борио осећао се критичан недостатак локомотива. И тако је он дошао на идеју да их украде од непријатеља. Када је био сигуран да су машиновођа, ватрогаси и спроводник воза отишли на доручак, дао је својим људима сигнал.

За неколико секунди су откачили путничке вагоне од оних теретних, који су се налазили одмах иза локомотиве. Када су то обавили, брзо су се укрцали у теретне вагоне, а Ендру и још двоји-

ца ушли су у кабину машиновође.

Следећег минута бучна и изненадна провала паре тргла је спроводника воза Фулера, који је потрчао ка платформи локомотиве. Али, закаснио је. Његова локомотива је већ пуном паром јурила по шинама и нестајала с вида.

Фулер је наговорио два човека да му помогну и њих тројица су ускочила у дресину која се кретала по шинама и која је обично употребљавана када су вршене неке поправке на возовима. Појурили су низбрдо и тако јурили све док нису излетели из шина на месту где су их Ендру и његови људи прекинули како би онемогућили потеру.

Међутим, нико није био повређен и Фулер је успео да врати дресину на шине и настави трку за крадљивцима воза. Када је неколико миља даље угледао неку стару локомотиву, одлучио је да њом настави потеру јер је локомотива брже пре возно средство од дресине.

У међувремену, Ендру је успео сретно да прође крај

првог скретничара, уверивши га како се у теретним вагонима налази експлозив за војску Конфедерације и како мора имати предност над осталим возовима. То је истовремено значило да су други возови блокирали саобраћај и затворили пут гоњеницима. За то време Фулер и његови помоћници су оставили локомотиву, претрчали преко шина и дошли на другу страну скретнице, где су се поново укрцали у једну локомотиву. Али, тек што су пошли поново су наишли на прекинуте шине.

БЕЗ ГОРИВА И ВОДЕ

Сигнализирали су једном теретном возу који је наилазио из супротног правца. Кад је воз стао ускочили су у њега и кренули су њим у правцу из кога је и дошао.

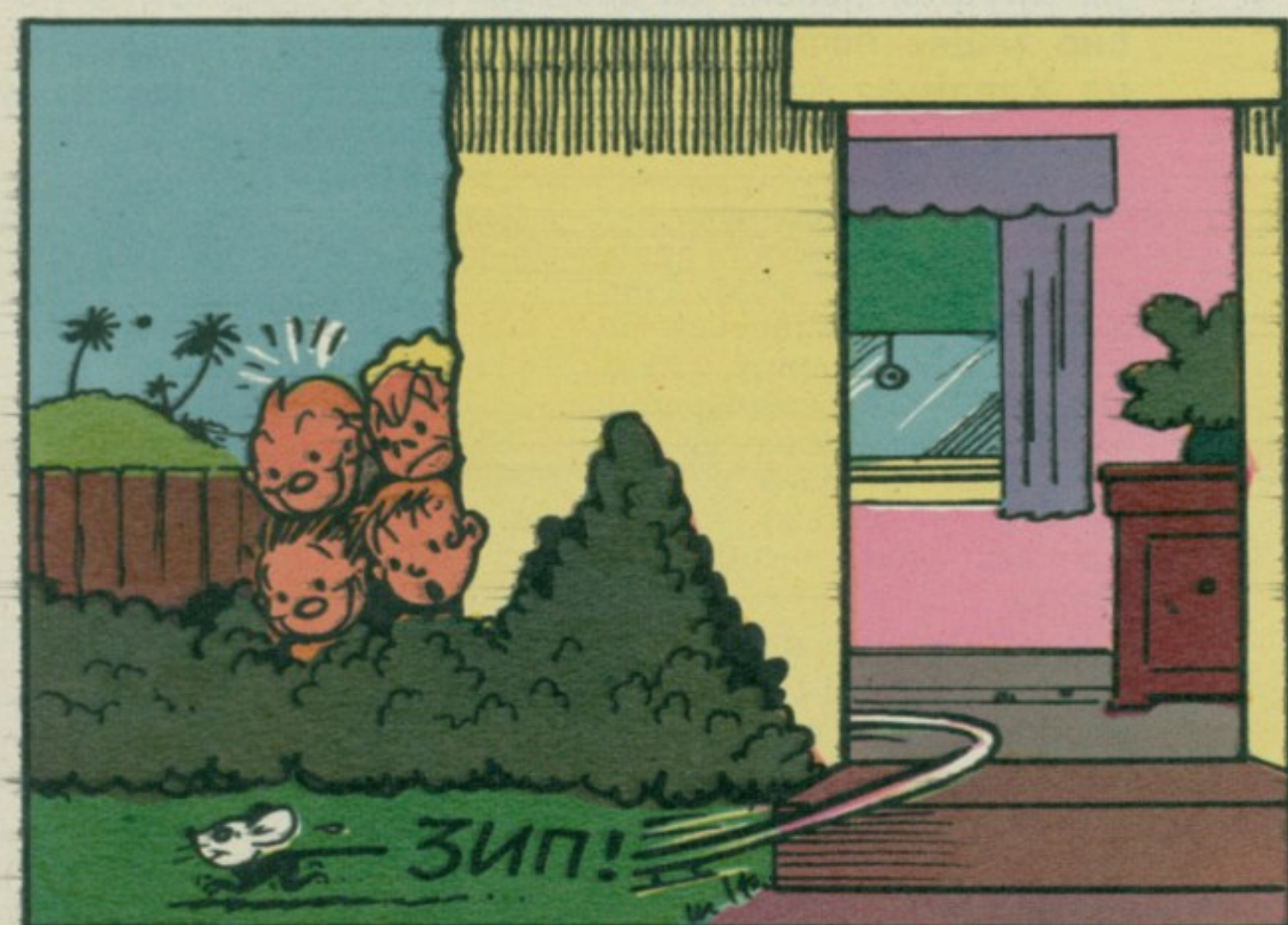
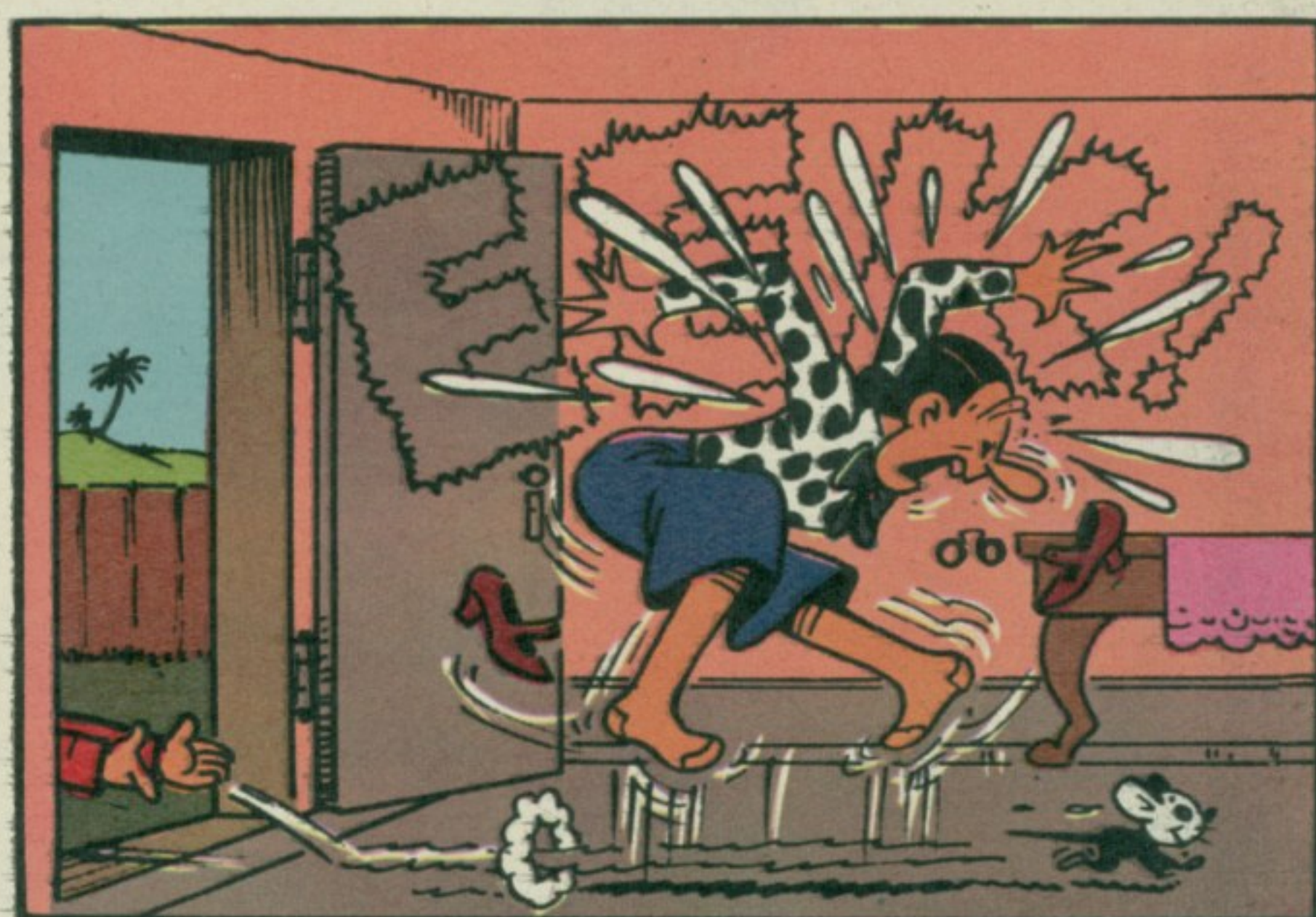
Фулер се бојао да ће Ендру подићи шине на свим

мостовима преко којих пролази и на тај начин створити хаос у снабдевању војске Конфедерације. Успео је да пошаље телеграм војсци у Чатануги у коме је јављао да Ендру ни по коју цену не сме проћи.

Ендру је имао на уму ту могућност која стоји непријатељу на располагању и пресекао је телеграфске жице, али не довољно брзо. Само последње речи из телеграма нису стигле у Чатанугу.

Али, сада се Ендру нашао пред новом невољом. Украдена локомотива је стала као у месту укопана. Није више било воде. Потера је била тако жестока да није имао времена да се уз пут снабде водом и горивом. Војници са Севера нису више ништа могли да учине. Ендру је распустио своју групу и рекао да се сваки човек сналази како зна.

Међутим, војници који су пошли да их траже из Чатануге успели су да их заробе све до једног. Неки су касније успели да побегну, али Ендруу и још неколицини изречена је смртна казна. М. Ј.

КОЗМЕТИЧАРКА
РУТ ПАЖЉИВО
ЈЕ СЛУШАЛА
ШТА ПРИЧАЈУ
ЖЕНЕ
АМЕРИЧКИХ
ОФИЦИРА
У ЊЕНОМ
САЛОНУ ЗА
УЛЕПШАВАЊЕ

УХВАЋЕНИ

Неколико месеци пре почетка II светског рата у Хонолулуу, главном граду Хаваја, настанила се необична немачка породица. Била је то породица доктора Ота Кина, професора и научника, постаријег крупног човека са дебелим наочарима. Он је носио тешке последице из I светског рата а сада се на Хавајима бавио проучавањем тихоокеанских језика.

У ствари, амбициозног доктора Кина и његову породицу — пуначку жену Фриду, једанаестогодишњег сина Ханса и старију, лепу кћер Рут — у овај чаробни кутак света послао је Гестапо кад је Јапан у оном предатном метежу затражио неколико способних агената.

Девет километара од Хонолулуа налазио се Перл Харбор, главна база америчке тихоокеанске флоте. На Хавајима је био главни амерички штаб за борбу против Јапанаца. То објашњава

зашто је породица Кин изабрала баш Хонолулу.

БЕЗАЗЛЕНА ПОРОДИЦА

Доктор Кин је због својих језичких студија обилазио острва а с истим разлогом је одлазио и у Токио. Али, уместо језичког материјала, он је прикупљао обавештења и преносио их у Јапан. За кратко време створио је читаву мрежу обавештајаца

од најспособнијих јапанских обавештајаца, чувени Окуда.

ЕНЕРГИЧНА РУТ

у коју је укључио и чланове своје породице.

Мали Ханс је имао страст, уобичајену за дечаке, да проучава бродове, да их црта. Бележио је њихове величине и наоружање као и то кад и куда су одлазили.

Рут је у главној улици отворила најмодернију козметичку радњу коју су Американке, најчешће жене америчких официра и помораца, радо посећивале. Чекајући на ред, оне су обично о свему много причале а Рут је била прави мајстор да у разговору сазна оно што би могло занимати њене шефове.

И Кинова жена Фрида није била беспослена. Одлазила је понекад у јапанску престоницу, наводно на лечење. Кин и она су тамо предавали разне фотографије, цртеже и друга документа до којих су долазили. Затим су добијали нове инструкције и доларе, много хиљада долара које су Кинови веома волели и улагали их у банке неутралних земаља.

Средином 1941. године у Перл Харбору је отворен јапански конзулат у коме је организована јапанска обавештајна база са изузетно јаком радио-станицом. За конзула је постављен један

Сада су Кинови, којима је посао био знатно олакшан, све податке предавали јапанском конзулу а он их је даље слао. Од њега су добијали сва упутства и новац.

Пошто су Кин и његова жена били болешљиви, руковођење послом преузела је Рут, снажна, енергична и вешта. Била је неуморна у прикупљању обавештења служећи се при том нарочито својом лепотом. Амерички официри су се лако заљубљивали у њу и често одавали све што су знали.

Али, ускоро се у Американцима пробудила сумња па су предузели мере предострожности и будно пазили на јапански конзулат. Кинови су се због тога преселили у једну усамљену вилу изнад Перл Харбора одакле су имали одличан преглед пристаништа и пратили долазак и одлазак сваког брода. Рут је у поткровљу направила малу сигнализациону станицу. Помоћу разнобојних светиљки кроз прозор је давала одређене сигнале које су Окудини људи, не излазећи из конзулата, хватали и дешифровали.

Када је поручник америчке морнарице Џон Кент 2. децембра 1941. посетио Рут, која му је била нешто више

од обичне познанице, саопштио је весело:

— Сад ћу моћи да останем дуже с тобом. Цела наша флота окупиће се следећих дана овде. Имаћемо маневре.

Амерички бродови су непрекидно стизали у Перл Харбор а Окуда је о томе одмах добијао тачне податке и 6. децембра доставио је својој команди шифровану поруку која је ушла у историју: „Богови су нам наклоњени. Велики час је дошао“.

Следећег дана, 7. децембра 1941. Рут је до зоре била поред прозора у поткровљу виле и догледом посматрала луку. У пет минути до осам узвикнула је:

— Ено их! Долазе!

Узбуђени отац је пришао прозору и посматрао небо кроз свој доглед. Видео је у даљини само групе тачкица које су се ускоро претвориле у формације авиона.

— Да ли су подморнице успеле да се пробију у лучку зону? — упитао је брижњиво.

— Ваљда јесу. Послали смо детаљна упутства — умиравала га је Рут која је и сама била брижна.

Авиони су били јапански. Кад су се приближили, поделили су се у три групе. Једна је полетела на војне базе у Хвилеру и Хокхем Филду, друга је напала аеродром, док се трећа највећа, устремила на бродове у луци.

НЕЗАПАМЋЕНА КАТАСТРОФА

Детонације су биле ужасне јер су авиони засули бродове најтежим бомбама и већина њих погодила је циљ. Куљали су стубови дима а са бродова-цистерни одјеки вале су експлозије и буктале огромне ватре. Изненађење је било потпуно. Американци су затечени на спавању а јапански авиони су се спуштали сасвим ниско на многобројне америчке бро-

дове и потапали их један по један. За то време Кинови су бележили сваки погођени брод и Рут је то одмах јављала Окуди светлосним сигналим.

Кад је у собу у поткровљу ушла мајка, Рут јој је рекла не одмичући се од прозора:

— Спреми одећу, новац и драгоцености. Затим седи доле са Хансом и чекајте наш знак да кренемо.

Јапанци су мајсторски извели напад који нико није очекивао јер је баш у то време једна јапанска владина делегација водила пријатељске преговоре у Америци. Тако се десила најтежа поморска катастрофа коју је иједна земља доживела. Неки амерички бродови су покушали да побегну из луке, али су их јапанске подморнице потопиле торпедима. После трочасовног јапанског напада америчка тихоокеанска флота више није постојала.

Разумљиво је да Американци снесу велику кривицу за оно што се догодило. Нису били довољно будни и то их је скупо стајало. Али, неколицина Американаца ипак је показала велику присебност. Самоиницијативно дигло се у ваздух неколико авиона-ловаца а дејствовао је и извесан број противавионских топова. Оборено је чак четрдесет јапанских авиона.

Двојица америчких официра су приметили неке чудне светлосне сигнале из поткровља једне виле на брегу. Потрчали су да виде шта је то. Рут је управо саопштавала податке оцу који их је уобичајеним сигналим слао. Окуди кад су се иза њих отворила врата. Отац и кћи су били веома заузети својим послом па то нису ни приметили, али их је пре секао и изненадио заповеднички глас:

— Руке увис!

Окрнули су се и са запрепашћењем угледали двојицу америчких официра са упереним револверима. Цела зграда је одмах детаљно претражена. Утврђено је да се у њој налазила главна јапанска обавештајна база на Хавајима.

ДОКТОР КИН СЕ ИЗВУКАО

Кинови су ухапшени у петнаест до десет, а у десет часова требало је да се укрцају са Окудом и другим Јапанцима у једну јапанску подморницу. Та подморница је била потопљена кад је пристала уз обалу да прими путнике а Окуда и сви његови сарадници су ухапшени. Тог дана почео је рат између Сједињених Америчких Држава и Јапана. Завршио се у августу 1945. године потпуном капитулацијом Јапанаца.

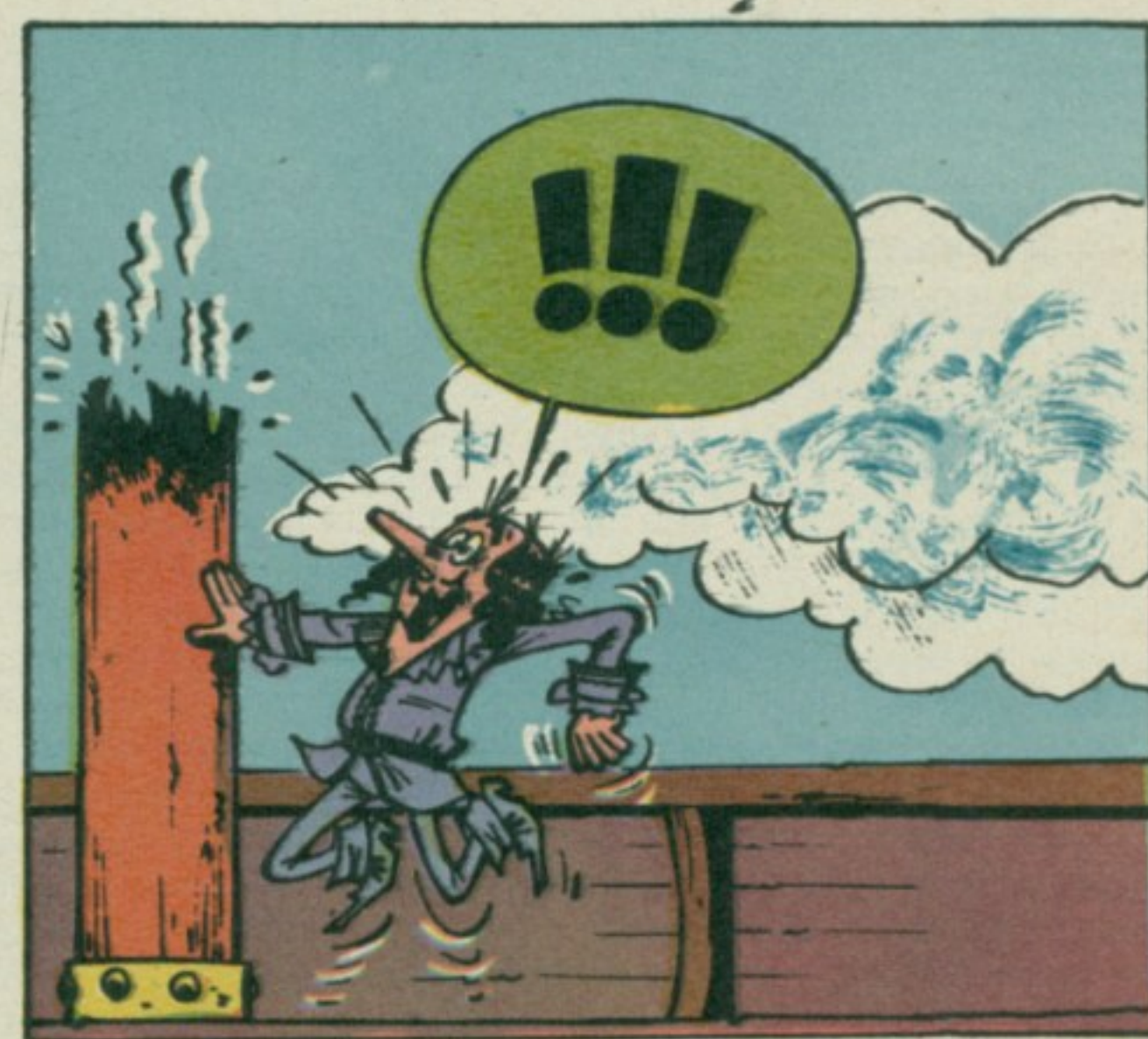
Истрага која је вођена над Киновима дуго је трајала. Отац, доктор Кин, одлучио је да сву кривицу прими на себе. Тврдио је да је он руководио послом а да су жена и кћерка морале да му помажу, мада уопште нису знале о чему се ради.

Доктор Кин је био осуђен на смрт а Рут и њена мајка на по 20 година робије, јер судије нису поверовале у Кинову причу. Међутим, доктор је покушао да се извуче и понудио Американцима примамљиву погодбу: ако му поклоне живот, он ће им открити јапанске и немачке шпијуне који раде на подручју Тихог океана и у Америци. Он је, наравно, добро познавао и немачку шпијунску мрежу јер је истовремено радио и за немачку обавештајну службу. Копије свих својих извештаја које је давао Јапанцима слао је и у Немачку.

Американци су пристали. У октобру 1942. године доктору Кину је смртна казна замењена доживотном робијом, а његова жена и кћерка биле су кажњене затвором по десет година.

Тако је на крају доктор Кин, да би спасао свој живот, уништио још неколико стотина живота. Овог пута били су то животи његових колега.

Злато и Терибла

ЦИЉ

ОД ОБАЛЕ ДО ОБАЛЕ

Исеците таблу и 20 пиона-сличица које се, по десет, налазе на обема странама табле. Таблу и сваки пион посебно залепите на комадиће чврстог картона да се при употреби не би исцепали. Затим игра може да почне. Играју по два играча: Један узима леву а други десну страну табле, односно обалу реке.

Све пионе треба ставити поред табле на неку равну површину са сликама окренутим надоле. Играчи наизменично узимају са гомиле по један пион. Ако извучени пион по облику и боји одговара цртежу на половини табле играча који је извлачио, онда он њим покрива цртеж на табли. У супротном, пион се враћа на гомилу. Ако играч извуче пион који представља мост, његов противник има право да извуче два пиона.

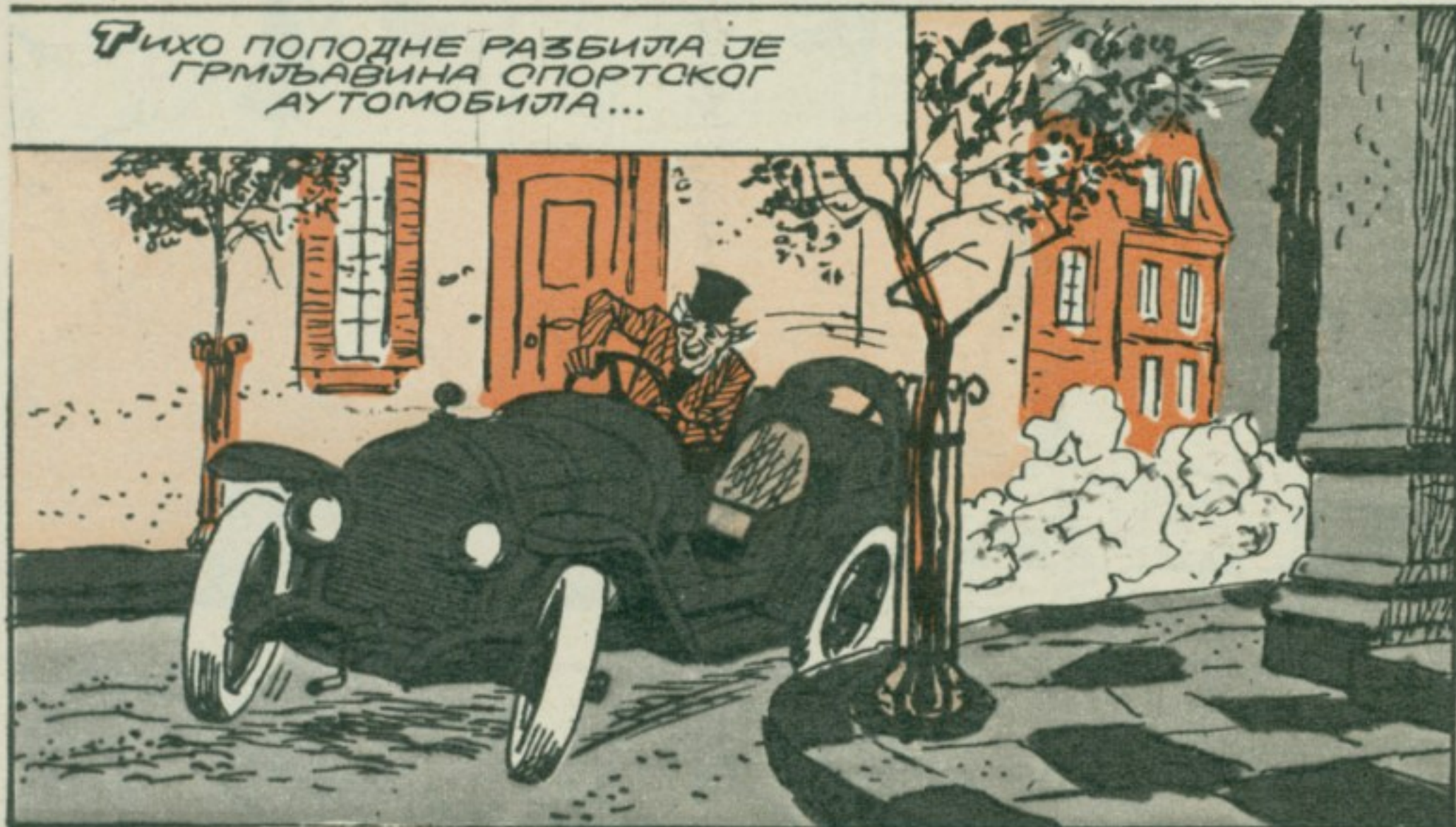
Победник је онај ко први покрије свих десет цртежа од циља до старта на својој страни табле.

СТАРТ

WALT
DISNEY'S

ВЕОМА БОГАТА МАЧКА

РИХО ПОПОДНЕ РАЗБИЈА ЈЕ
ГРМЉАВИНА СПОРТСКОГ
АУТОМОБИЛА...

КУД МАДАМ
ЧУДИМ ОКОМ... ЈА
ОКОМ!

ПАРИЗ 1910. ПОСТАРИЈА, ЕЛЕГАНТНА И ЧУДНА
МИЛИОНЕРКА ПОЗВАЛА ЈЕ СВОГ АДВОКАТА ДА ОД СА-
ЧИНИ ТЕСТАМЕНТ...

ОВЕ МАЧКАМА,
МИЛОСТИВА?

ДА, ЖОРЖЕ!

ЖЕЛИМ ДА МОЈЕ
СЛАТКЕ МАЛЕ МАЧКЕ НАСЛЕ-
ДЕ МОЈЕ БОГАТСТВО! А КАД
ЊИХОВИ ДАНИ ЖИВОТА
ИСТЕКУ, МОЈЕ ИМАЊЕ
ПРИПАШЋЕ...

МОЈ ВЕРНОМ
ОЛУГИ
ЕДГАРУ!

МАЧКЕ ДА ЈЕ
НАСЛЕДЕ! А ЈА
ТЕК ПОСЛЕ
МАЧКА!
ОХ!

ПОШТО НЕМАМ
СРОДНИКА ЖЕЛИМ ДА
ВОЗВРАТИМ ЊЕЊА ПОРОДИ-
ЦА ЖИВЕ УЛОЖНО! О ЊИМА
СЕ НИКО НЕ БИ БОЉЕ
СТАРАО ОД МОЈ
ВЕРНОГ
ЕДГАРА!

СВАКА МАЧКА
ЖИВИ ОКО 12 ГОДИ-
НА... А СВАКА МАЧКА
ИМА 9 ЖИВОТА! ТО ЗНА-
ЧИ 4 ПУТА 12... ПА
СВЕ ТО
ПУТА 9...

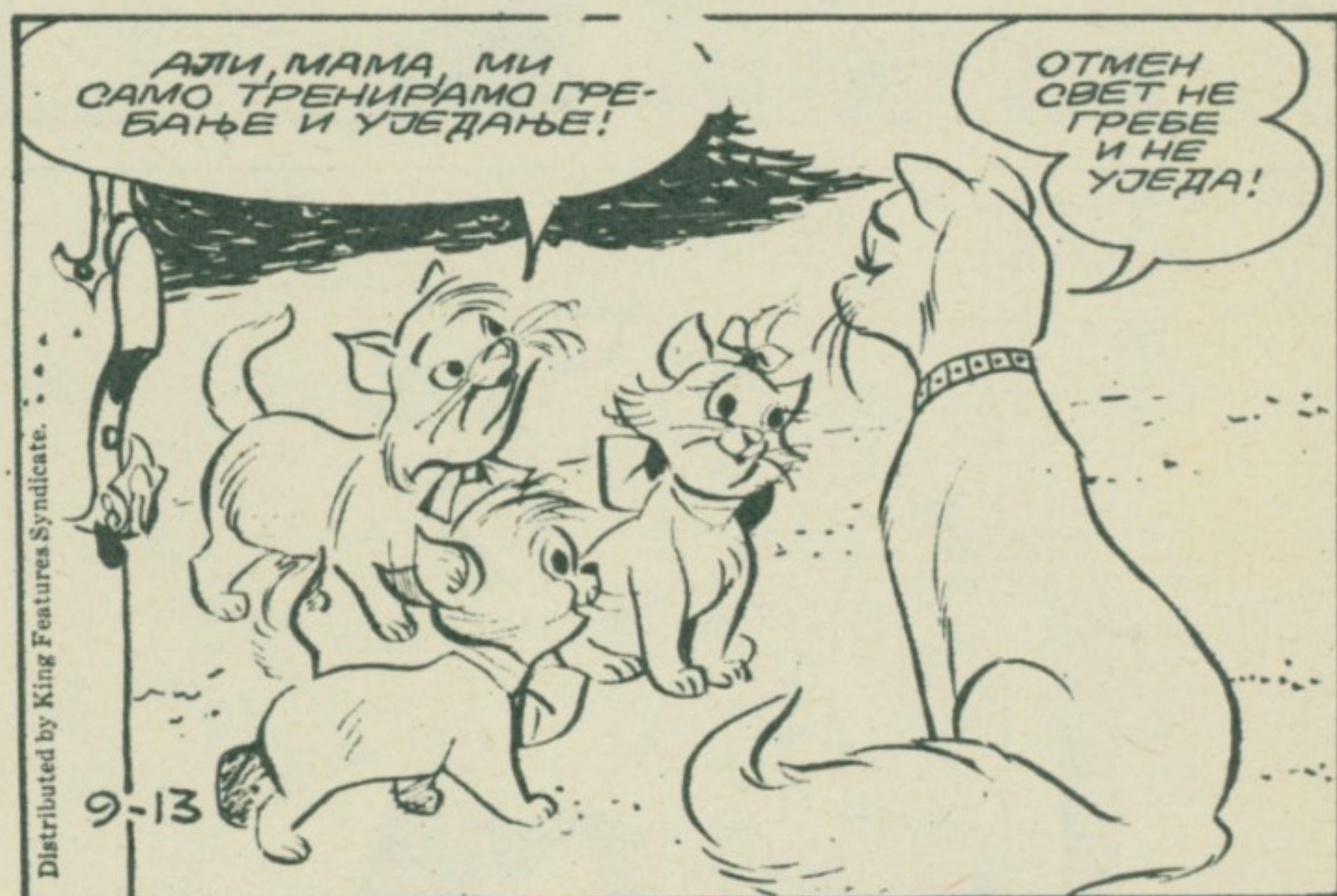
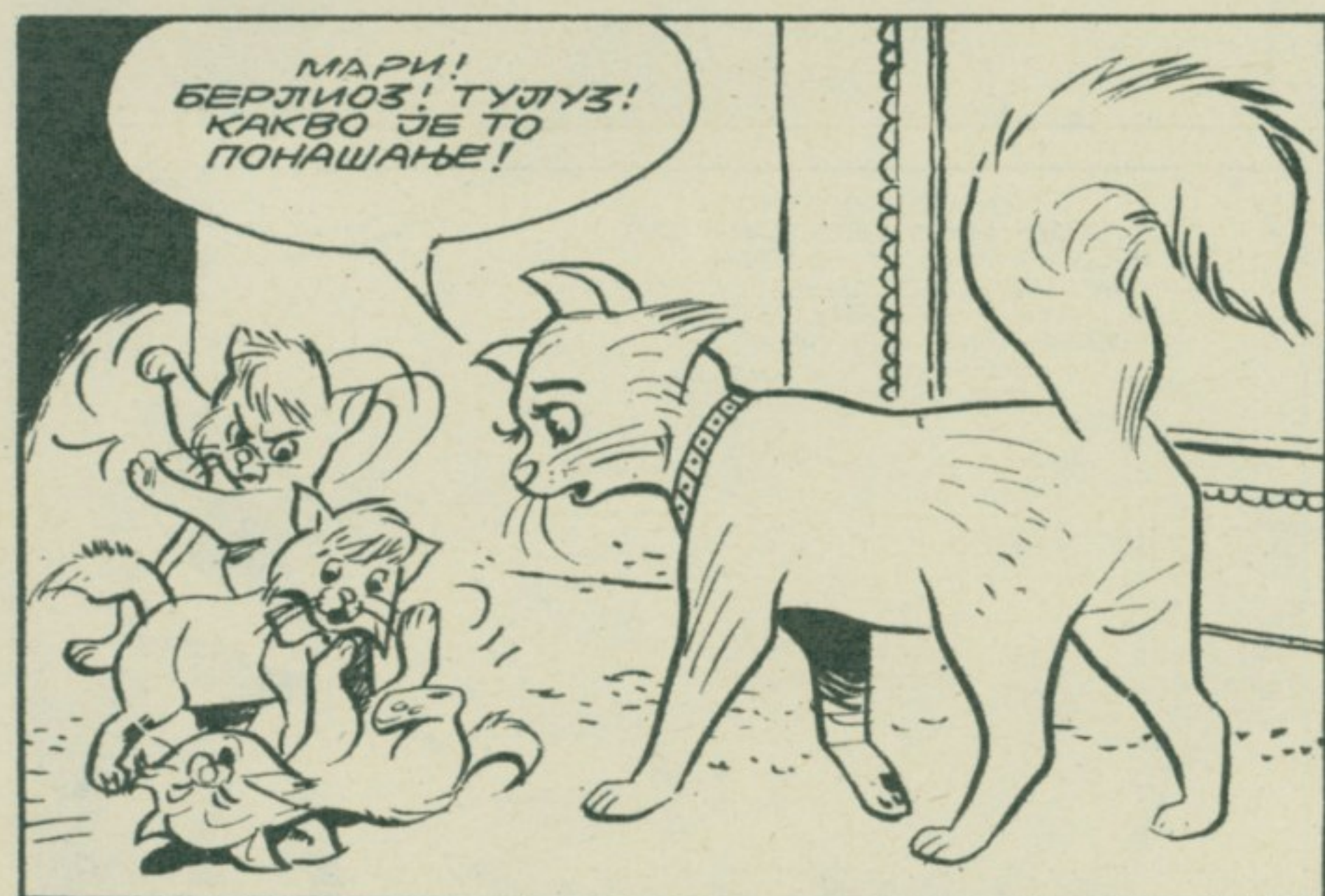
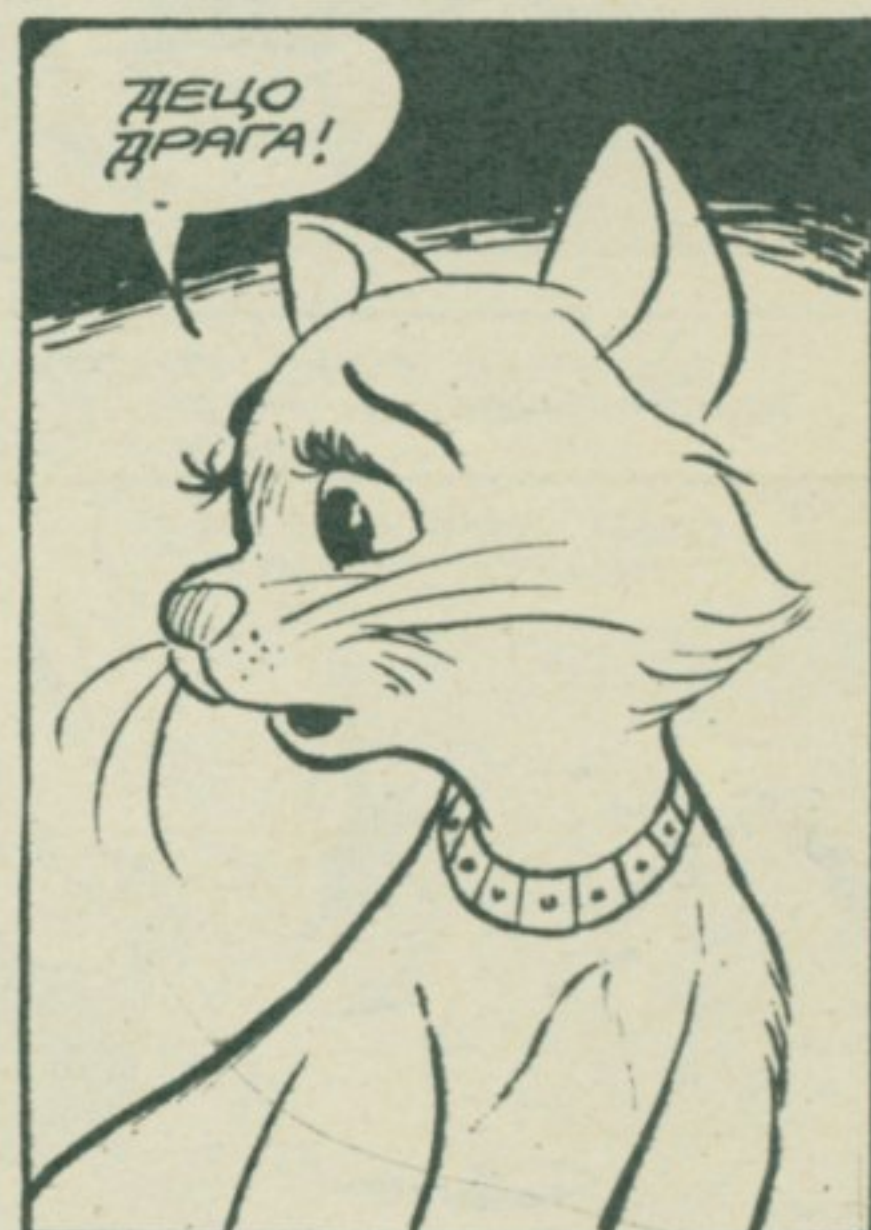
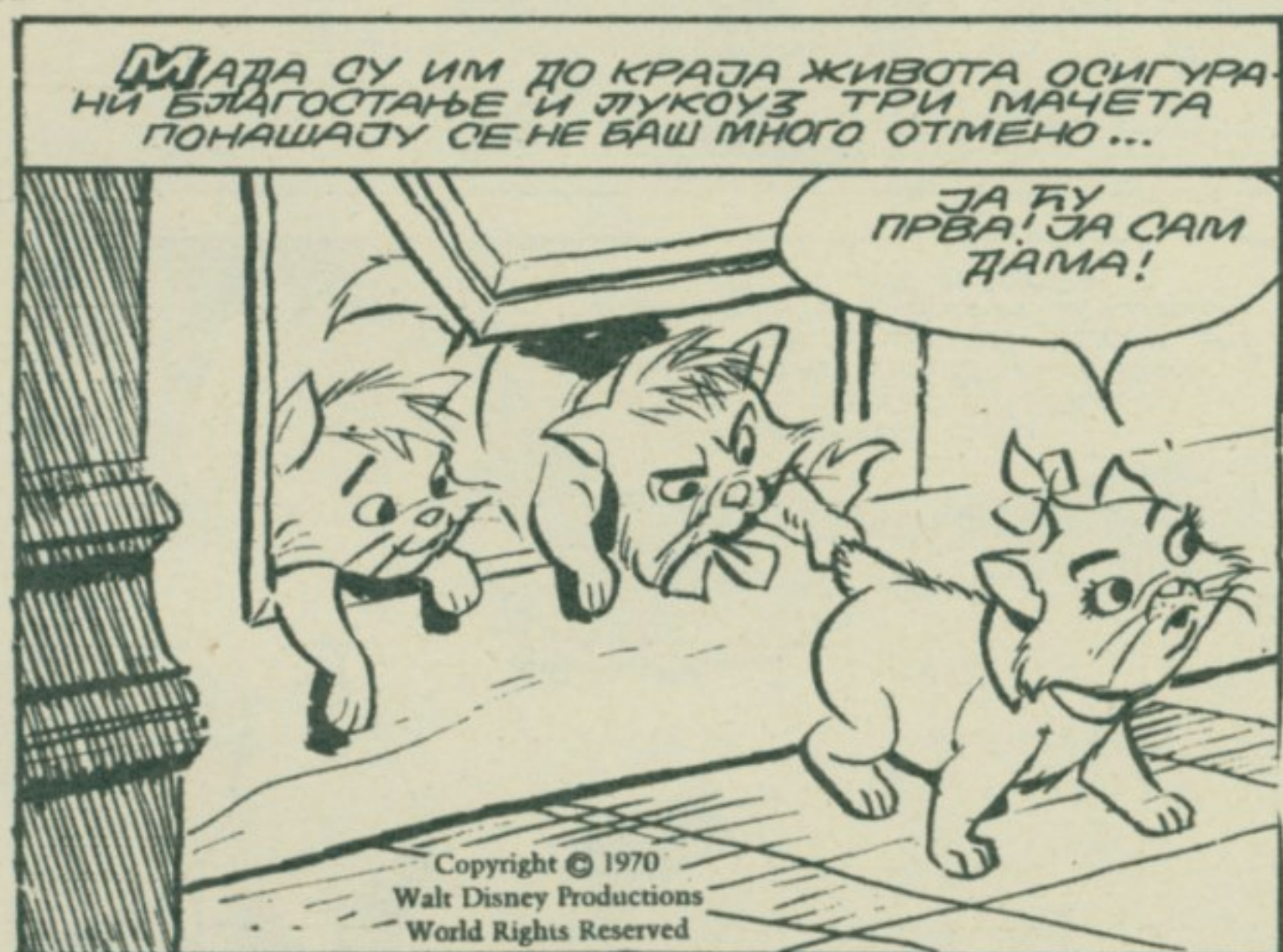
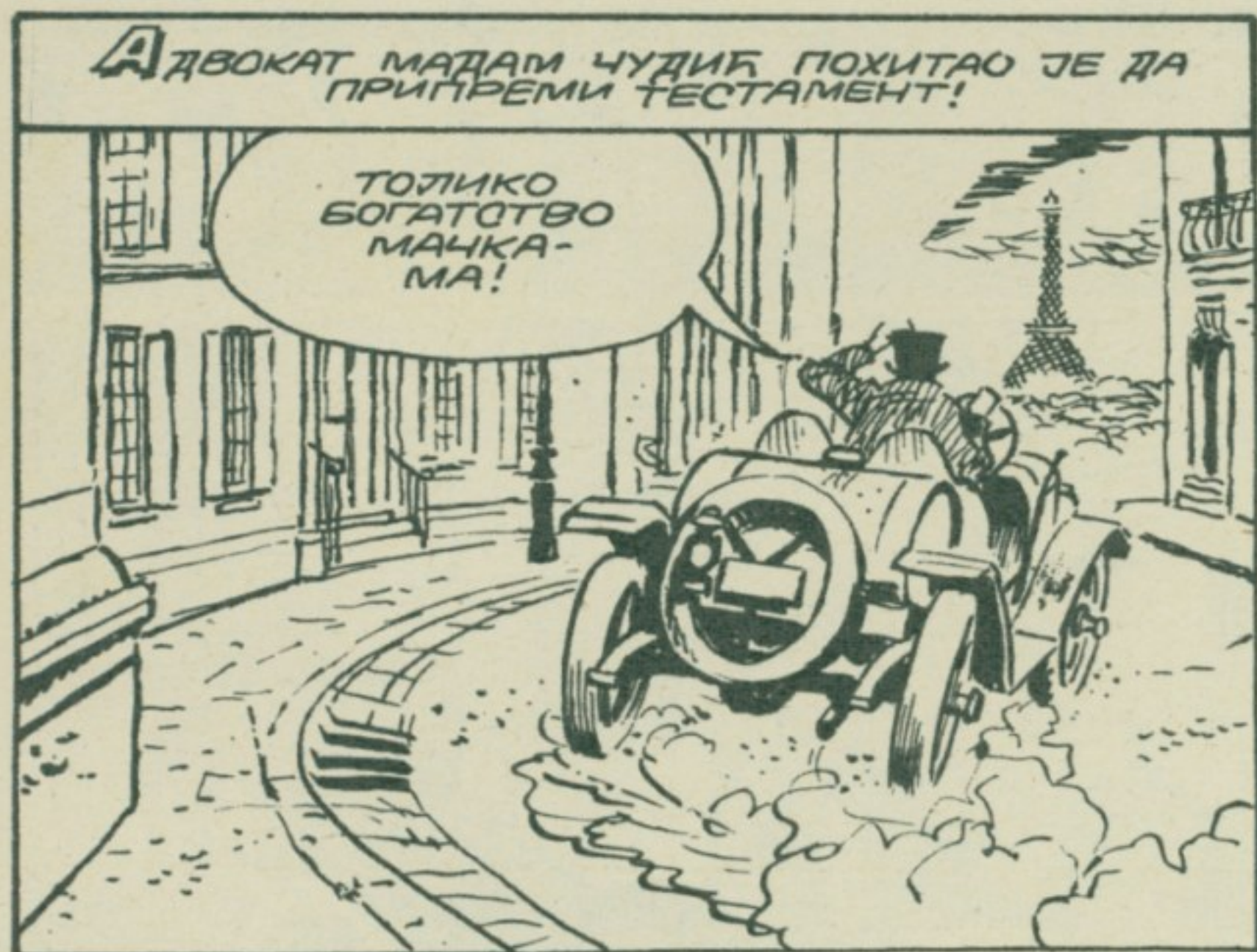
ДА ВИДИМО... ПА
ТО ЈЕ МНОГО ДУЖЕ
НО ШТО БУ ДА ЖИ-
ВЕТИ! УМРЕЋУ
ЈА ПРЕ ЊИХ!
ОХ, НЕ!

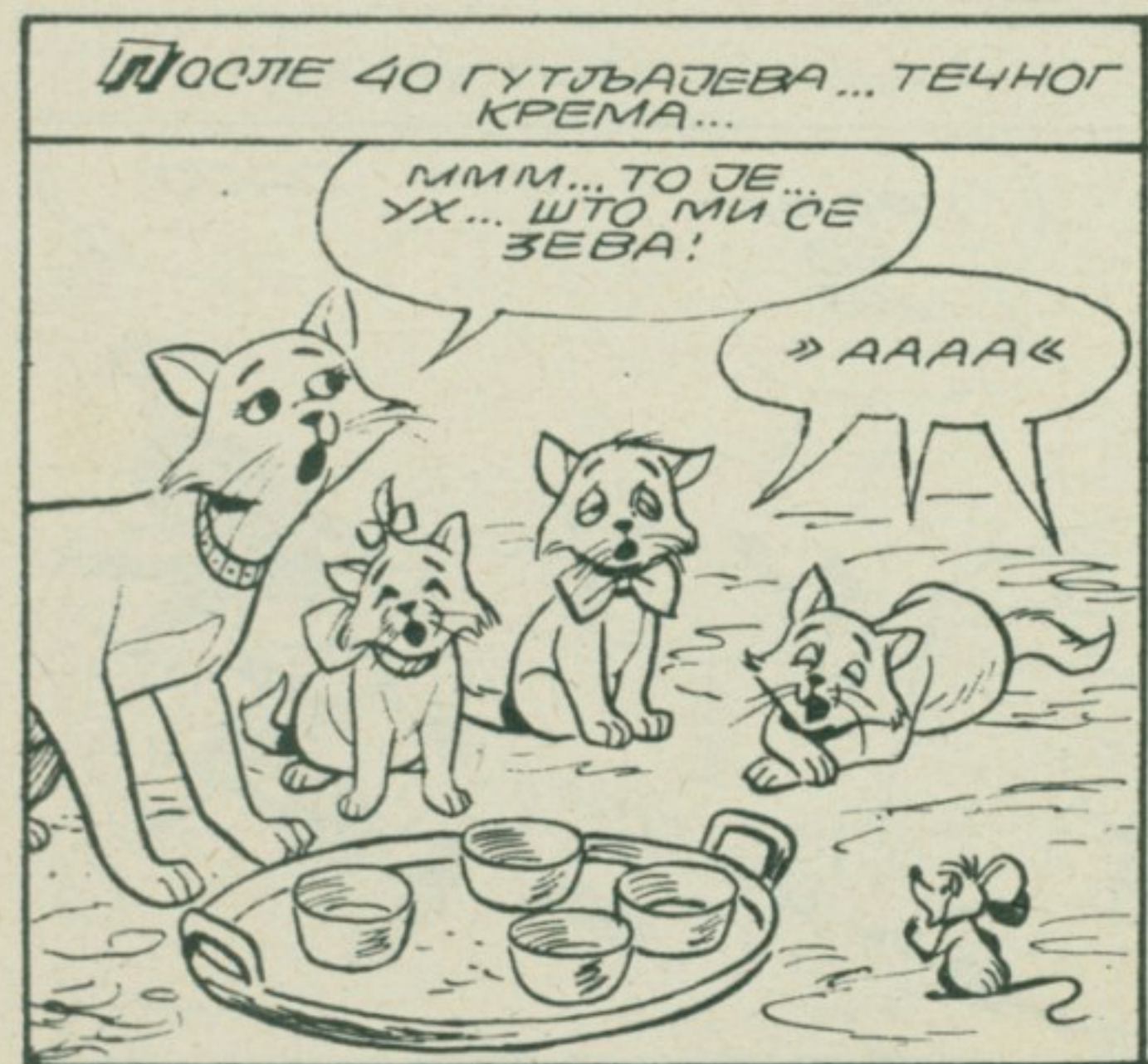

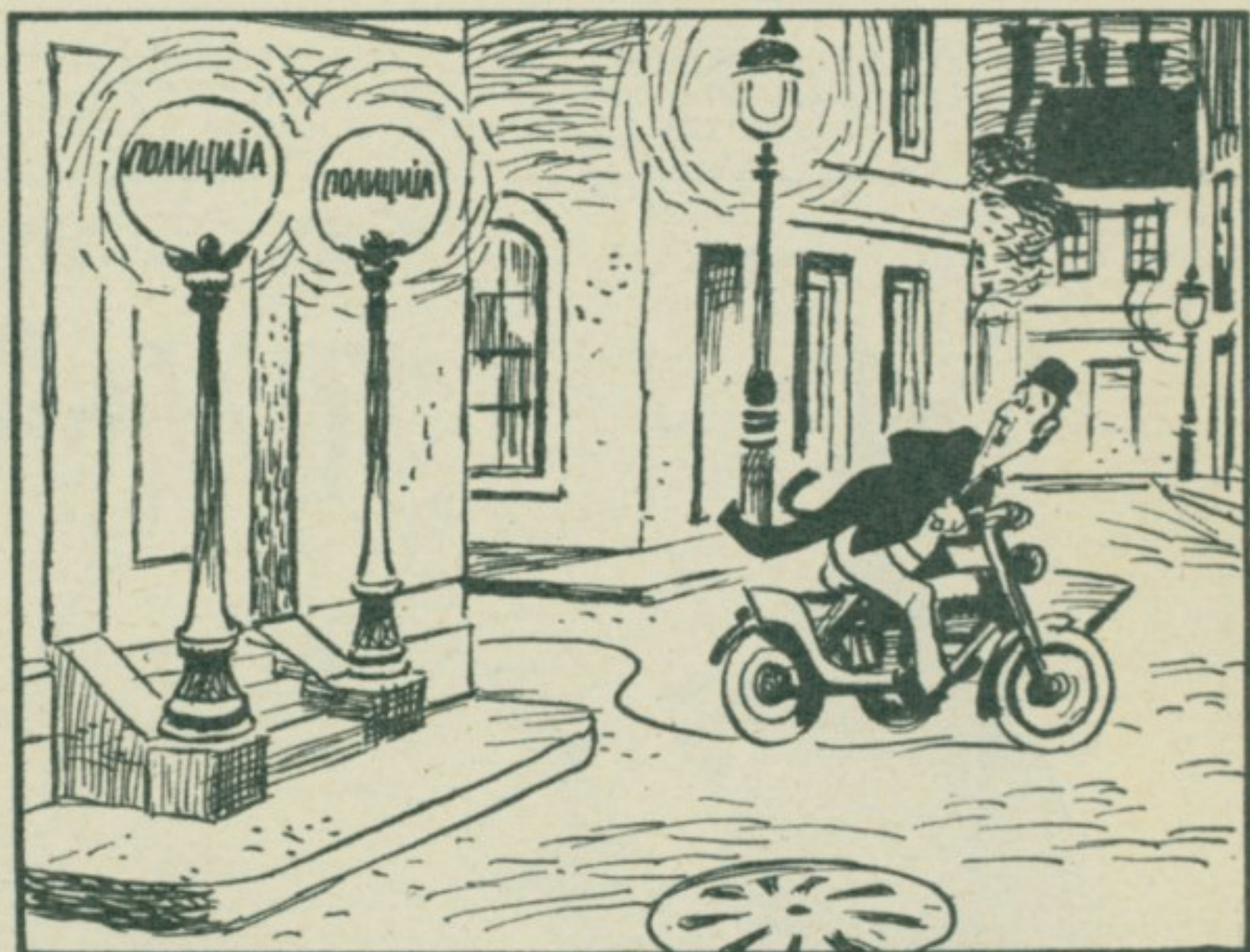
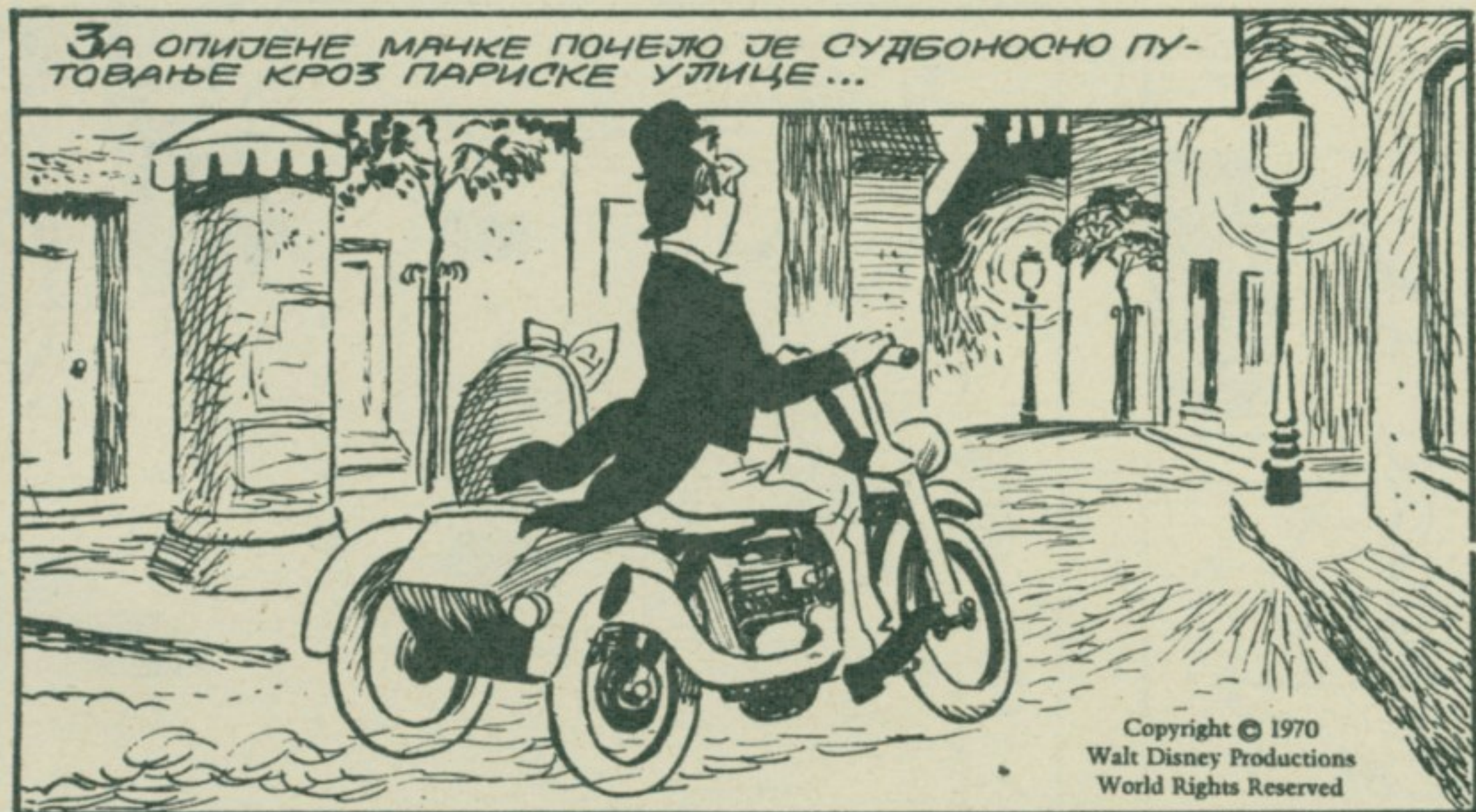
А ТИХ МАЧКА
СЕ МОРАМ
ОСЛОБОДИТИ!

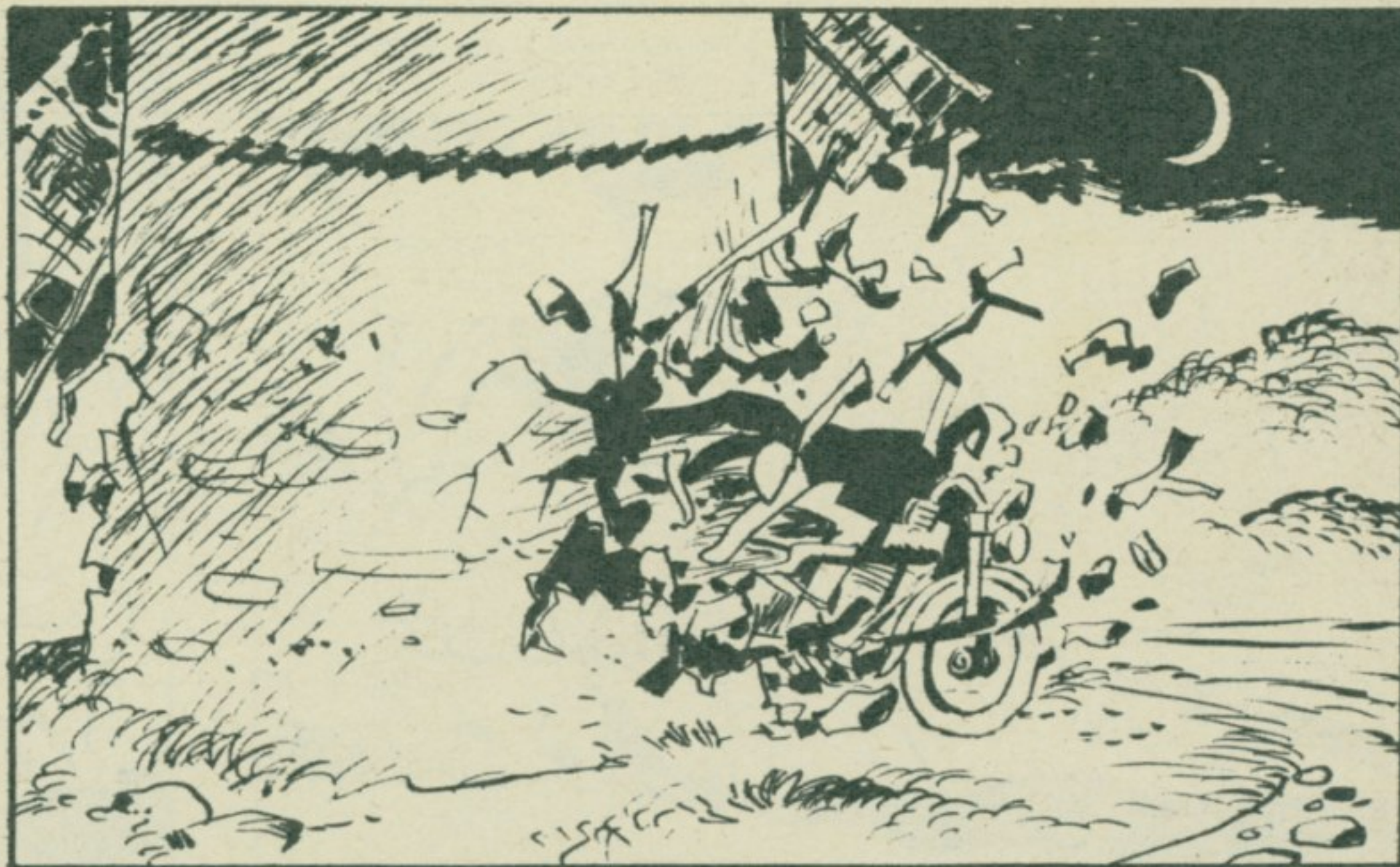
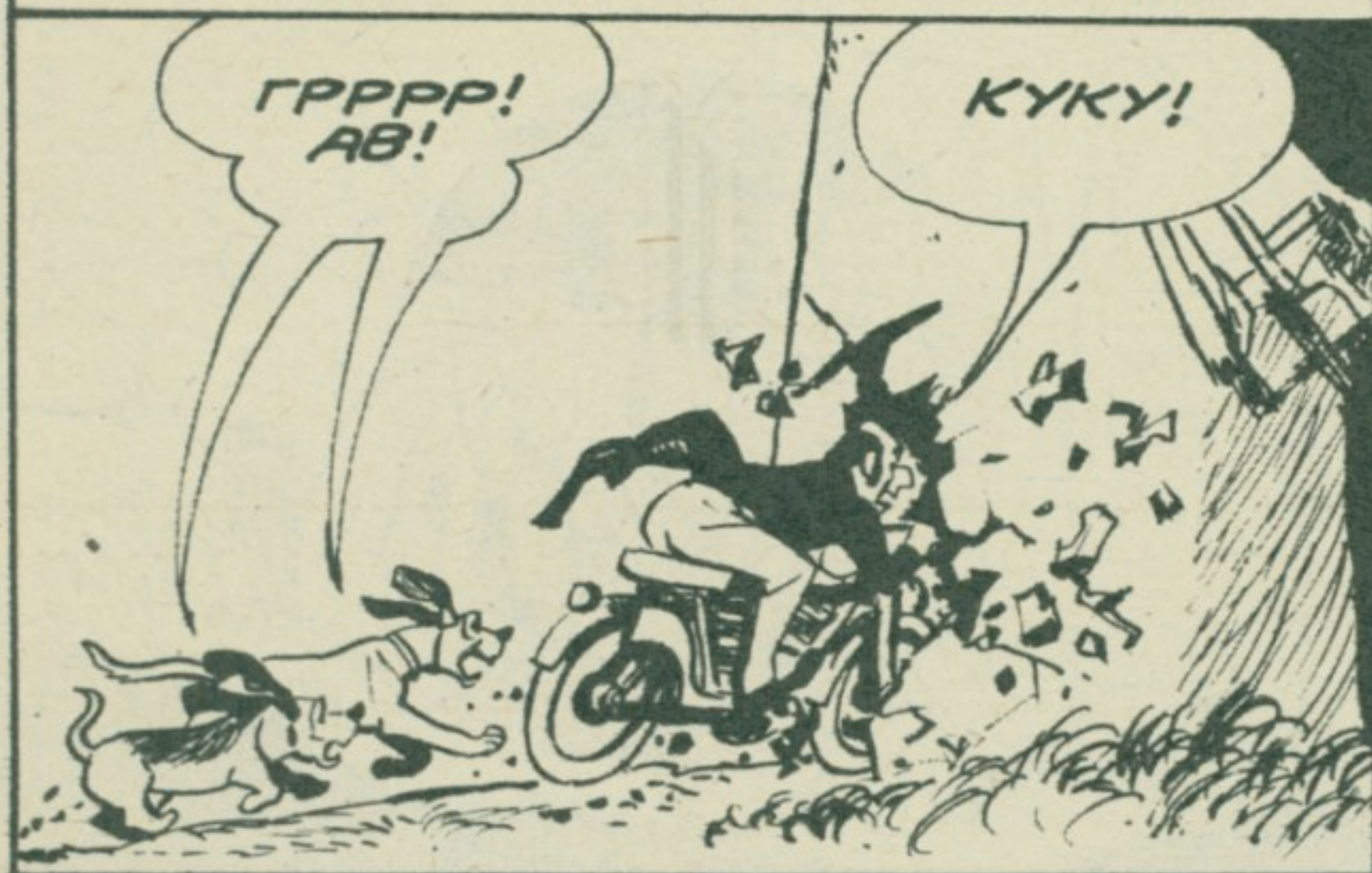
Distributed by King Features Syndicate.

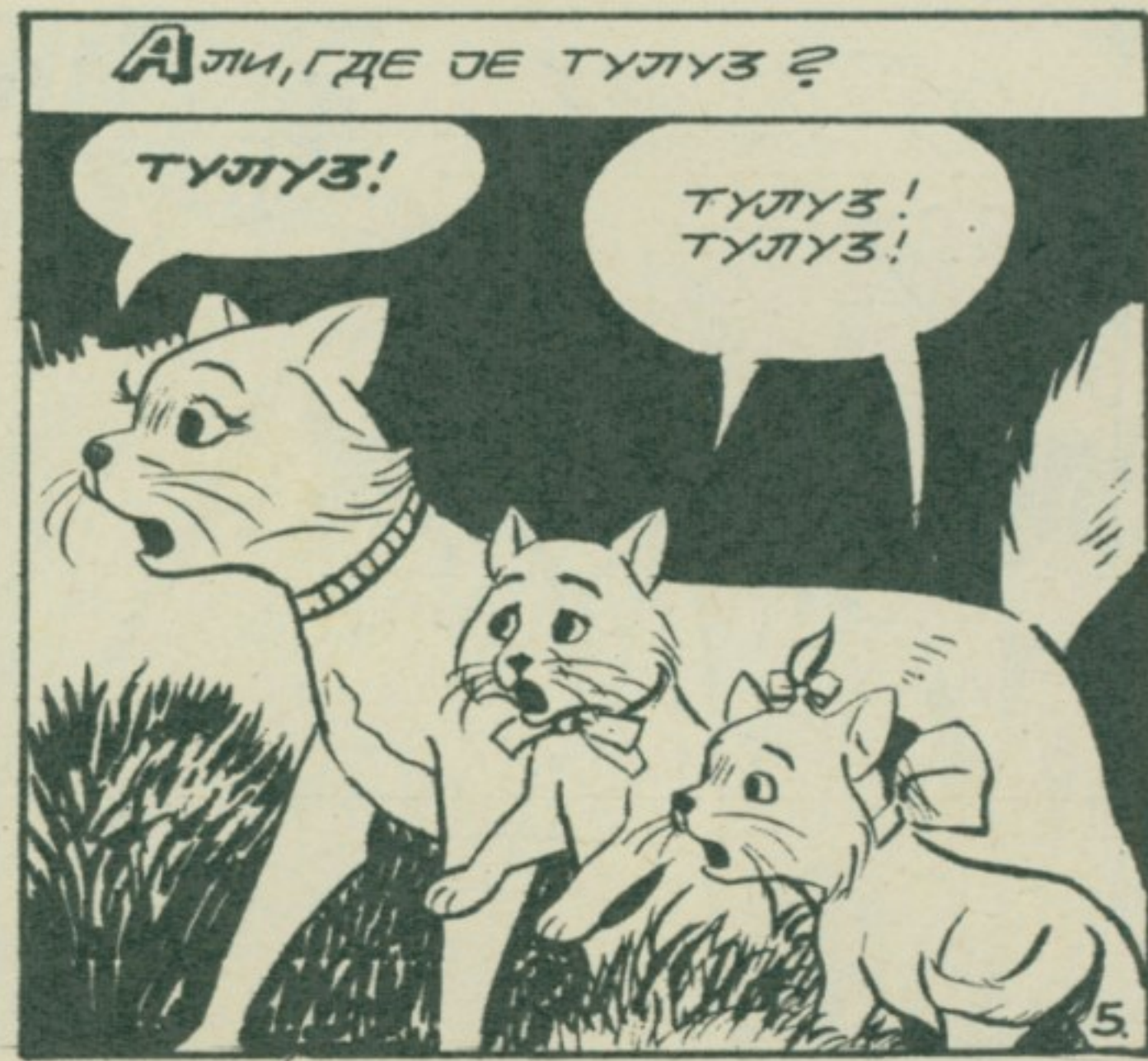
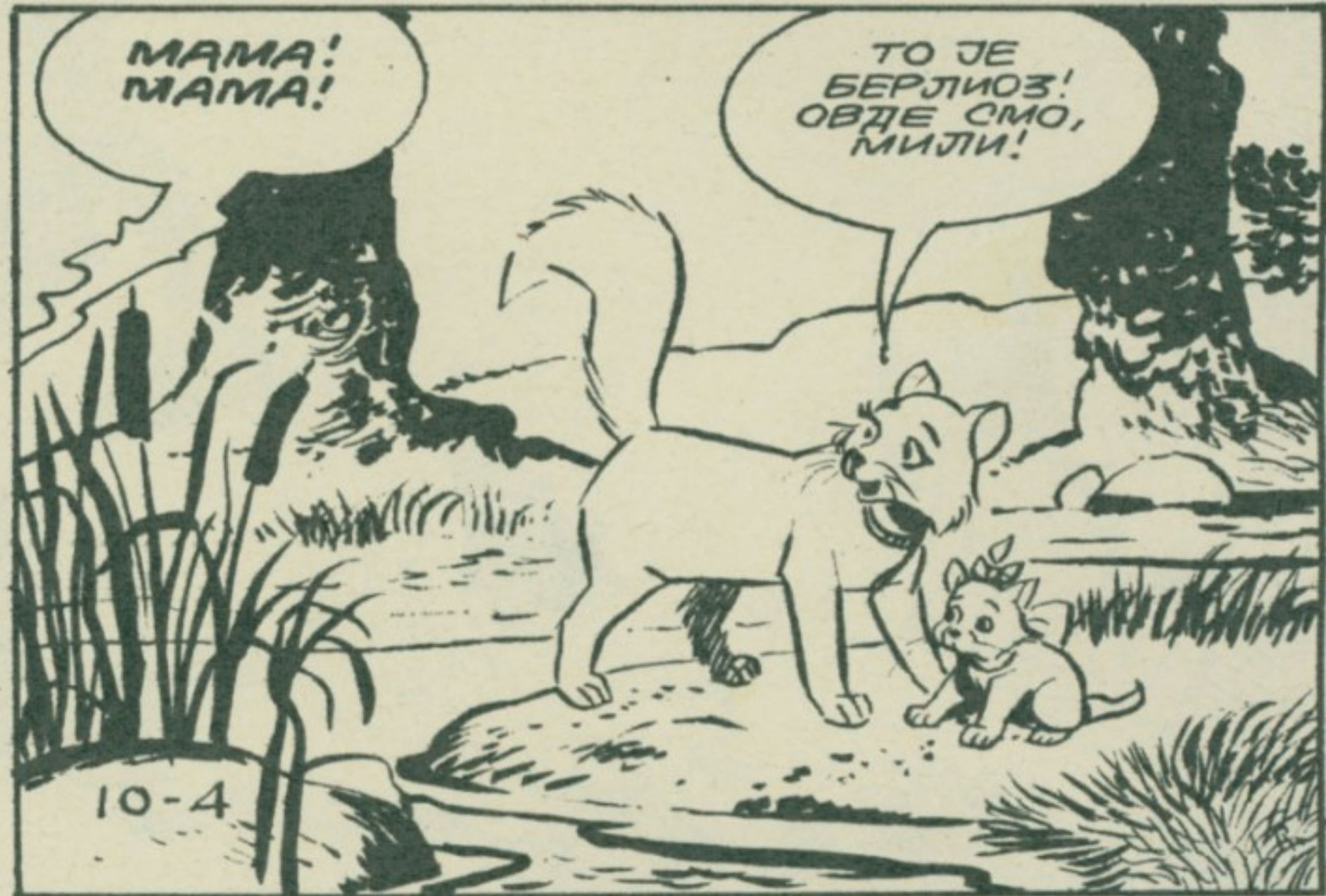

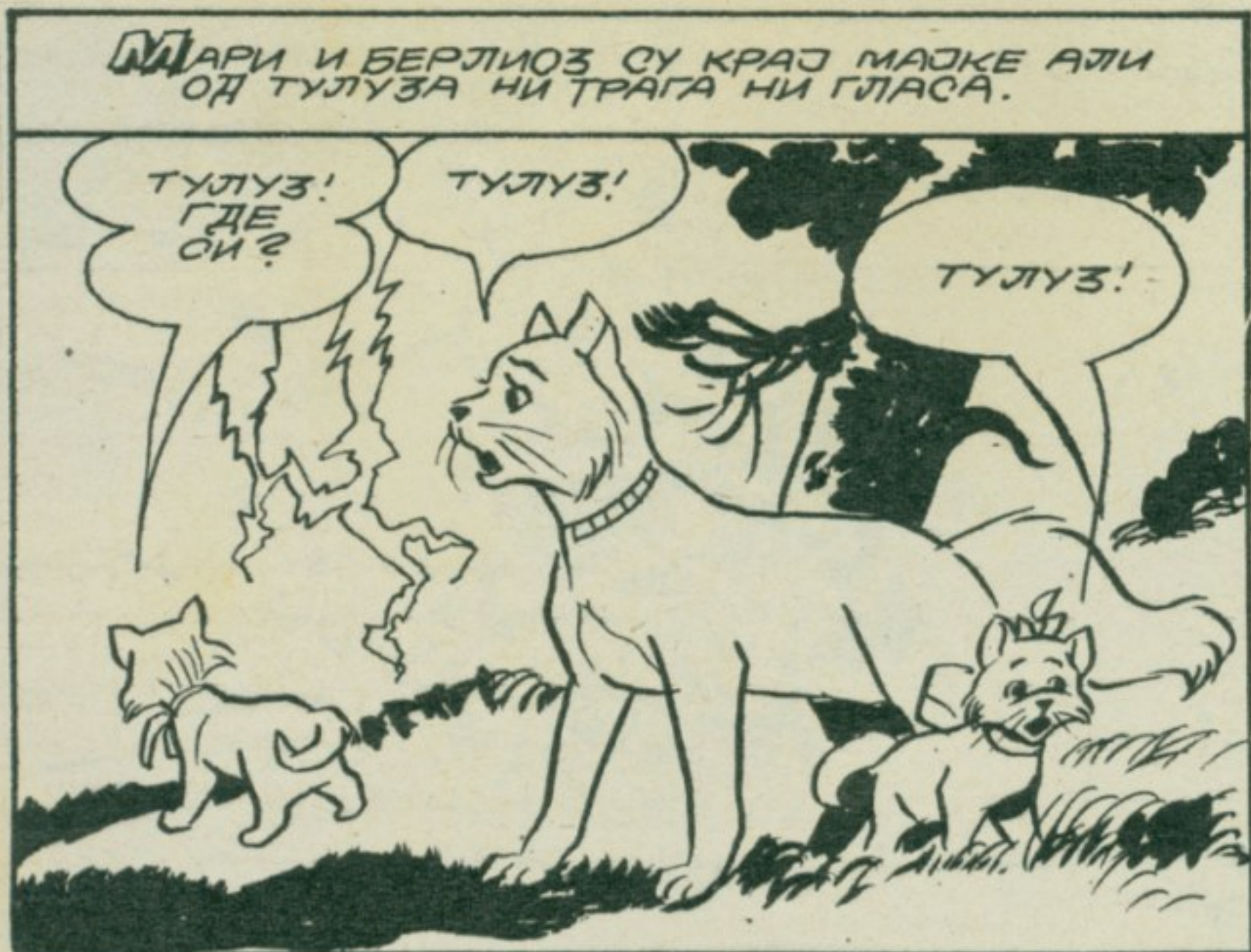
ПОКУШАВАЈУЋИ ДА УМАКНЕ НАПОЛЕОНУ
И РОБЕСПЈЕРУ ЕДГАР ЈЕ ИЗГУБИО
КОНТРОЛУ НАД МАШИНОМ И...

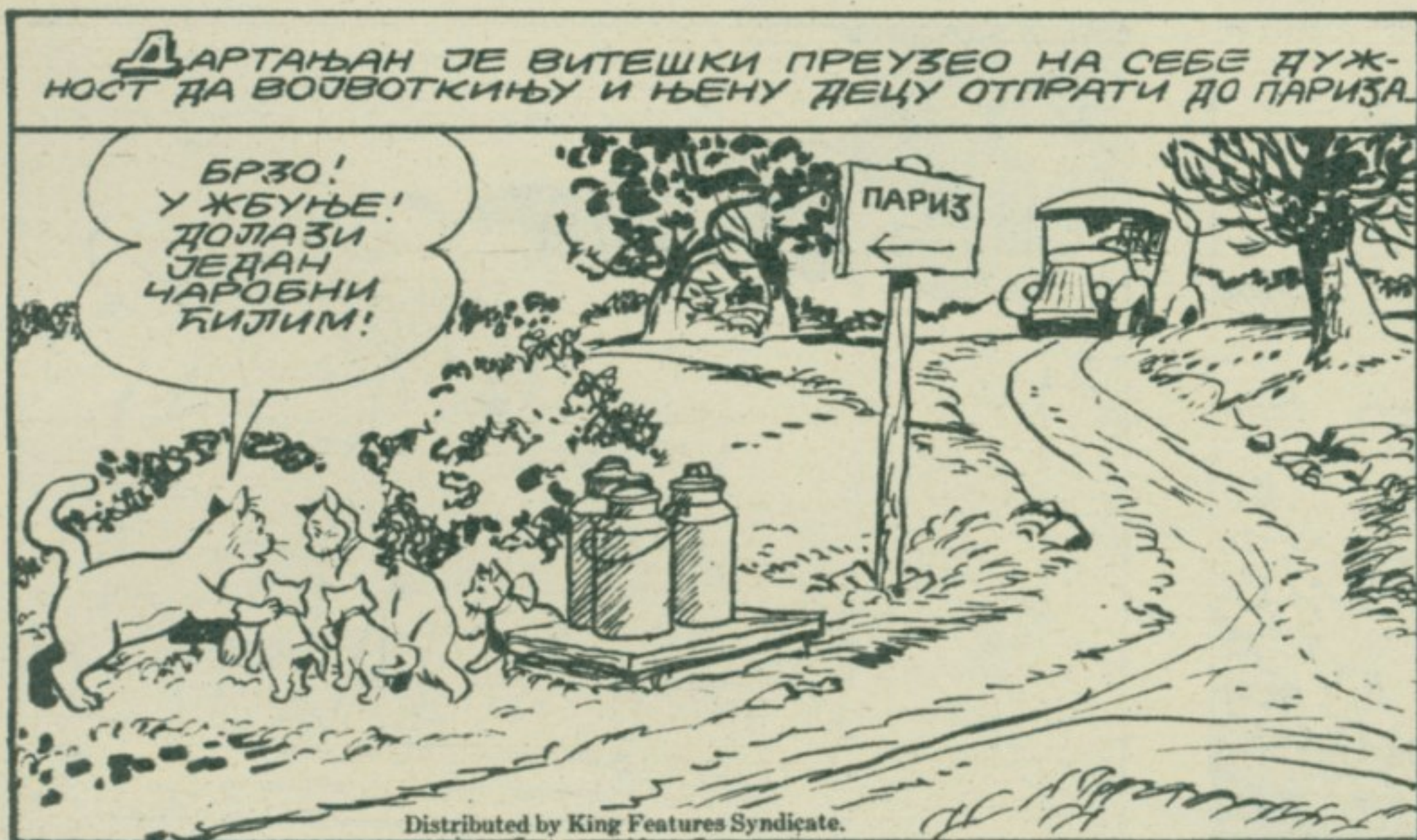
ДОК ЈЕ ЕДГАР БЕЖАО НАТРАГ У
ПАРИЗ, ВОЈВОТКИЊУ СУ ИЗ ДУБОКОГ
СНА ПРОБУДИЛИ ГРОМОВИ И МУЊЕ...

Copyright © 1970
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

РАСПОЛОЖЕЊЕ У ДАРТАЊАНОВОМ „ЧА-РОБНОМ БИЛИМУ“ БИЛО ЈЕ ОДЛИЧНО...

ЛЕПА ГОСПО,
АКО БУДЕМО ИМА-
ЛИ СРЕЋЕ У ПАРИЗ
БЕМО СТИГЛИ
ПРЕ МРАКА!

ДЕЦО,
ЧУЈЕТЕ ЛИ
ОВО?!

ЗА ТО ВРЕМЕ У ЊИХОВОМ ДОМУ У ПАРИЗУ...

СИРОТА МАДАМ,
ЧИТАВУ НОБ
САСВИМ САМА У
ТОЛИКОЈ
КУЋИ!

ГРИЦКО ЈЕ СВРАТИО ДО
ФРУ-ФРУ, КОБИЛИЦЕ КОЈА ЈЕ
ВУКЛА КОЧИЈЕ МАДАМ
ЧУДИК...

ОХ, ГРИЦКО!
ТОЛИКО СЕ БРИ-
НЕМ! ЈЕСИ ЛИ
ИХ НАШАО?

НИ ТРАГА
ОД МАЧАКА...
А ТРАЖИО
САМ
ЧИТАВУ
НОБ!

СИРОТА МАДАМ,
НИЈЕ НИ
ТРЕНУЛА!

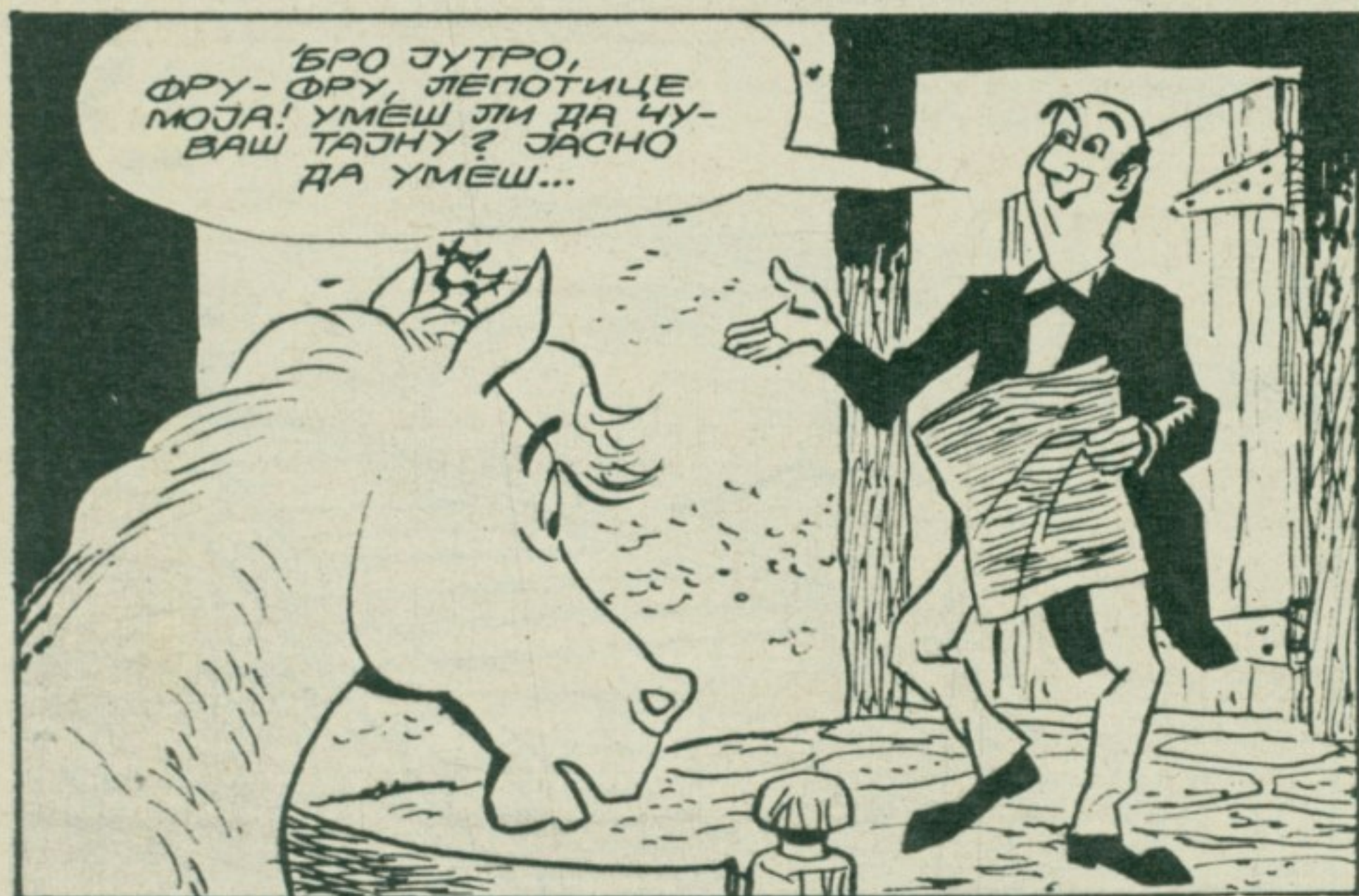

ТУЖАН ЈЕ ОВО
ДАН ЗА СВЕ
НАС... АХ!

КО ТО
ПЕВУШИ
?!

Distributed by King Features Syndicate.

БРО ЈУТРО,
ФРУ-ФРУ, ЛЕПОТИЦЕ
МОЈА! УМЕШ ЛИ ДА ЧУ-
ВАШ ТАЈНУ? ЈАСНО
ДА УМЕШ...

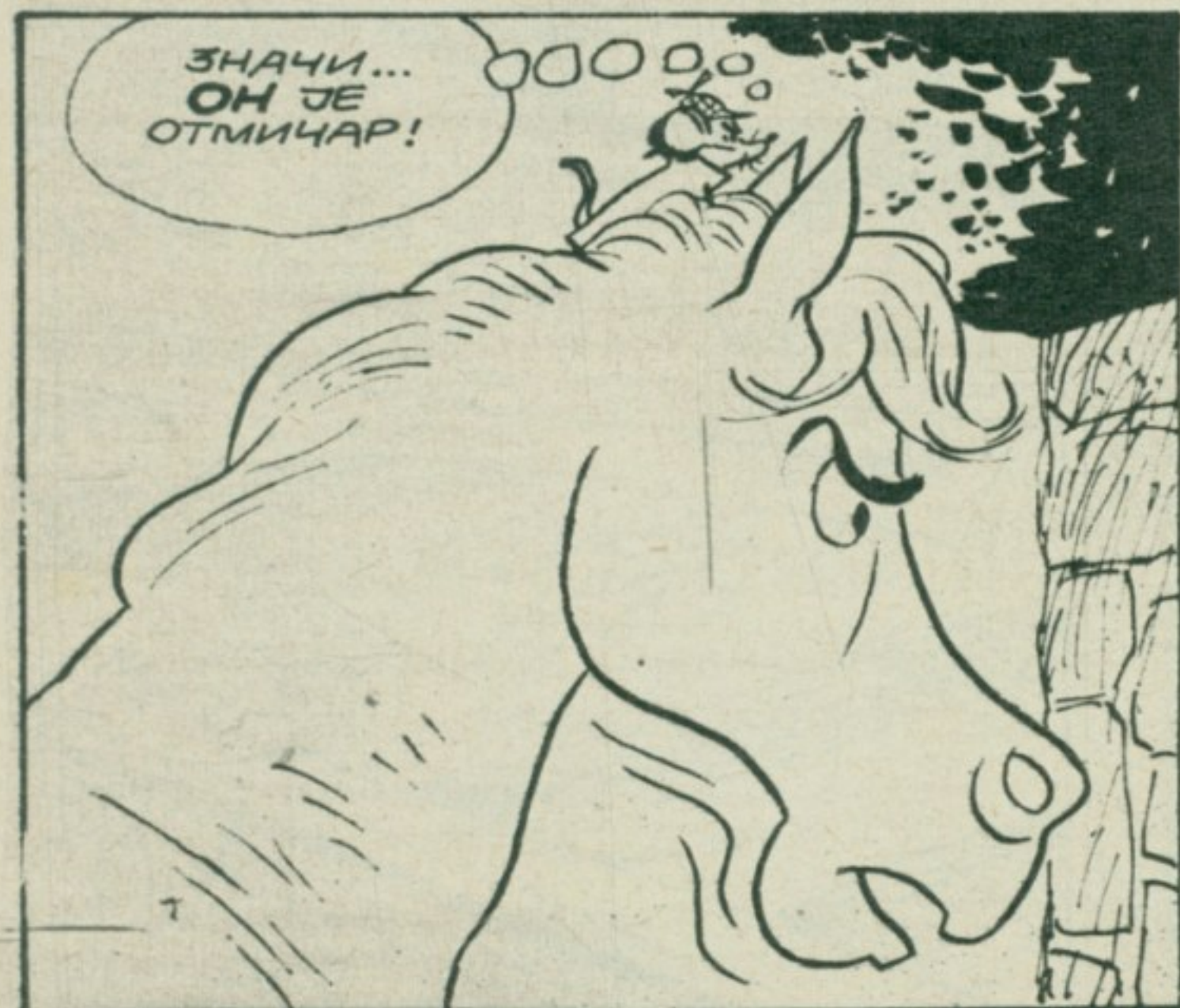

ВИДИШ? ЗАР СЕ
НЕ ПОНОСИШ
СА МНОМ?

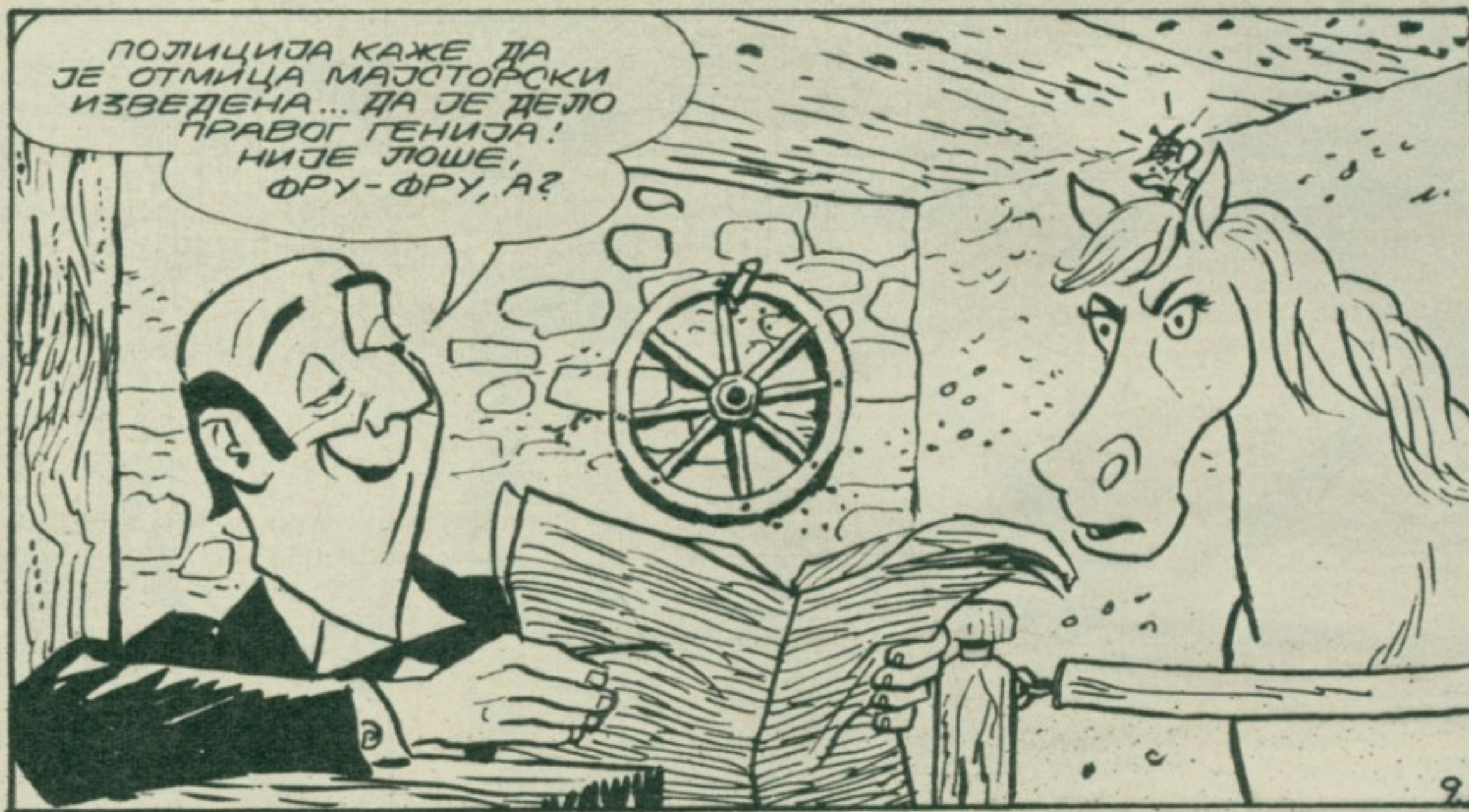
ТАЈАНСТВЕНИ
ОТМИЧАР
ОДВЕО
ЧИТАВУ
МАЧЈУ
ПОРОДИЦУ

11-1

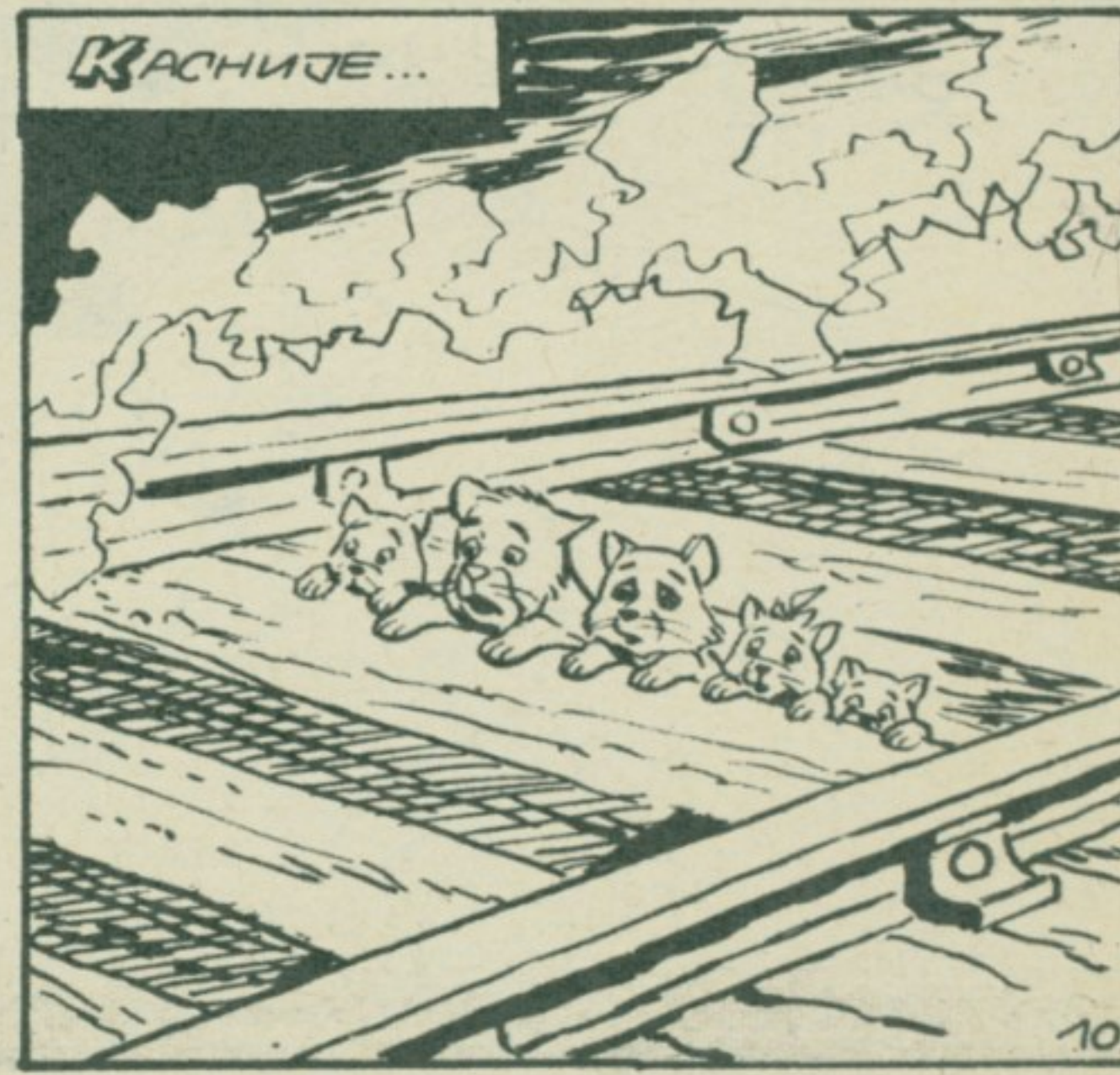
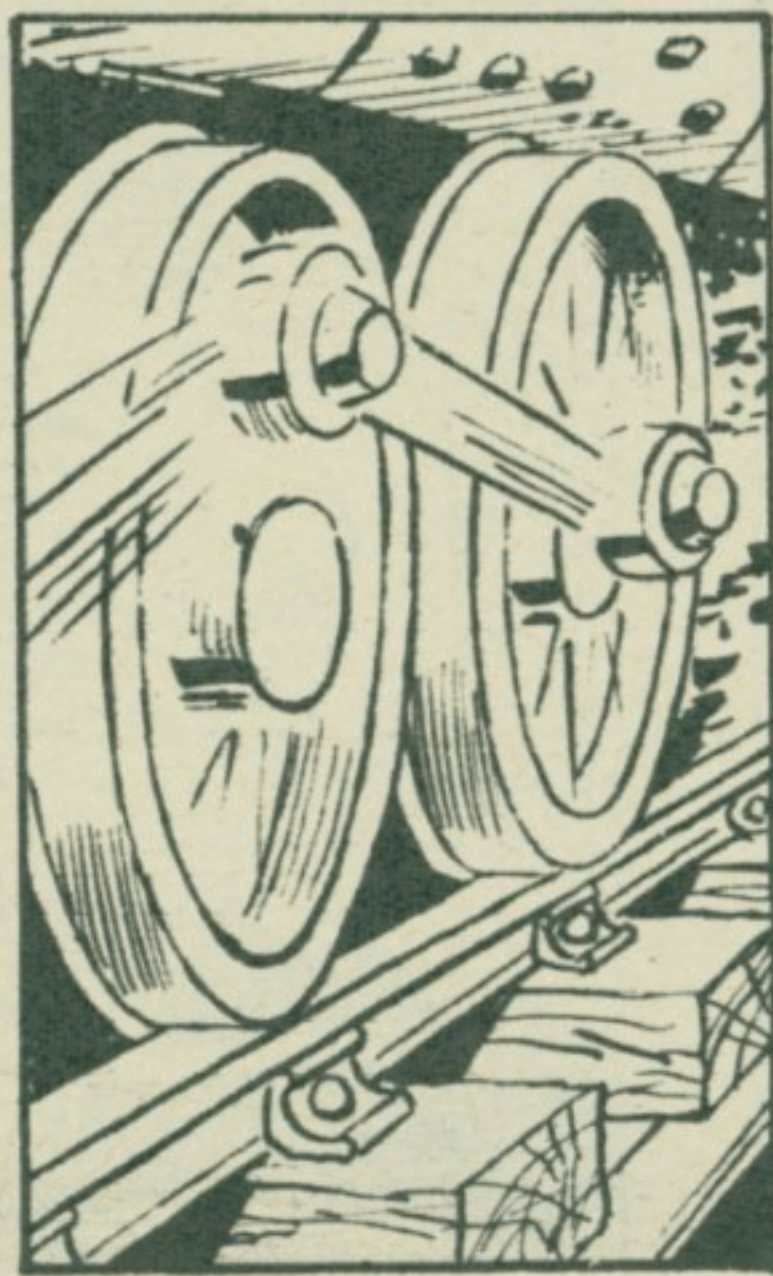
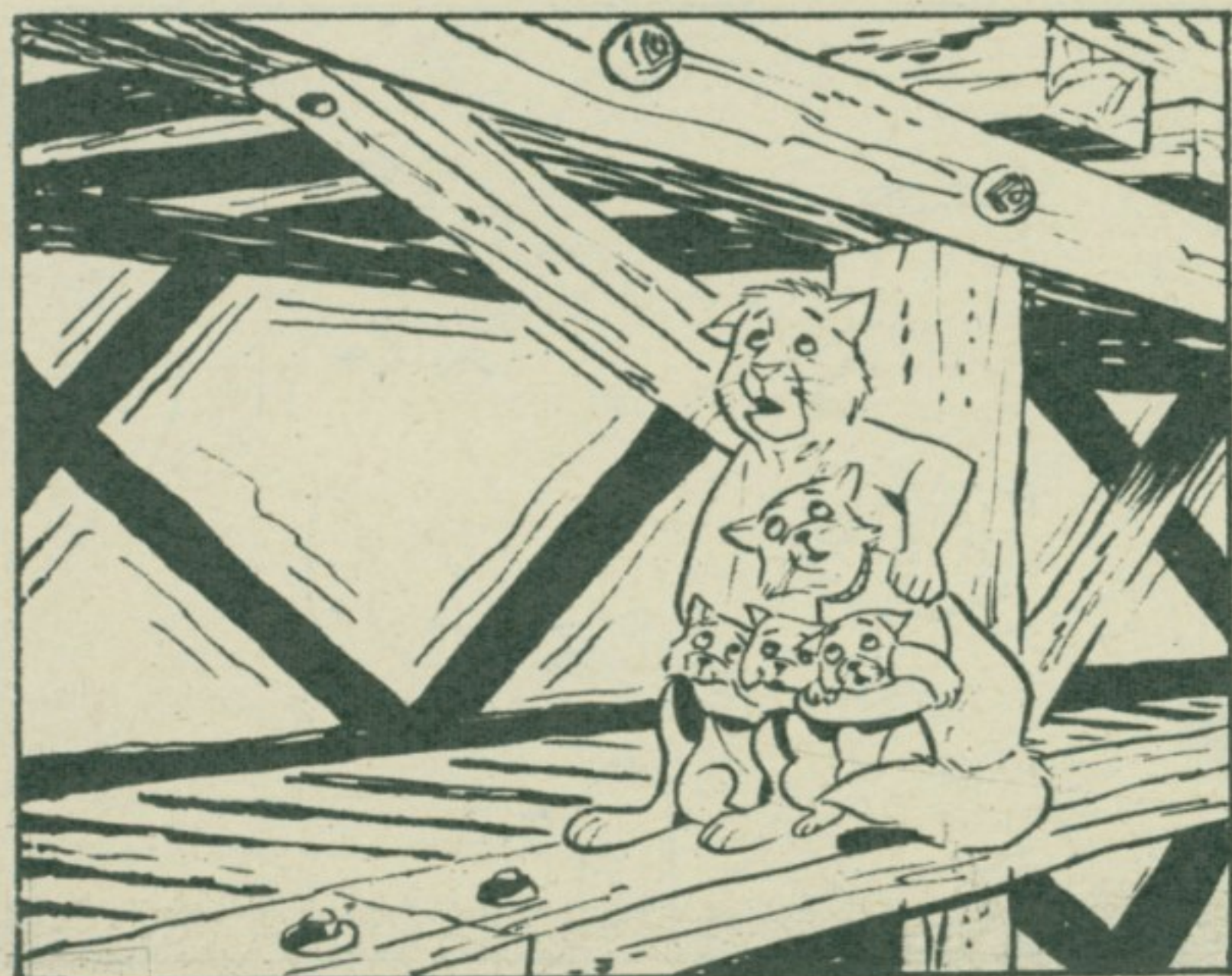
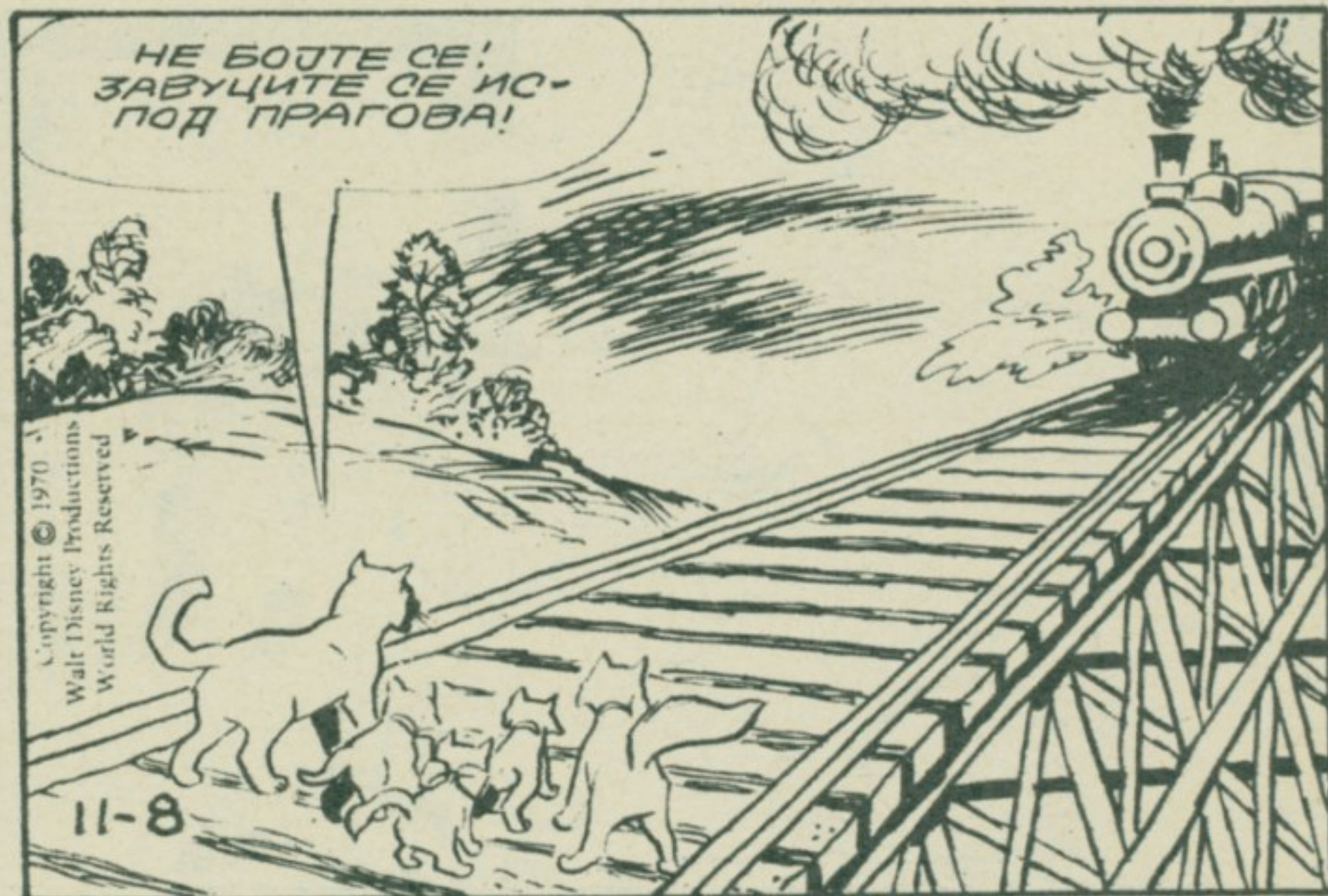
Copyright © 1970
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

ЗНАЧИ...
ОН ЈЕ
ОТМИЧАР!

ПОЛИЦИЈА КАЖЕ ДА
ЈЕ ОТМИЦА МАЈСТОРСКИ
ИЗВЕДЕНА... ДА ЈЕ ДЕЛО
ПРАВОГ ГЕНИЈА!
НИЈЕ ЛОШЕ,
ФРУ-ФРУ, А?

Из дартанановог париског свратишта одјеки-
вала је заглушна музика...

МУЗИКА И МЕСЕЧИНА НАВЕЈЕ СУ ДАРТАЊАНА ДА ПОСТАВИ СУДБОНОСНО ПИТАЊЕ...

ОХ... ХВАЈА ТИ ДАРТАЊАНА, НА ПО-НУБЕНОЈ РУЦИ... ОВАД ШАПИ... АЛИ ЈА МОРАМ ДА СЕ ВРАТИМ МАДАМ ЧУДИБ!

ТИ ТО БЕБИЦЕ НАУБОЉЕ ЗНАШ... АЛИ, НЕДОСТАЈАЋЕШ МИ, ЧАСНА РЕЧ!

И МАЧИКИ... И ОНИ ЋЕ МИ НЕДОСТАЈАТИ!

ОХ!

СУТРА РАНО...

НАЈЗАД СМО КОД КУКЕ!

ОХО! КАКАВ ОТМЕН КРАД!

ПРИЦКО ИХ ЈЕ ПРВИ ЧУО...

МЈАО! МЈАО!

ВОЈВОТКИЊА! МАЧИКИ!

...А ОНДА И МАДАМ ЧУДИБ...

МЈАО МЈАО

СЛАТКИ МОЖИ!

...НАЈЗАД И ЕДГАР...

МЈАО МЈАО

МАЧКЕТИНЕ!

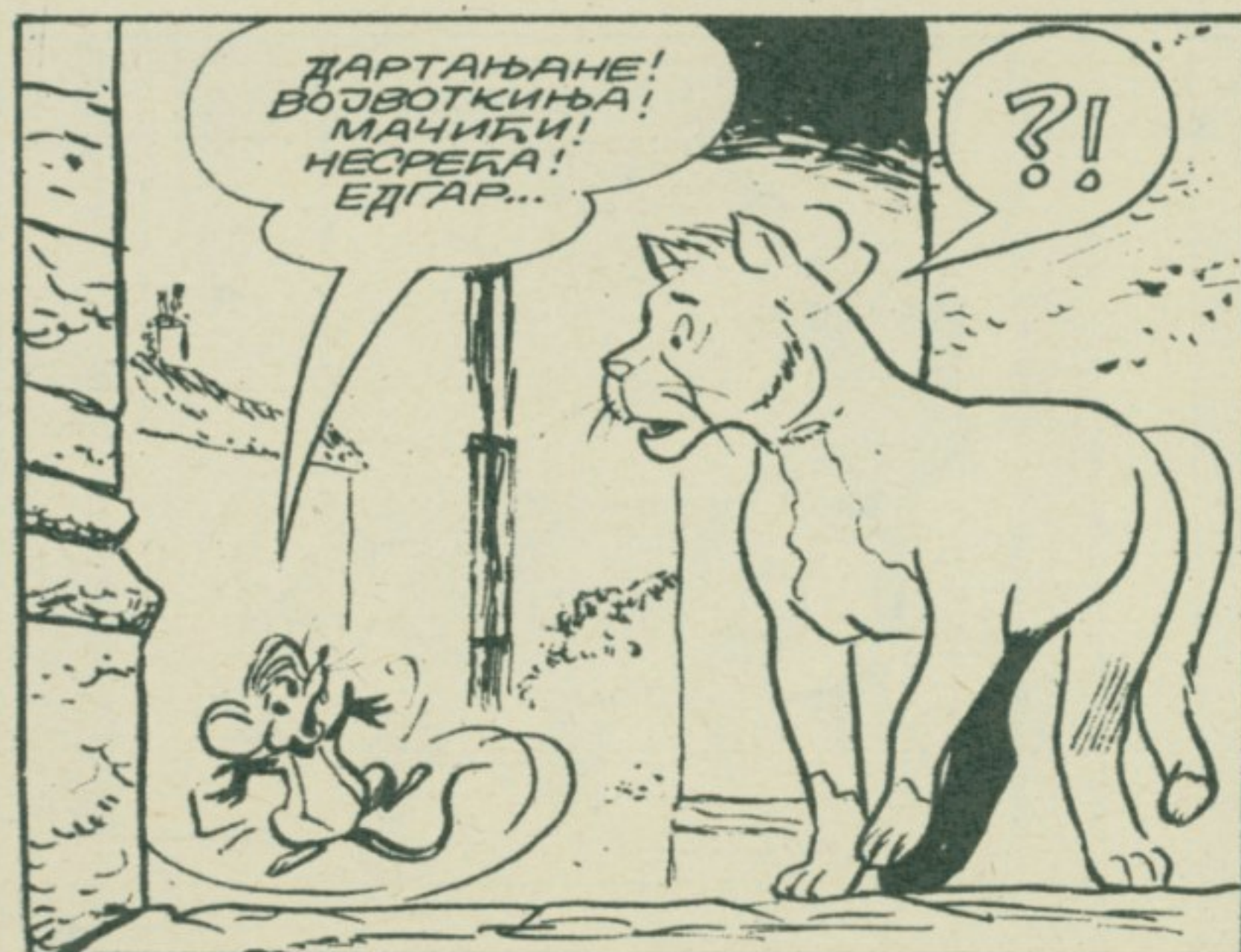
НАУБОЉЕ ЋЕ БИТИ ДА ЈЕДНО ДРУГОМ КРАТКО КАЖЕМО "ЗБОГОМ"...

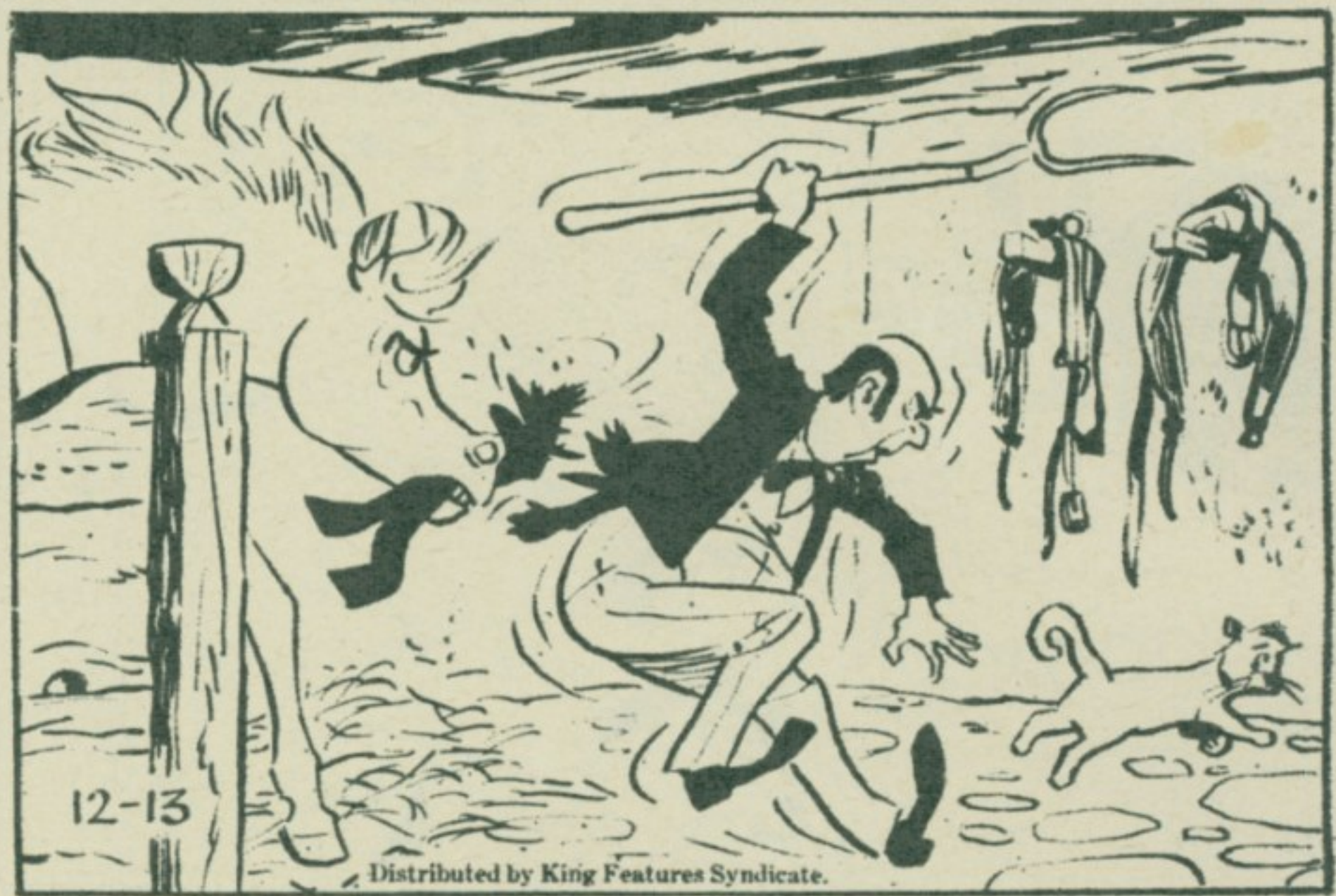
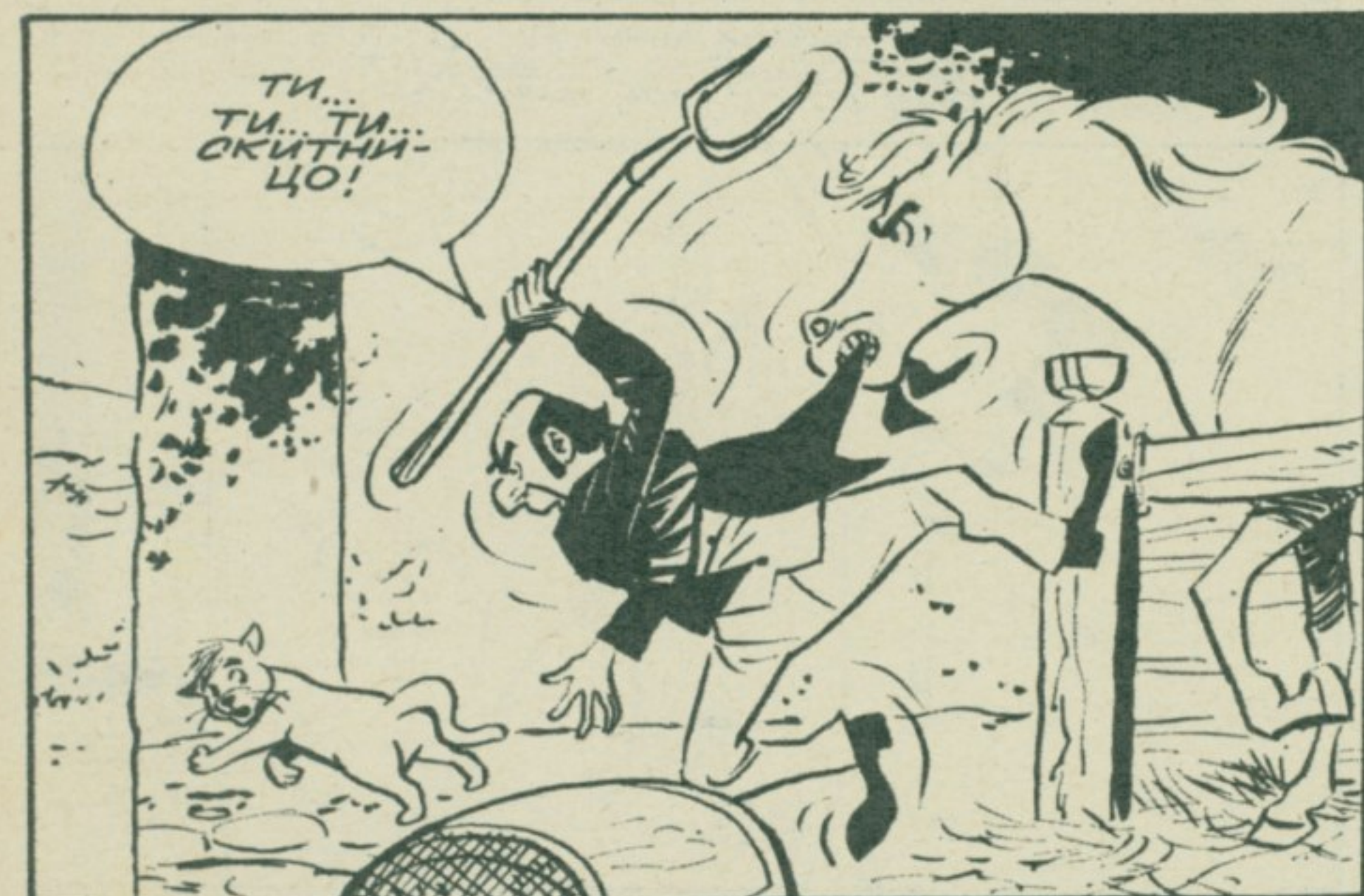
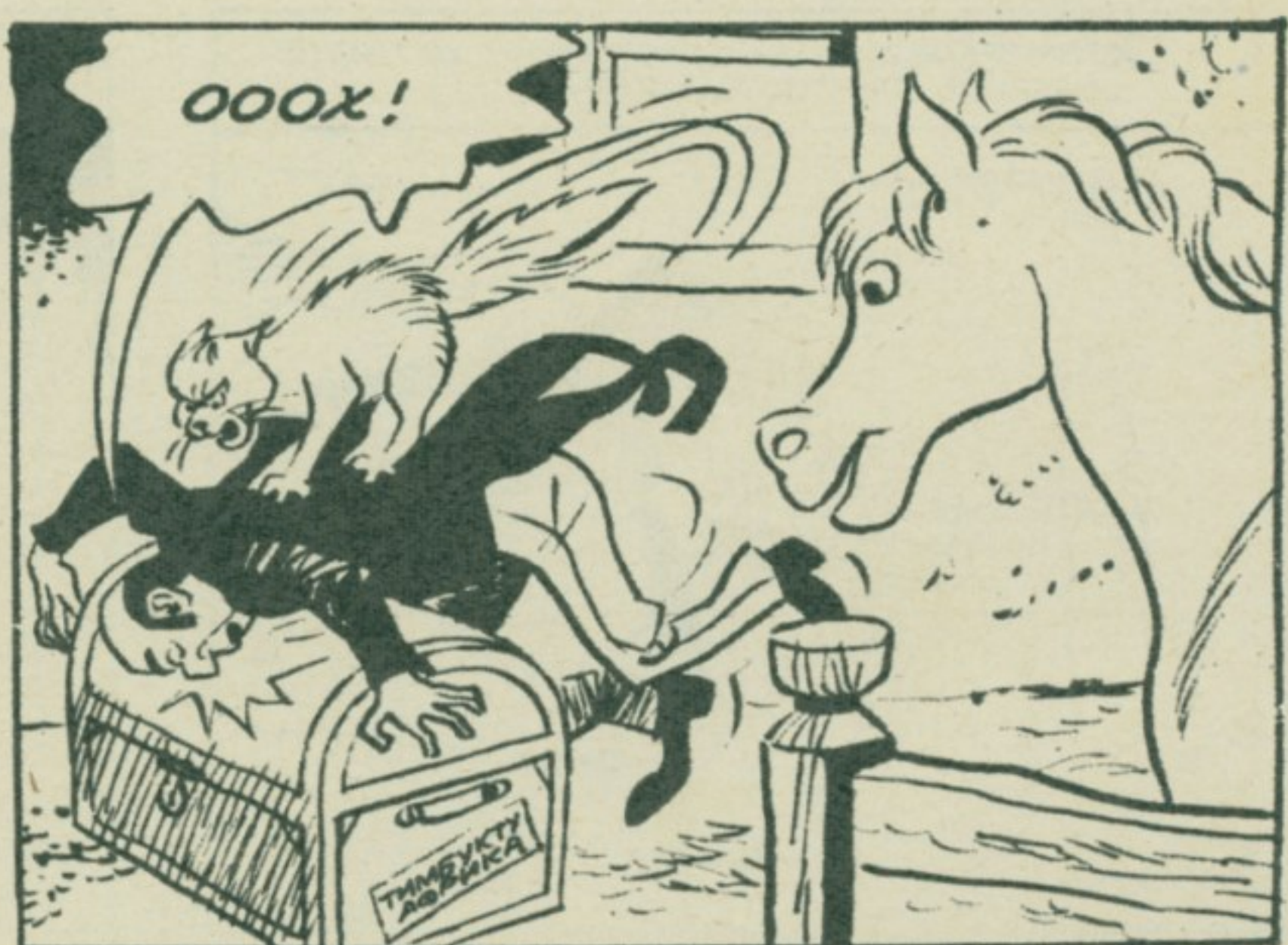
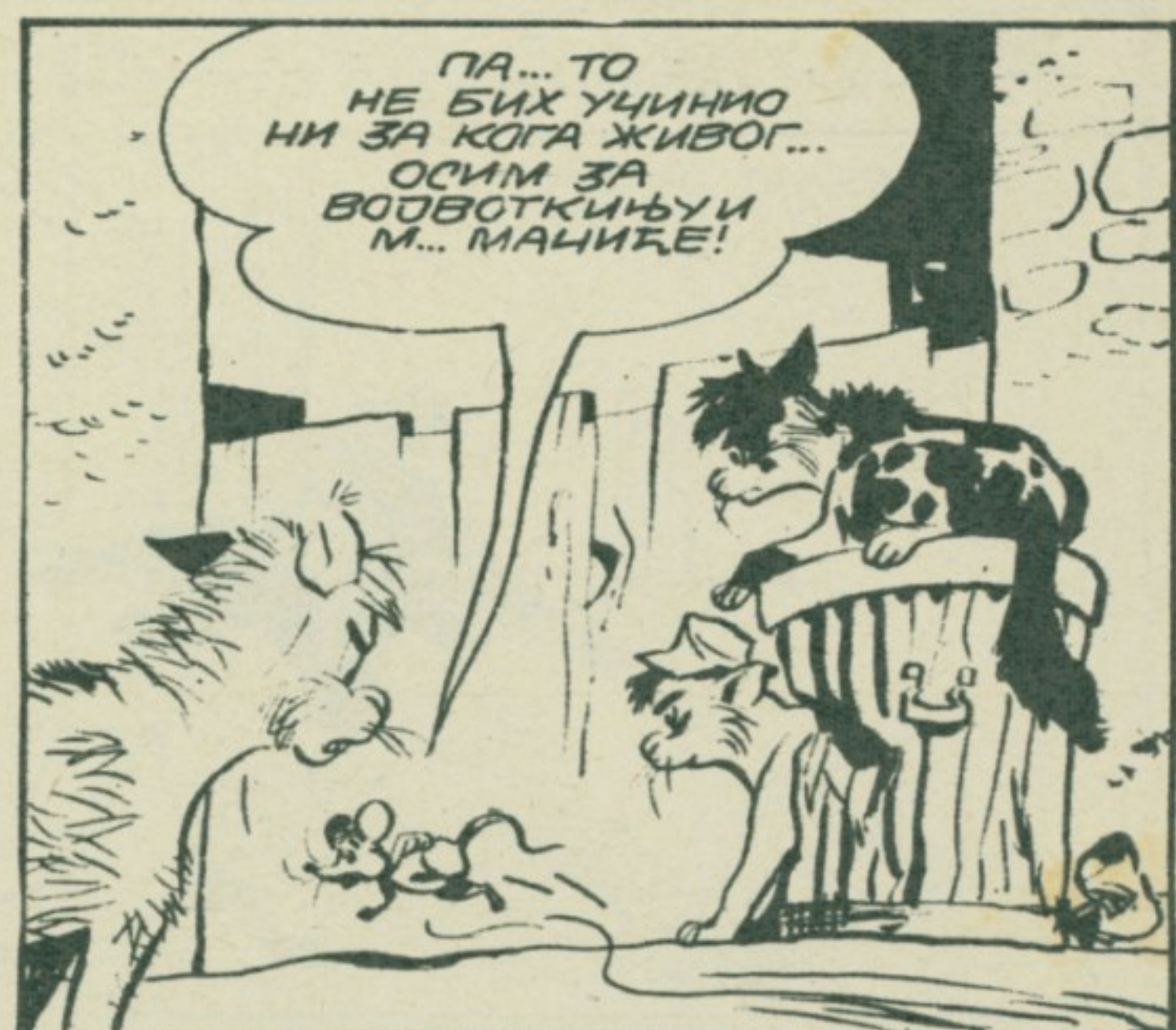
НИКАД ТЕ НЕЋУ ЗАБОРАВИТИ, ДАРТАЊАНА!

ВОЈВОТКИЊО! ГДЕ СИ БИЛА! ТОЛИКО САМ СЕ БРИНУО...

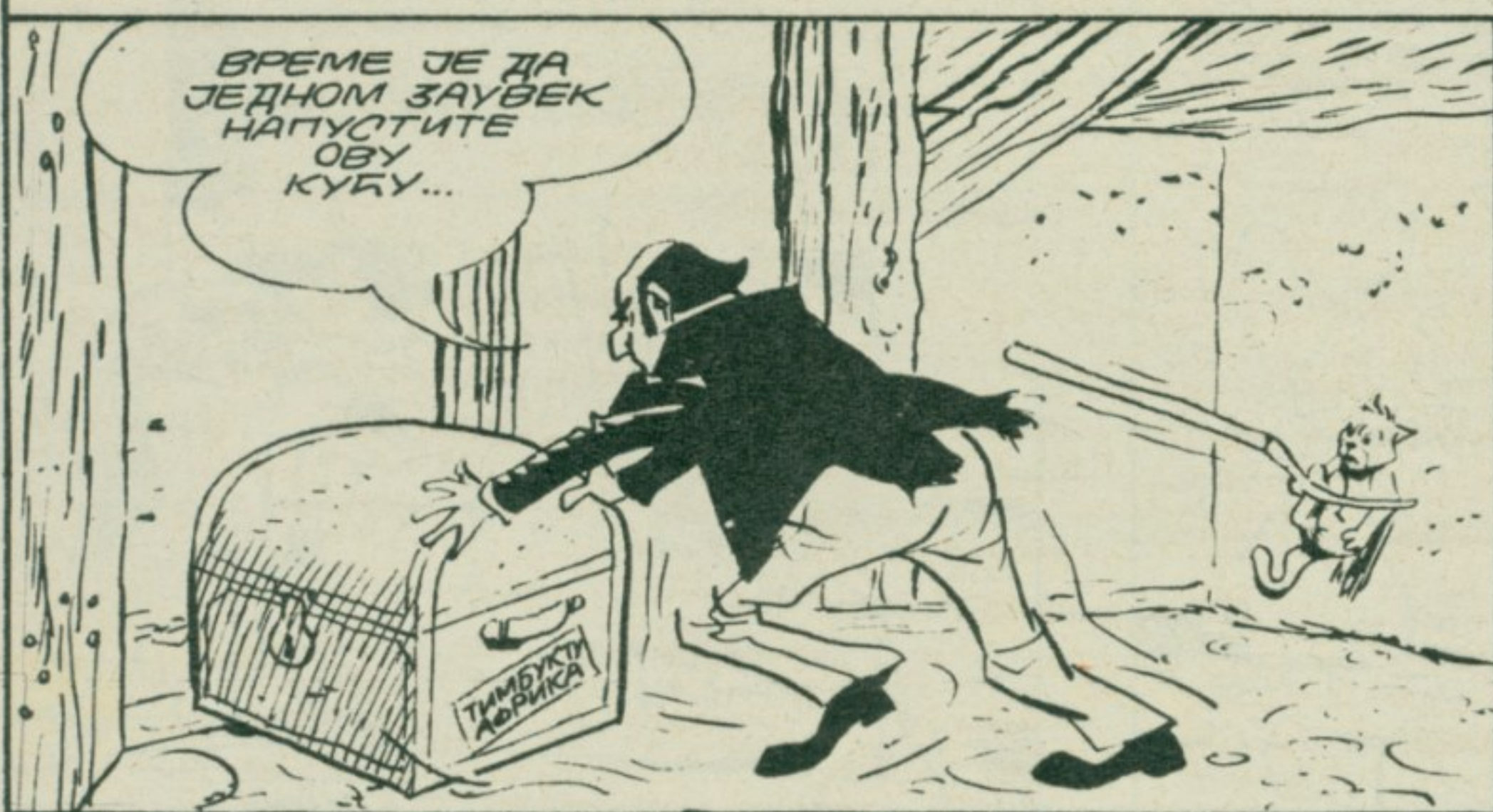
ЧУВАЈТЕ СЕ... ЦАКА!

ПА... ОХ... ИЗГЛЕДА ДА ИМ ВИШЕ НИСАМ ПОТРЕБАН...

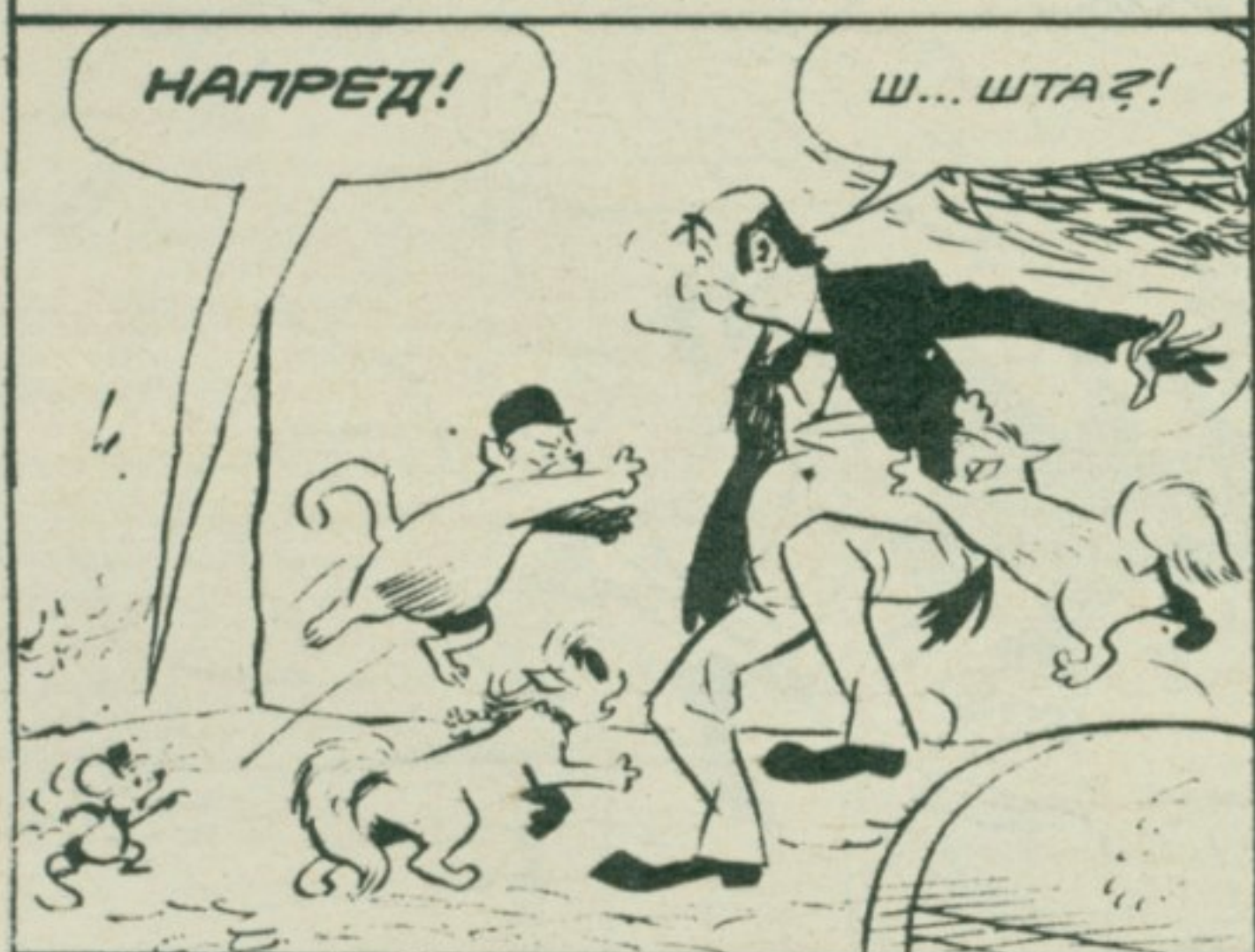

ЗАКОВАН ЗА ЗИД ДАРТАЊАН ЈЕ САМО БЕСПОМОГНО ГЛЕДАО КАКО БИГАР ОТПРЕМА МАЧКЕ ЗА ТИМБУКТУ...

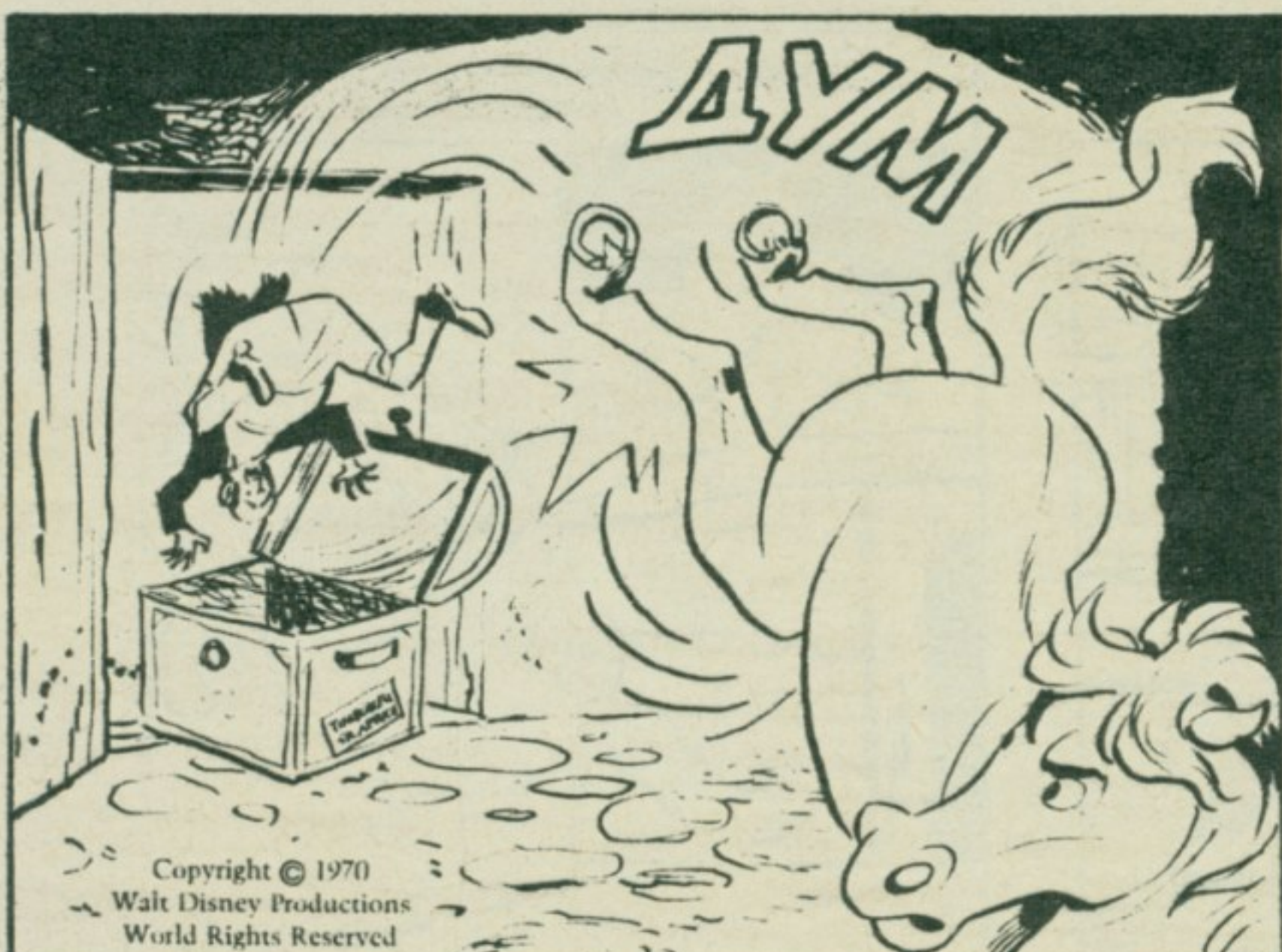
ИЗНЕНАДА СЕ ИСПРЕД ШТАЈЕ ЗАЧУО ТОПОТ... ШАП!

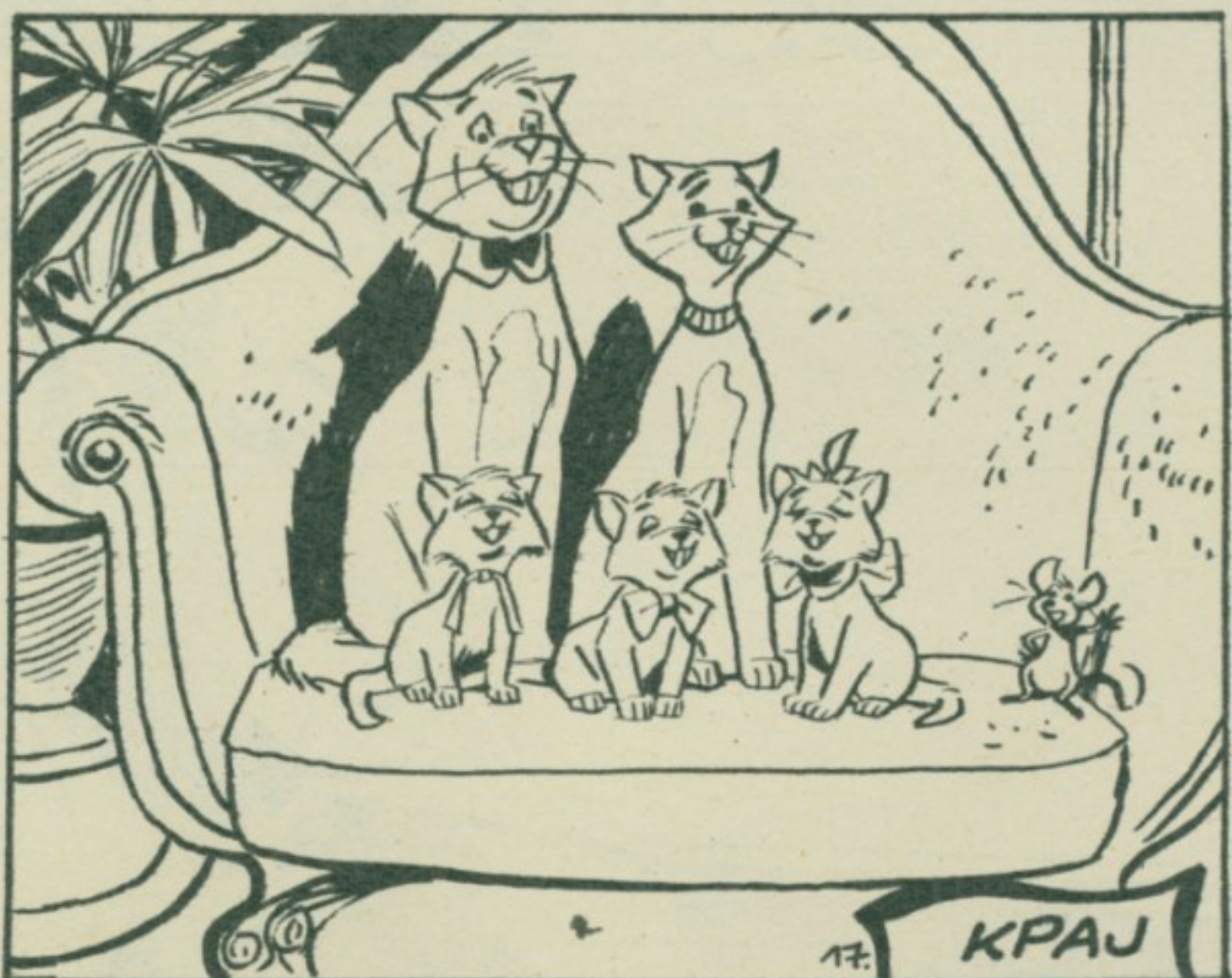
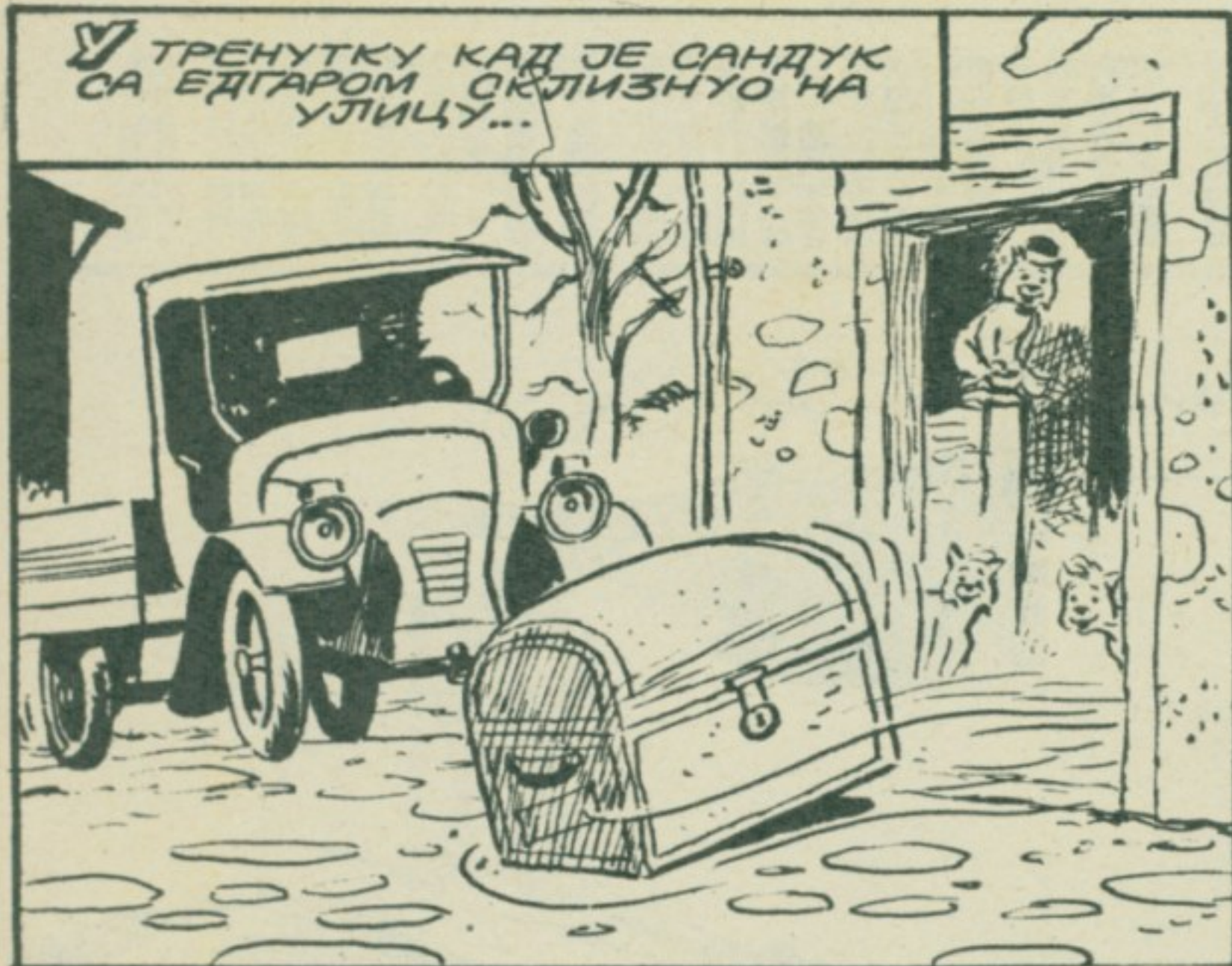

У МЕЂУВРЕМЕНУ И ДАРТАЊАН СЕ ОСЛОБОДИО...

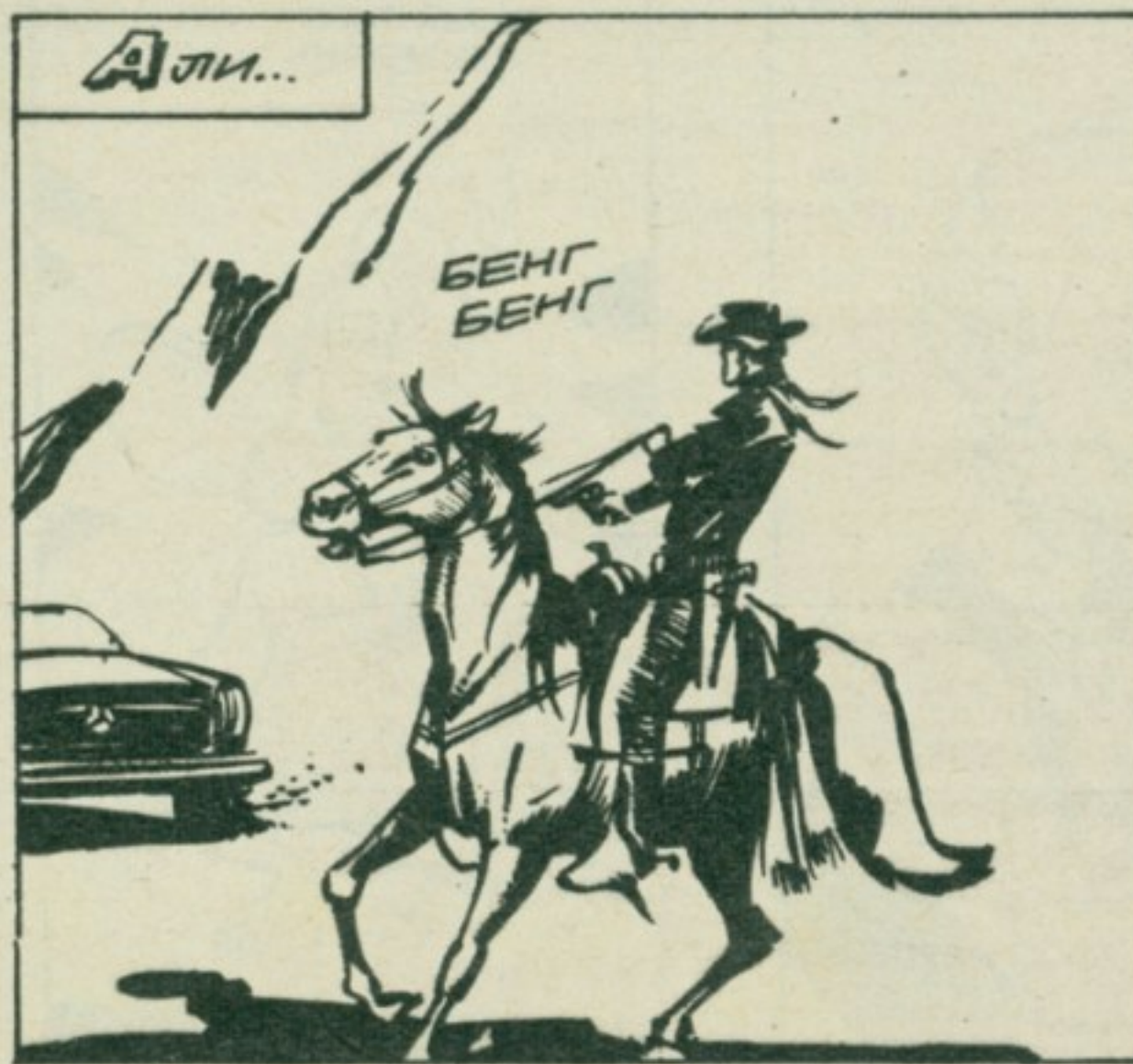
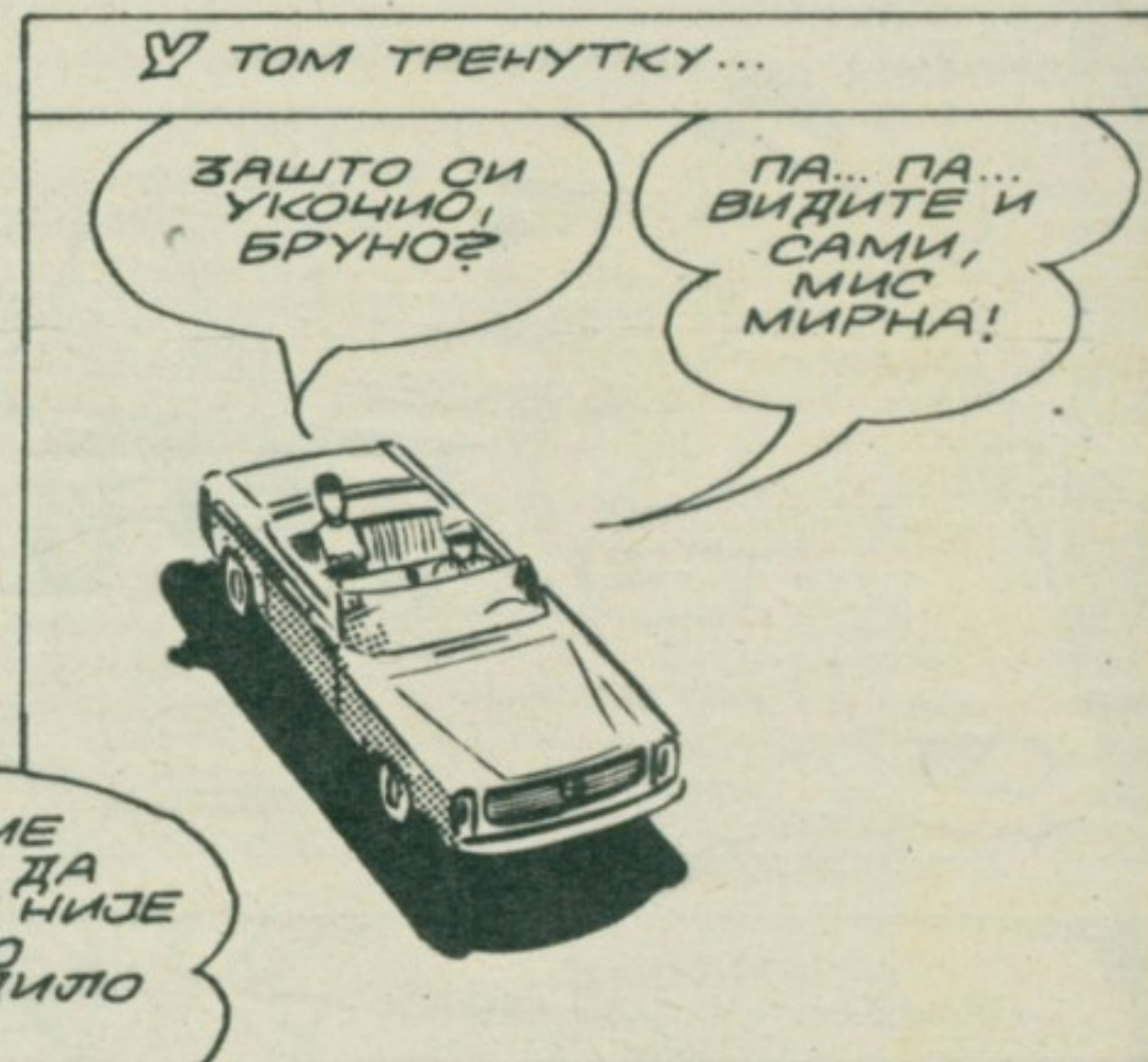
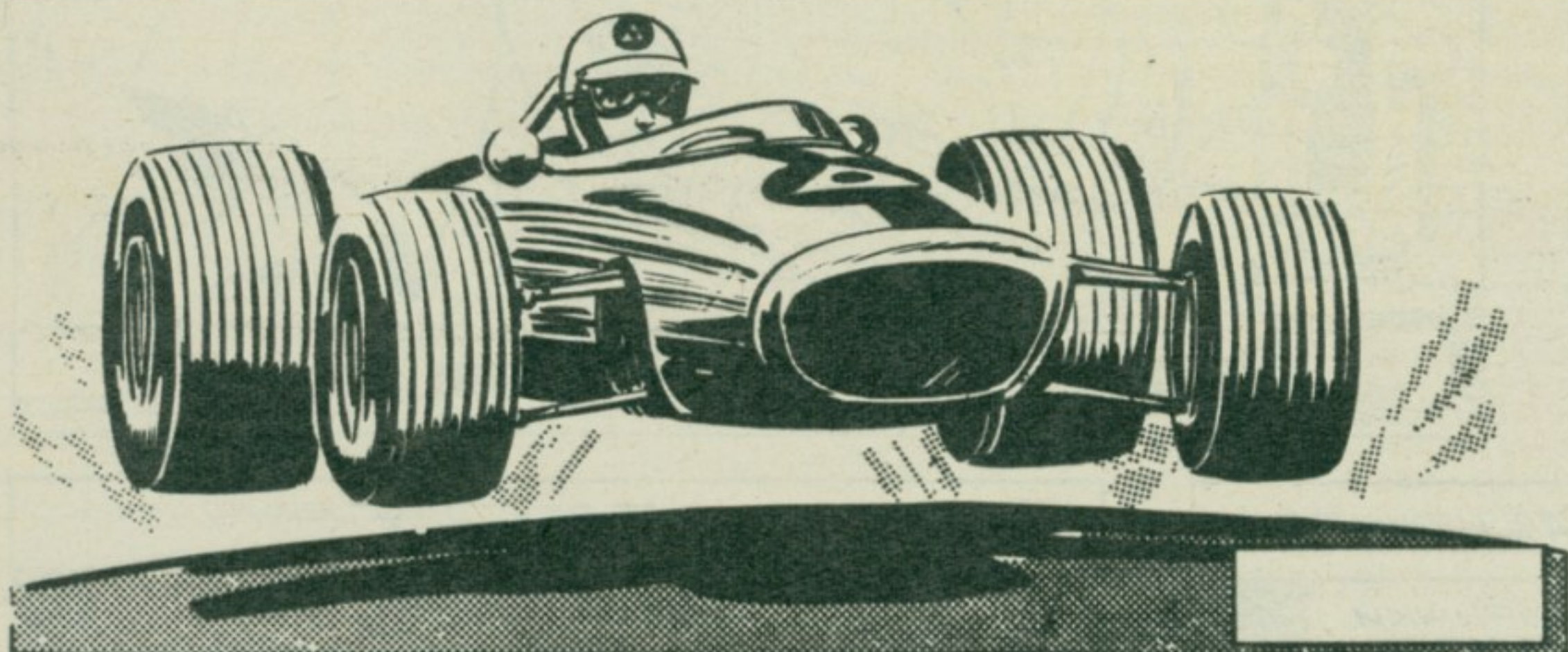
А ГРИЦКО ЈЕ ВЕШТО И СПРЕТНО УПОТРЕБИО СВОЈ РЕПИК КАО КАПАУЗ...

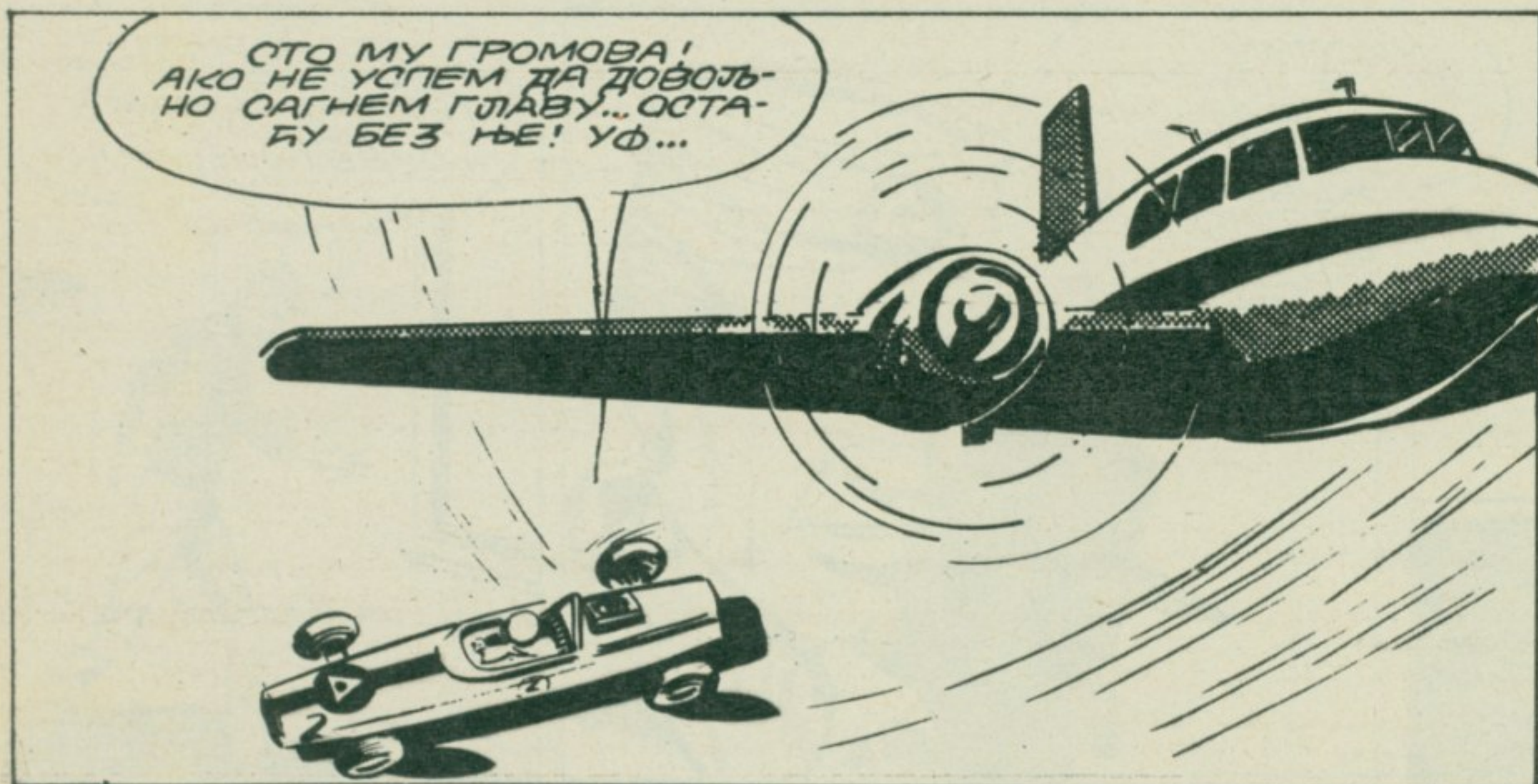
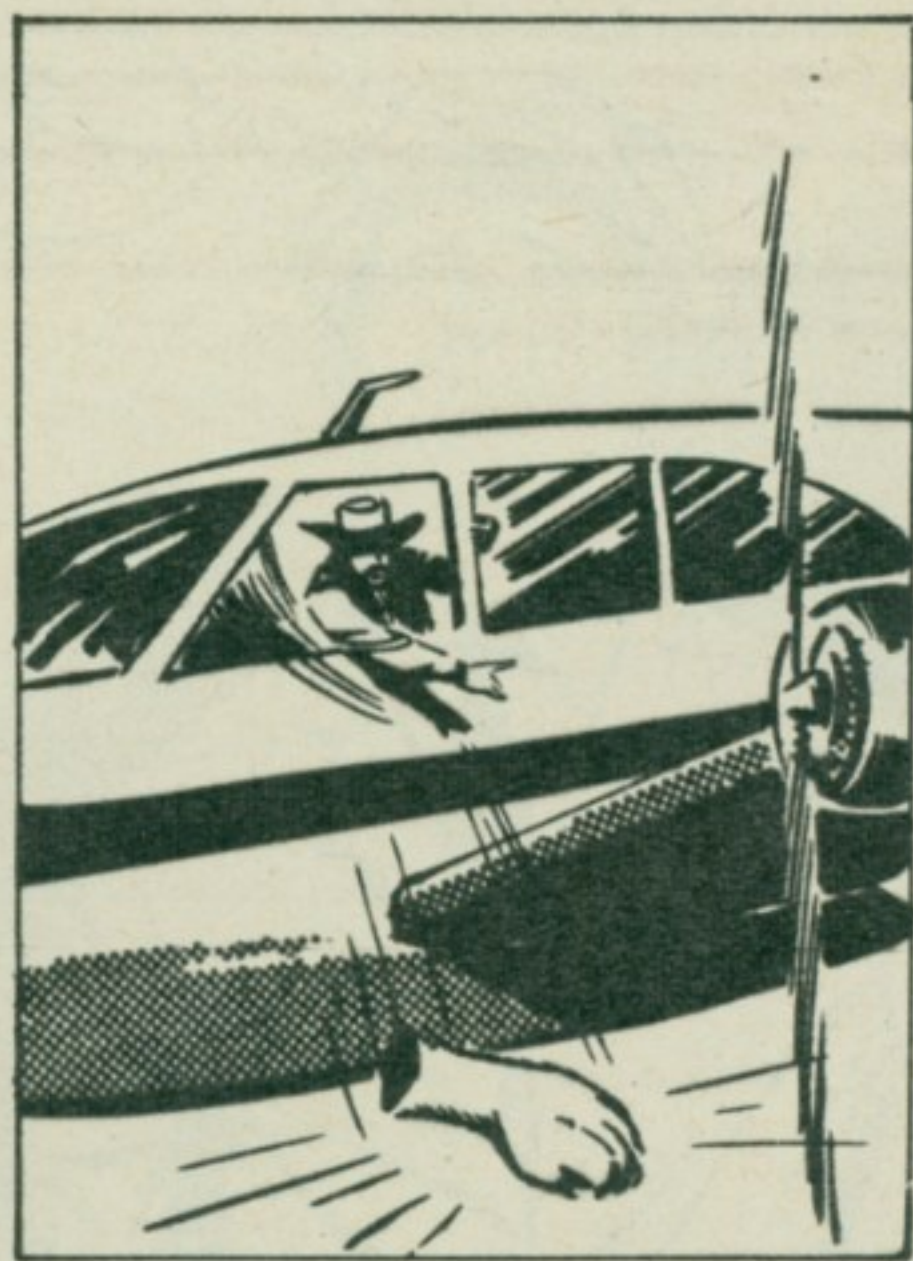

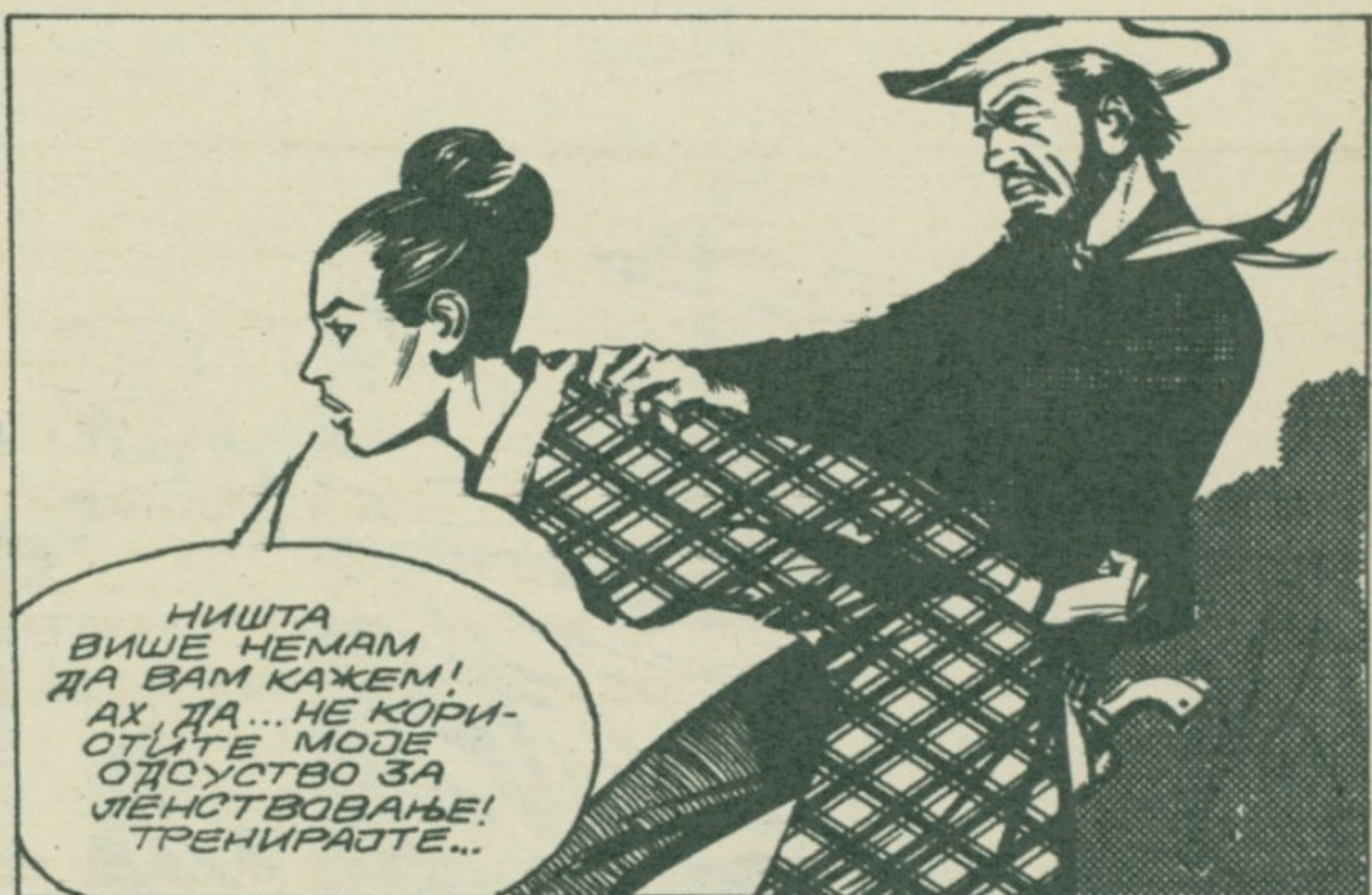

Гран при ЧИКО МОНСА И ПУМИНА ГРЕШКА

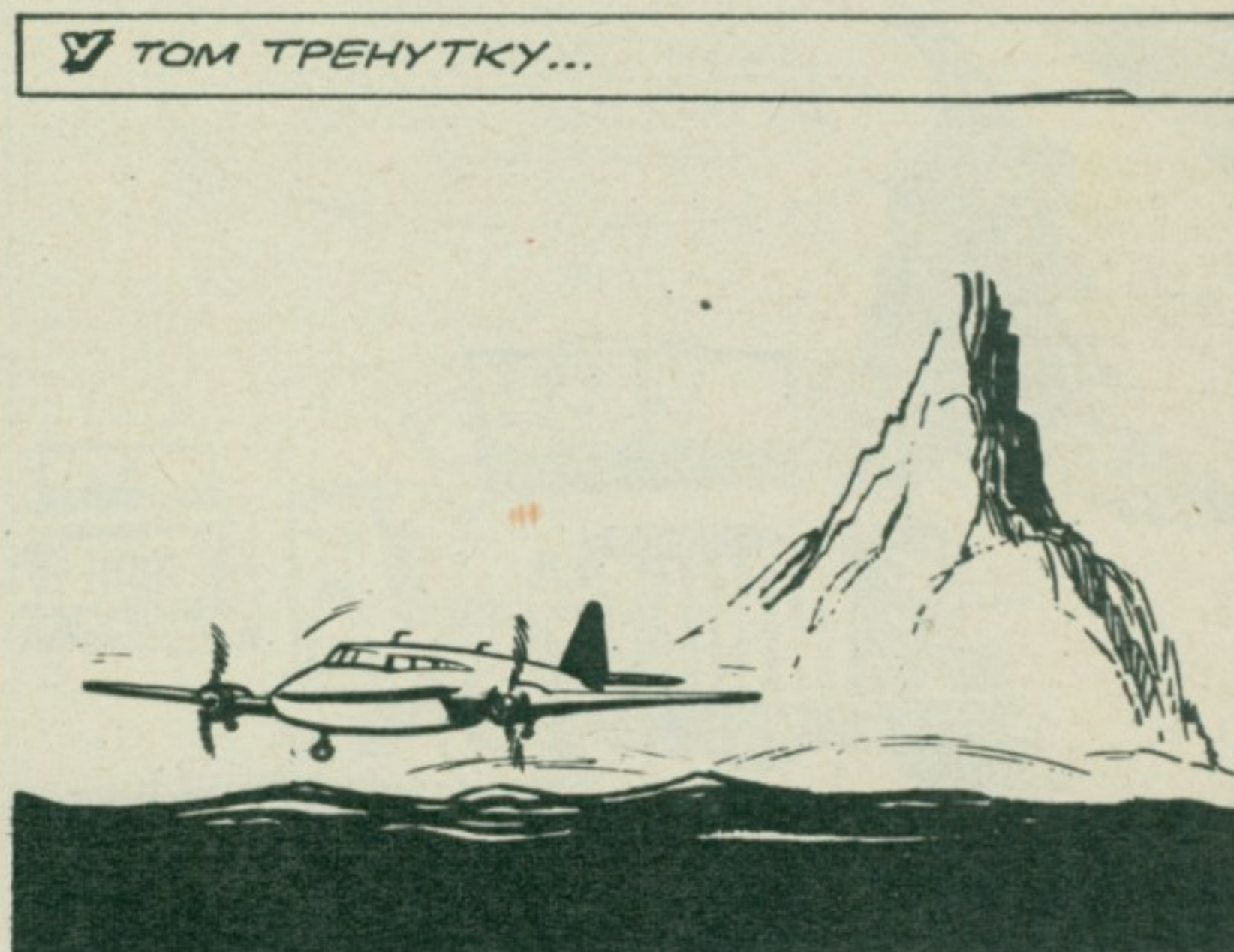
ГЛАВНОСТВЕНА ОСОБА КОЈУ ЗОВУ „ПУМА“ СТАЛНО ПОКУШАВА ДА СПРЕЧИ ЧУВЕНОГ АУТОМОБИЛСКОГ АСА ЧИКА МОНСА ДА УЧЕСТВУЈЕ У „ГРАН ПРИЗУ“ СЈЕДИЊЕНИХ ДРЖАВА...

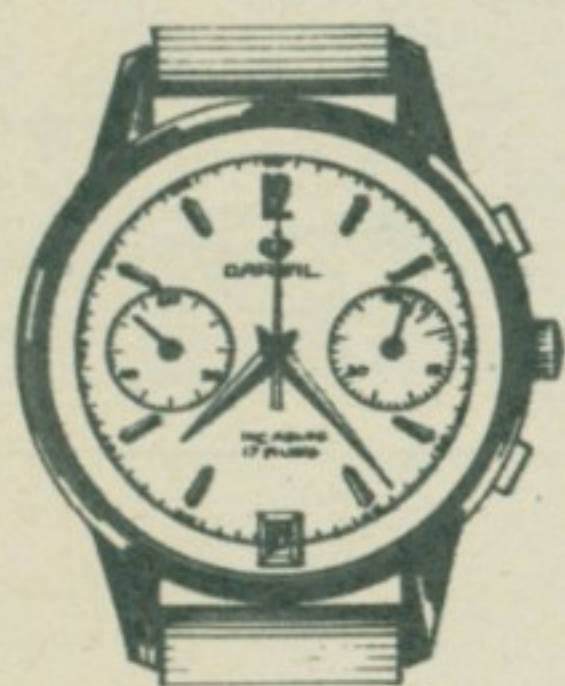

DARWIL НАГРАДНА ИГРА

ПОЗНАЈЕШ ЛИ ЗАНАТЕ?

Човек на нашем цртежу обавља истовремено десет различитих заната. Твој задатак је да цртеж пажљиво погледаш и на основу различитих детаља, на пример: капе, четке, крампона итд. погодиш који су то занати. Кад то урадиш, испиши на дописници овако: 1. капа припада занату (?), 2. торба... Дописницу с одговорима, налепљеним купоном и својом читко исписаном адресом пошаљи „ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ“ 11001 Београд, П. факс 124 до 5. септембра ове године.

Међу онима који буду тачно одговорили на свих десет питања (толико има заната на овом цртежу) извући ће се на срећу имена шест читалаца који ће од »DARWIL-а« добити на поклон по један часовник.

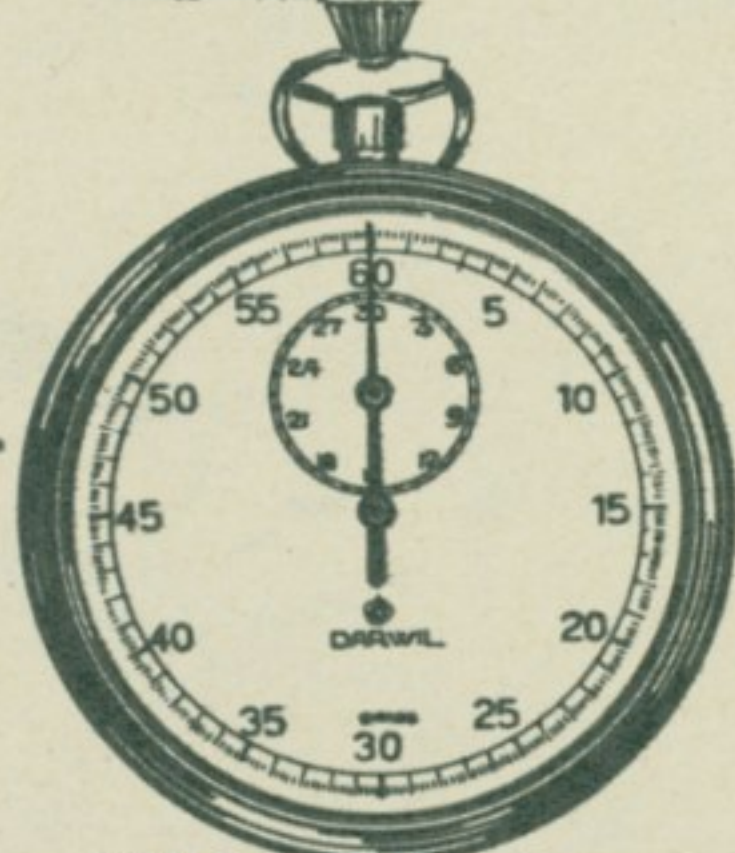
I НАГРАДА:
мушки часовник са
штоперницом и дату-
мом

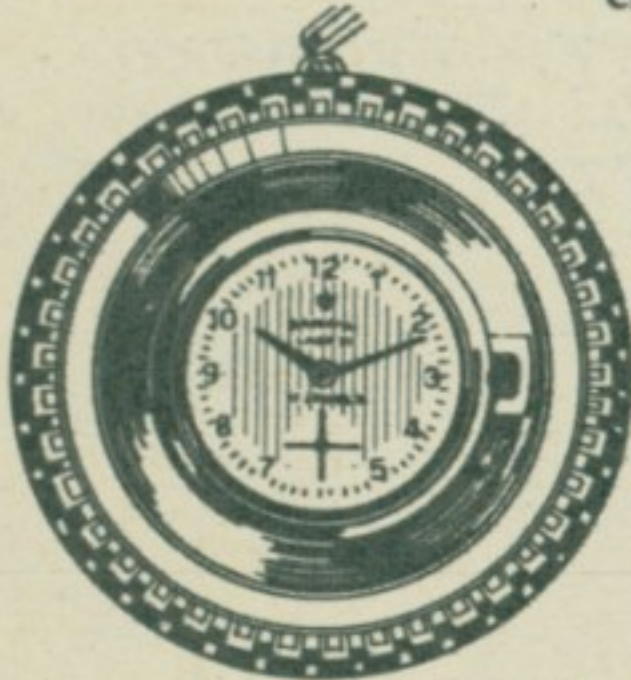
II НАГРАДА:
мушки часовник са
календаром

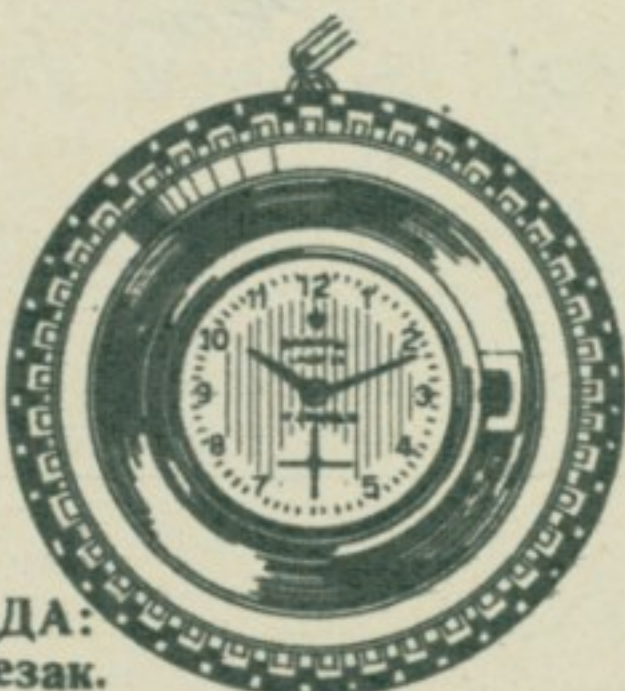
III НАГРАДА:
дечји часовник

IV НАГРАДА:
спортска штоперница

V и VI НАГРАДА:
часовник-привезак.

DARWIL — генерално заступништво швајцарске фирме у Трсту • Велики избор — преко 600 типова часовника DARWIL и ARETA • Најновије: DARWIL сатови имају уграђен DARBLOCK — уређај против удара • ЧАСОВНИЦИ марке DARWIL и ARETA могу се набавити и у специјализованим трговинама и велетрговинама у Југославији • СЕРВИСИ за одржавање постоје у свим местима наше земље • DARWIL — Piazza St. Antonio Nuovo 4/1—II Trst.

DARWIL 13

ПАТРОЛА ГРОМ

КРАЈ ЕПИЗОДЕ

3+333

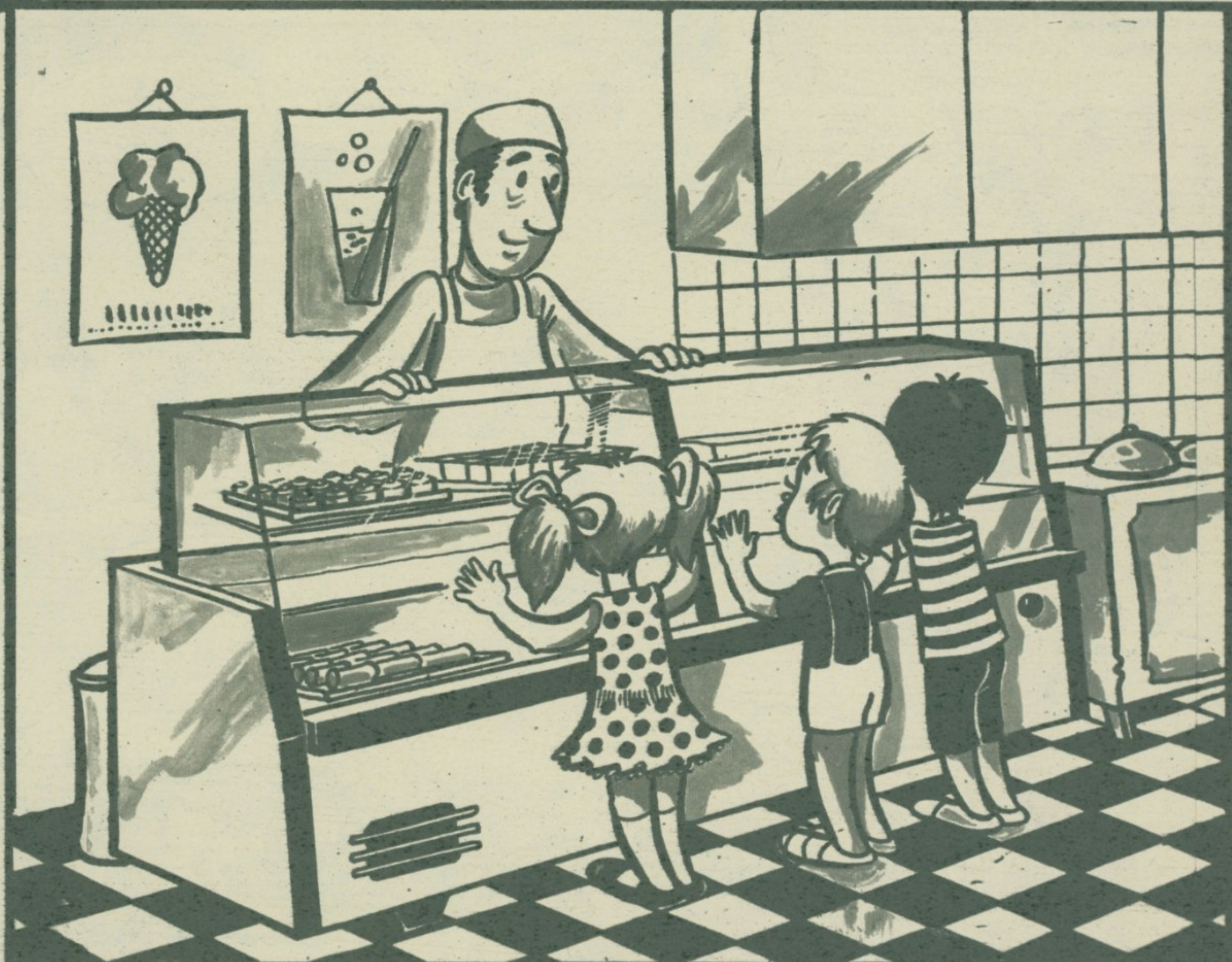
ЕНЕРГОИНВЕСТОВА НАГРАДНА ИГРА

ОДГОВОРИ ЗА НАГРАДУ!

31 Пспастичар Мехмед ни по највећој врућини нема проблема: сладолед му се не топи а његови колачи из раскладне витрине увек су свежи. Одговорите: да ли се Енергоинвестове раскладне витрине могу употребљавати у самоуслугама?

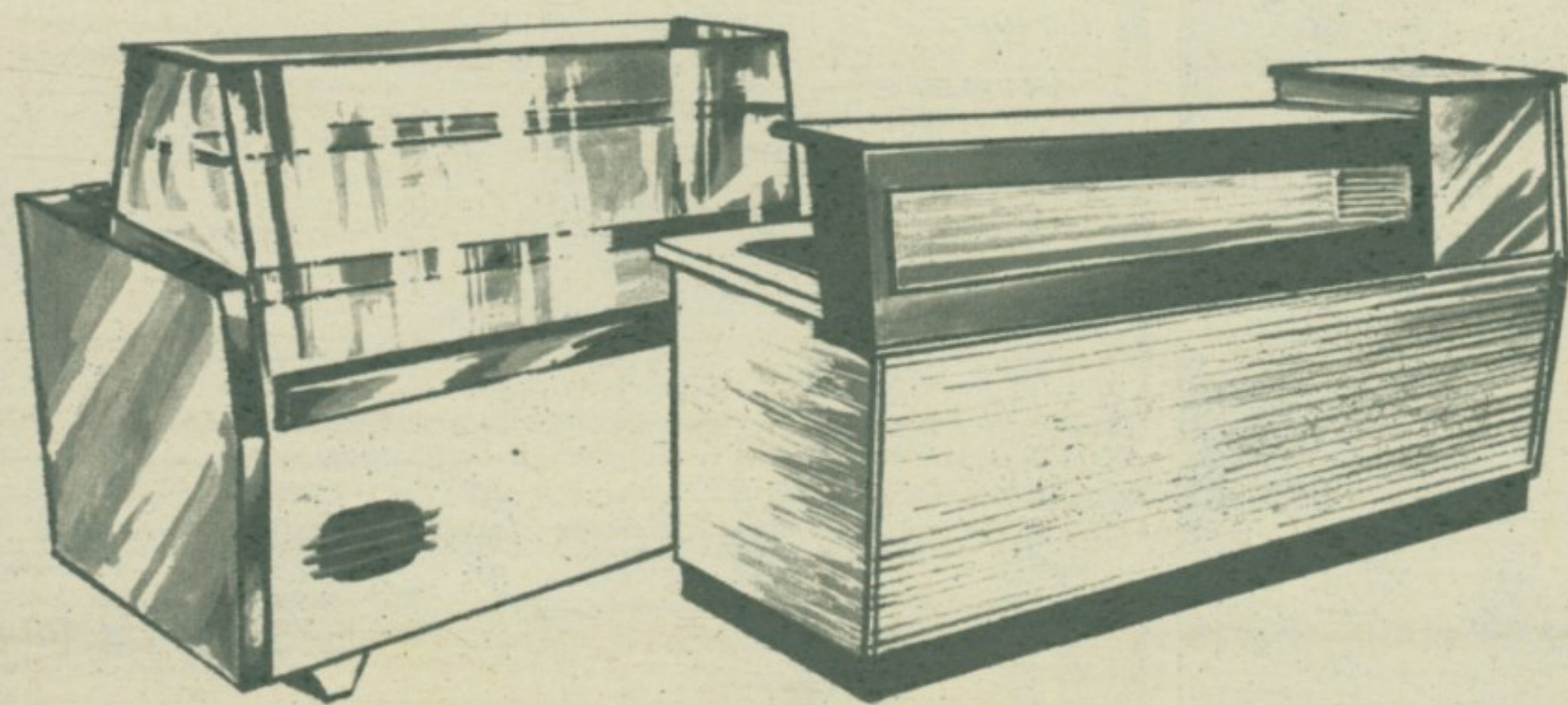
ENERGOINVEST

Тачан одговор напиши на дописницу, исеци и залепи број задатка. На полеђини дописнице испиши своје име и тачну адресу и пошаљи на: **ЕНЕРГОИНВЕСТ** — за квиз — 71001 Сарајево.

ENERGOINVEST * ПРОИЗВОДНИ ПРОГРАМ

РАСХЛАДНЕ ВИТРИНЕ ВРБАС * ДРАВА ХЛАДЊАК „F“ ПУЛТОВИ ЗА ПИЋЕ ТРЕБИЊЕ * СТАНДАРД

Раскладне витрине тип „Врбас“ и „Драва“ састоје се од раскладне коморе са уграђеним раскладним агрегатом и изложбеног дела. * Употребљавају се за излагање и одржавање прехранбених артикала у трговинама и угоститељским објектима. * Радна температура у комори и изложбеном делу је од 0°C до +5°C.

Хладњаци тип „F“ састоје се од елемената који се склапају на лицу места. У коморама су постављене покретне куке за вешање меса. * Употребљавају се за одржавање и клађење меса и других намирница у објектима за манипулацију месом, трговинским, угоститељским и другим објектима. * Радна температура је од 0°C до +5°C.

Пултови за пиће тип „Требиње“ и „Стандард“ израђују се са изложбеном витрином смештеном на десне изведба, и леве стране — изведба. Поред изложбене раскладне витрине са полицама, имају конзумну и радну плочу са базеном за клађење пића, судопер, оцефи, вач чаша и раскладну комору са полицама. Тип „Стандард“ има и касету за прављење копкица леда.

ИЗМЕЂУ ТАЧНИХ ОДГОВОРА, НА КРАЈУ ГОДИНЕ ИЗВУЋИ ЋЕ СЕ ДОБИТНИЦИ ТРИ ПРВЕ НАГРАДЕ: ПУТОВАЊЕ ЗА МЕКСИКО, ЗАМБИЈУ И ДИЗНИЛЕНД (САД) КАО И 333 ДРУГИХ ВРЕДНИХ НАГРАДА.

3+333

Да лакше решите задатак гледајте ТВ-ПОНЕДЕЉАК ЕНЕРГОИНВЕСТА на телевизији сваког понедељка у 19 часова

ENERGOINVEST

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

ИДУЋЕ СЕДМИЦЕ: ЧИТАЊЕ МОЗГА!

4. КОЛО

SOMBOLED МАКСИМАЛНИ СЛАДОЛЕД ХЛАДИ, СЛАДИ И - НАГРАДИ!

КАДА СМАЖЕШ СЛАДОЛЕД

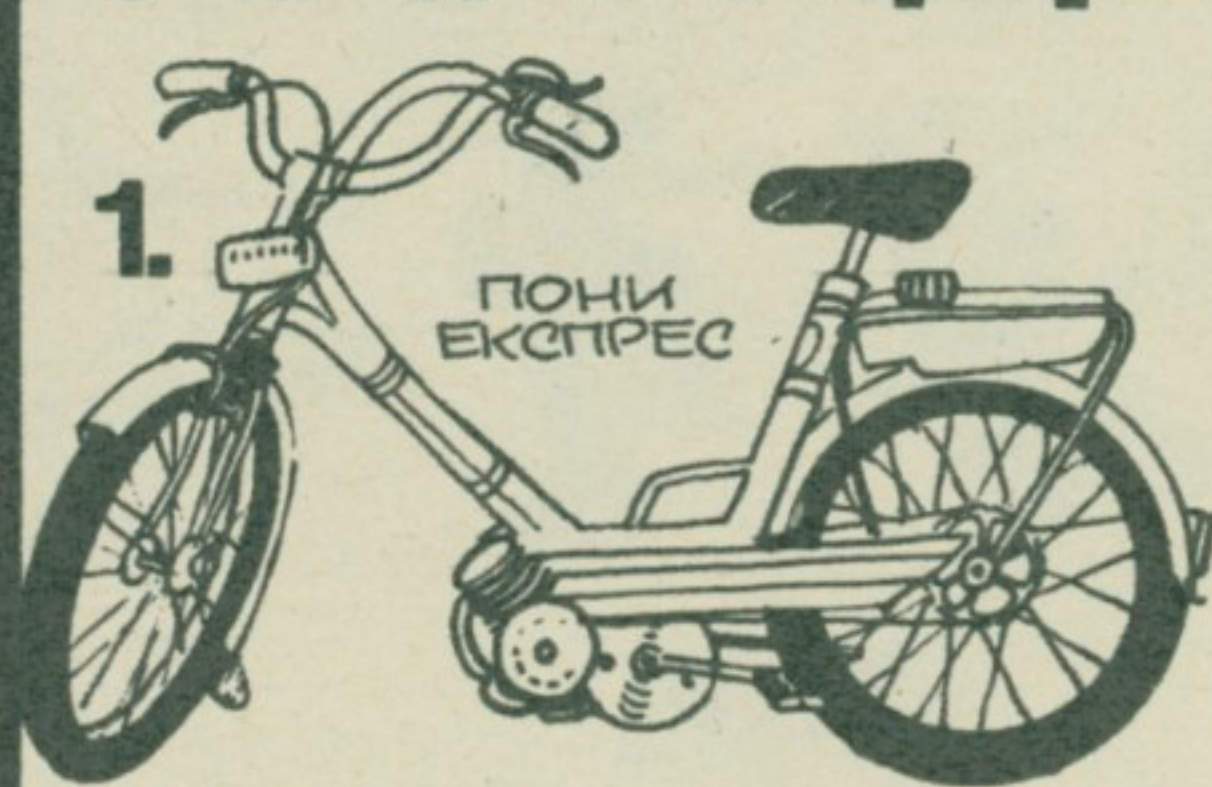

ПОШАЉИ НА — СОМБОЛЕД

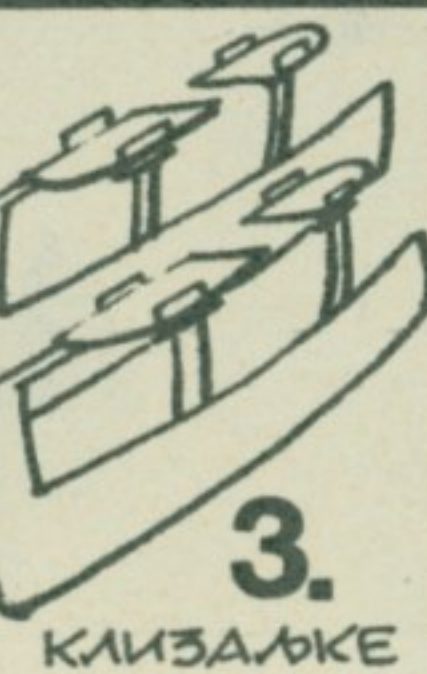
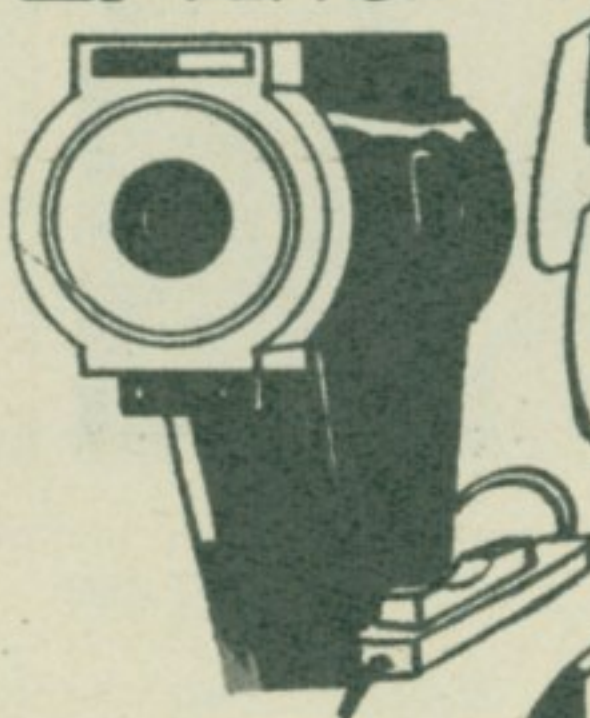
ДОКАЗ ДА СИ ПОТРОШАЧ

СОМБОЛЕДОВ НАВИЈАЧ!

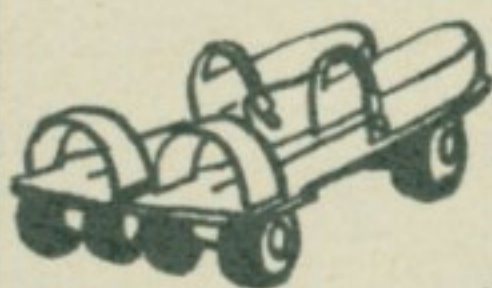
НАГРАДЕ:

2. КИНО-КАМЕРА "ВЕРНОН"

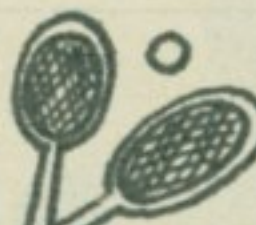
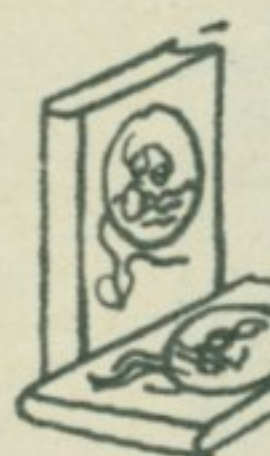
5 ПАРИ РОЛШУА

5 ФОТО АПАРАТА

10 ФУДБАЛА-ПИОНИР

SOMBOLED
ПИК "СОМБОР"

25000 СОМБОР

20 КЊИГА "ВОДЕНИЦА НА ФЛОСИ"

22 ГАРНИТУРЕ ЗА СТОНИ ТЕНИС

1. Кад поједеш Сомболед-сладолед, сачувај ПОКЛОПАЦ ОД КУТИЈЕ ИЛИ КОРНЕТА, ОМОТ (ако више волиш сладолед на штапићима).

2. Кад скупиш 20 било којих од ових „доказа“ да си СОМБОЛЕДОВ навијач, стави их у већи коверат и одмах пошаљи на адресу СОМБОЛЕД, ПИК „СОМБОР“ — 25000 СОМБОР. Адресу можеш да испишеш сам а можеш и да на коверат залепиш адресу коју смо доле штампали. НА ПОЛЕЋИНИ КОВЕРТА ЧИТКО ИСПИШИ СВОЈЕ ИМЕ, ПРЕЗИМЕ, МЕСТО СТАНОВАЊА, УЛИЦУ И БРОЈ.

3. 25. СЕПТЕМБРА извући ће се на срећу награде међу свима онима који су послали 20 ДОКАЗА. Имена награђених биће објављена у „Политикином Забавнику“ од 15. октобра. (Онима који су супернавијачи дозвољено је да пошаљу више коверата са по 20 доказа).

ГЛАВОБОЉЕ ЗБОГ ПОКЛОНА

Ни амерички бојаша Вилијам Ван дербилт није могао својим милионима да купи дворца, француске краљице Марије Антоанете, али је зашто могао да сагради исти такав

Амерички милијардер Вилијам К. Вандербилт одлучио је да својој супрузи Алви поклони нешто ново, нешто што још нема. С мало смисла за хумор човек би могао осетити и сажаљење према једном Вилијаму К. Вандербилту. Јер, проблем с којим се суочио није био лак: како се уопште може смислити поклон за Алву Вандербилт кад је она имала баш све. Било је то 1888. године.

У последњим годинама 19. века у Америци, тада земљи скоро без пореза, било је доста богатих људи. Вандербилтови су спадали међу најбогатије.

Када је 1885. године умро Вилијам Хенри Вандербилт, говорило се да је био најбогатији човек на свету. Ње

гово богатство, претворено у злато, процењивало се на 500 тона! Својим синовима, Корнелијусу и Вилијамсу Ки саму, оставио је све своје богатство, сваком од њих по 250 тона злата. То силно богатство неколико година касније донело је Вилијаму Вандербилту велике главобоље — шта да купи жени за рођендан и пријатно је изненади.

МЕНАЖЕРИЈА У ГАРДЕРОБИ

Помислио је прво на дијаманте, али се одмах сетио да Алва Вандербилт има пре пун ковчежић накита. Ни бунда није долазила у обзир јер је Алвина гардероба већ личила на менажерију дивних дивљих звери које су

жртвовале своја крзна на олтар моде. Не би било никакво изненађење да јој купи нову јахту јер се шампањак још није осушио на оној која је тек поринута у море.

После дужег размишљања Вилијам је дошао до закључка да постоји само једна ствар коју би могао поклонити својој жени.

Супруга човека богатог као краљ требало би да живи у палати која одговара некој краљици. Или не, она ће живети још боље — у палати праве краљице.

Међутим, чак ни Вилијам К. Вандербилт није могао купити неку европску краљевску палату и пренети је у Америку да би је поклонио својој жени. Али, зато је могао саградити исту такву. Архитекти Ричарду Ханту дао је задатак да му сагради у Њупорту, на Род Ајленду, копију љупке мале палате

„Петит Тријанон“ из Версаја коју је француски краљ Луј XVI поклонио својој краљици Марији Антоанети.

Било је потребно три године да се на обали Нове Енглеске подигне палата тоанета. За то време у Њупорту су један за другим непрекидно пристизали бродови препуни разних резбарија, ретког мермера и уметничких дела из Европе. Дошли су и занатлије из Француске, Италије и других крајева Европе. Док је трајало грађење палате, у Њупорту су се чули страни језици исто толико колико и енглески којим су се служили становници Нове Енглеске.

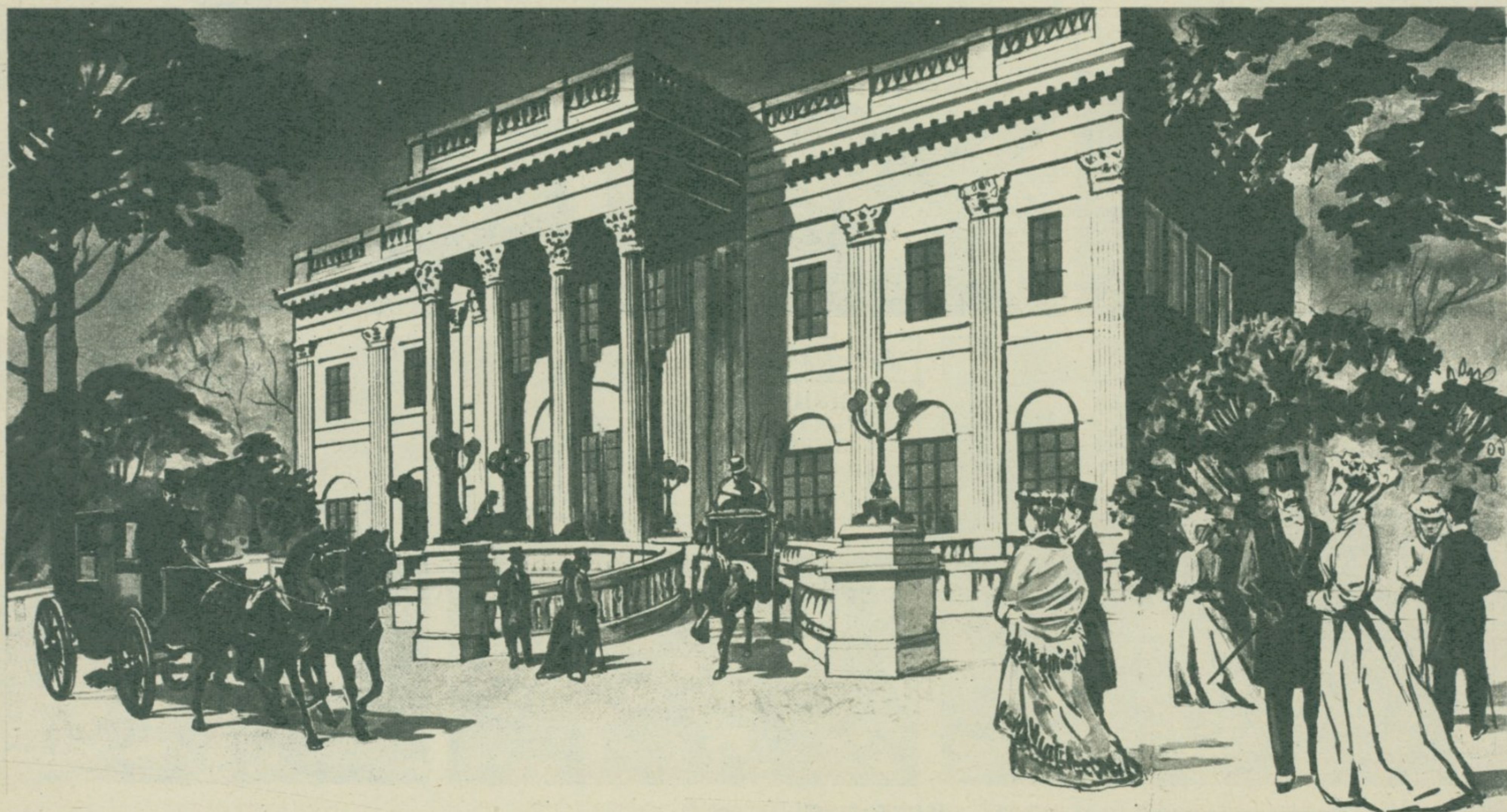
БУСЕЊЕ ИЗ ЕВРОПЕ

Ништа није било сувише тешко или компликовано.

Чак је и бусење земље донето из Европе као и 30 тона већ високог дрвећа како би се добио тон патине.

Кад је завршен, дворца је назван „Мермерна палата“. И била је то права палата у којој су се следећих година на „двору“ Алве Вандербилт окупљали чувени и талентовани људи. То је постао центар око кога се окретао чак америчког друштва.

Простране и лепо уређене собе у „Мермерној палати“ и данас су пуне људи, али су то људи другачије врсте. Јер, као што су многи краљевски домови у Европи отворени за посете, тако је „Мермерна палата“ постала туристичка атракција. Посећују је бројни туристи и са чуђењем и дивљењем разгледају палату коју је Вилијам Вандербилт „позајмио“ од француске краљице Марије Антоанете.

ПОКУШАО САМ ДА ДОЗНАМ КО ЈЕ МИКАО И ЗАШТО ТО РАДИ! НИСАМ СИГУРАН... АЛИ, ЧИНИ МИ СЕ ДА ПРИПАДА НЕКОМ ТАЈНОМ ЈАПАНСКОМ УДРУЖЕЊУ КОЈЕ НЕ МОЖЕ ДА СЕ ПОМИРИ С ПОРАЗОМ У ДРУГОМ СВЕТСКОМ РАТУ...

ЈАСНО МИ ЈЕ ШТА НАМЕРАВА! ДА СЕ ПРОБНА ЕКСПЛОЗИЈА ЊЕГОВЕ БОМБЕ ДОГОДИ НА ИСТОМ МЕСТУ И У ИСТО ВРЕМЕ...

ТИМЕ БИ КРИВИЦА ЗА КАТАСТРОФУ ПАЛА НА АТОМСКЕ СТРУЈИЦА-КЕ А...

...ОН БИ ИЗВРШИО СВОЈУ ОСВЕТУ! ЧУЈТЕ... ИМАТЕ ЛИ ОВДЕ МАЛО ДИНАМИТА?

ИМА! ОСТАО ЈЕ КАД СМО РАЗБИЈАЛИ СТЕНЕ ЗА ТЕМЕЉЕ ЗАМКА...

ЧЕКАЈ, СИНКО! НЕ МИСЛИШ ВАЉДА ДА ОВДЕ ИЗАЗОВЕШ ЕКСПЛОЗИЈУ БОМБЕ?

НЕ! РАЗМИШЉАМ О НЕЧЕМУ ДРУГОМ...

...ДА БЛОКИРАМО ПРОЛАЗ КОЈИ ВОДИ ДО ПОДЗЕМНЕ РЕКЕ...

...ПА ДА МИКАО НЕ БУДЕ У МОГУЋНОСТИ ДА СПУСТИ БОМБУ! НА ПОСАО, ХАЗАРДЕ!

ВАСНИЈЕ...

ТАКО! ВИ МОТРИТЕ НА ЧЕКРКЕ ДОК ЈА ПОСТАВИМ ДИНАМИТ НА КРИТИЧНА МЕСТА...

ДОБРО! ПАЗИТЕ... АКО ПОВУЧЕМ КОНОПАЦ... **БРЗО СЕ ВРАЋАЈТЕ!**

ВАЖИ! С ДРУГЕ СТРАНЕ... АКО ИЗ БИЛО КОГ РАЗЛОГА НЕ БУДЕМ МОГАО ДА СЕ ВРАТИМ... ДВА ПУТА ЋУ ПОВУЋИ КОНОПАЦ...

...А ВИ ИЗВЕДИТЕ ЕКСПЛОЗИЈУ!

ЗА ТО ВРЕМЕ...

ЈА ИПАК НЕ ВЕРУЈЕМ ДА ЈЕ ХАЗАРД ДОБРОВОЉНО ОСТАО КОД ФИЦРОЈА! МОРАМ ДА ПРОВЕРИМ...

НА ИМАЊУ...

АКО НАША КОНТРАЕКСПЛОЗИЈА ТРЕБА ДА СЕ ДОГОДИ КАДИ ЊИХОВА... БОМБУ САД ТРЕБА СПУСТИТИ!

НИСАМ ИХ ДОСАД ЧУО! МОРАМ ДА ПОЗОВЕМ ХАЗАРДА!

У ПОДЗЕМЉУ...

ГОТОВО! ЕКСПЛОЗИВ ЈЕ ПОСТАВЉЕН!

СИГНАЛ ЗА ОПАСНОСТ!

НЕМОГУЋЕ БЕКСТВО

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

Побећи из Бастиље изгледало је немогуће. Два затвореника су ипак одлучила да то покушају. Данима су голим прстима копали малтер

Више од осамнаест месеци двадесет осмогodiшњи Масерс де Латид чамно је у потпуној усамљености у злогласној париској тврђави — затвору, у Бастиљи. Масерса, који је био син маркиза де Латид а сам сјајан инжењер, просто је изједала неправедна осуда.

У лето 1750. године лажно је оптужен да је ковао заверу против лепе маркизе де Помпадур, миљенице краља Луја XV која је активно учествовала у вођењу француске политике. Она је навела Луја XV на учешће у седмогодишњем рату у којем је Француска изгубила своје феудално колонијално царство.

ОДЛУКА ЈЕ ДОНЕТА

Узалуд је Латид говорио да је невин, узалуд је његов отац — који се посветио војничкој каријери — улагао сав свој утицај: осуђен је на тамновање у Бастиљи и бачен у самицу. Тек у зиму 1751. године Латид је пребачен у другу ћелију коју је делио са једним затвореником. Био је то човек његових година, по имену Д'Алегре. Латид и Д'Алегре, обојица осуђени на доживотну робију, донели су чврсту одлуку: да побегну из Бастиље или да погину при том покушају.

Од када је Шарл V у другој половини 14. столећа саградио Бастиљу, ова париска тврђава сматрана је симболом тираније. Био је то најсигурнији и најстрожи затвор у Европи и два млада човека су схватала какав су тежак задатак сами себи поставили.

„Наша замисао“ — записао је касније Латид — „није била далеко од лудости. Поглед на нас се заустављао на зидовима који су били изузетно јаки и дебели, на четири гвоздене шипке на прозору наше ћелије, на четири гвоздене шипке у димњаку“.

Затвореници су се сложили да им димњак пружа једину могућност за бекство. Димњак је водио до торња високог 60 метара у чијем је подножју био јарак пун воде. Да би се кроз димњак попели до торња, а затим се спустили низ њега, биле су им потребне лествице од ужета. А поред тога, морали

су имати и дрвене мердевине да би се извукли из јарка.

Пошто су обојица били синови угледних људи, било им је дозвољено да у затвор понесу личну гардеробу. Заједно су имали десетине марама, свилених чарапа, пешкира, кошуља и марамица.

Све су то исцепали на дугачке траке од којих су, везујући их, правили лествице. Тако су успели да направе лествице дугачке близу 65 метара. За тај посао било им је потребно неколико седмица. Лествице су сакрили испод дашчаног пода у ћелији, а затим су се бацили на гвоздене шипке које су затварале улаз у димњак.

Да би уклонили шипке требало је да разбију малтер и цигле у које су ове биле узидане. Два затвореника направила су „ножеве“ од шарки на столу за склапање. Шарке су оштрили о камене зидове ћелије и, пошто би водом за пиће поквасили малтер и цигле, прионули би на посао.

Из ноћи у ноћ, читавих шест месеци, копали су и тако олабавили једну по једну шипку. Али, сваку су оставили на свом месту. Прсти су им били изранављени скоро до костију. Преко дана су, изигравајући и даље отмену господу и кицоше, носили рукавице како стражари не би приметили њихове рањаве прсте.

СВИЛЕНЕ ЛЕСТВИЦЕ

У међувремену, употребљавајући стари гвоздени свећњак као тестеру, успели су да од цепаница за ложење направе и дрвене мердевине. Оне су се лако могле расклопити па су и њих Латид и Д'Алегре сакрили испод дасака пода.

Најзад, у ноћи 25. фебруара 1756. године, Латид и Д'Алегре су били спремни за бекство. Латид, који је био снажнији, успео је сам да се успуже уз зидове димњака. Затим је пустио свилене лествице свом сапатнику и сачекао да се уз њих попне Д'Алегре који је носио расклопљене дрвене мердевине.

Ноћ је била влажна, мрачна и олујна. Два човека пузила су на рукама и коленима по клизавом крову, све док нису стигли до торња испод кога је био јарак. Латид је причврстио горњи

крај свилених лествица за један топ и почео да се спушта држећи дрвене мердевине приљубљене уз тело.

ПОЉУБИЛИ СУ ЗЕМЉУ

Срећно се спустио у јарак где му се убрзо придружио Д'Алегре. Вода им је допирала до брада, а ситне ледене иглице ударале су им у лице. Само четири метра изнад њихових глава био је бедем по којем су стражари патролирали.

Држећи се за руке да се који не би оклизнуо, опрезно су ходали кроз воду док нису стигли до дела јарка изнад кога на бедему није било стражара. Брзо су склопили мердевине, попели се уз њих, прошли кроз башту управника затвора и стигли до главног пута. Ту су, од среће, пољубили смрзнуту земљу, а онда журно почели да се удаљују од затвора. Отишли су у манастир Сен Жермен де-Пре. Неколико недеља су се крили и оправљали у манастиру, а онда наставили пут ка Бриселу, уверени да ће бити приморани да цео живот проведу у изгнанству...

Међутим, 15. јула 1789. године, Латид је поново крочио у Бастиљу, односно у оно што је од ње остало.

Претходног дана снаге француске револуције разрушиле су тврђаву. У сачуваној архиви Латид је нашао свилене лествице низ које су се он и Д'Алегре спустили до јарка и које су они тамо оставили.

Нашао је и извештај који

је потписао управник Бастиље а у којем је описано бекство двојице затвореника — Латид и Д'Алегреја. „Ти-

ме што су успели у бекству ова два човека постигла су немогуће“ — завршио је управник овај свој извештај.

ИСТОРИЈА НАШЕГ СВЕТА

АФРИКА

13

ТАЈНА ГРУПЕ Х — Почетком 1930. године археолози су јужно од Абу Симбела у Нубији открили огромне гробне хумке које су припадале непознатој старој афричкој цивилизацији названој група Х. Предмети нађени у гробовима пружили су драгоцене податке о обичајима народа групе Х који је у предвечерје наше ере одржавао трговачке и културне везе са Египтом и Римским царством. Али, о пореклу и судбини овог народа може се само нагађати јер о томе не говори ниједан споменик.

14

ЗЛАТНА ОБАЛА — Гана, једна од најмоћнијих старих афричких држава, настала је пре око 2000 година. Многи научници сматрају да су је основали Бербери а затим освојила црначка племена. У XI веку Га-

16

МАНСА МУЗА — Када су Алморавиди, берберско ратничко племе, започели „свети рат“ против црначких народа који нису прихватили ислам, дошло је до борби из којих је као победник изишла држава Мали. Краљ Манса Муза проширио је царство освојивши Сенегал и Мали је постао главна сила западне Африке. Године 1324. караван од 60.000 људи стигао је у Каиро: то је Манса Муза са пратњом ишао у Меку на ходочашће. Његова лична гарда бројала је 12.000 робова а сваки је носио златну палицу од 2 кг.

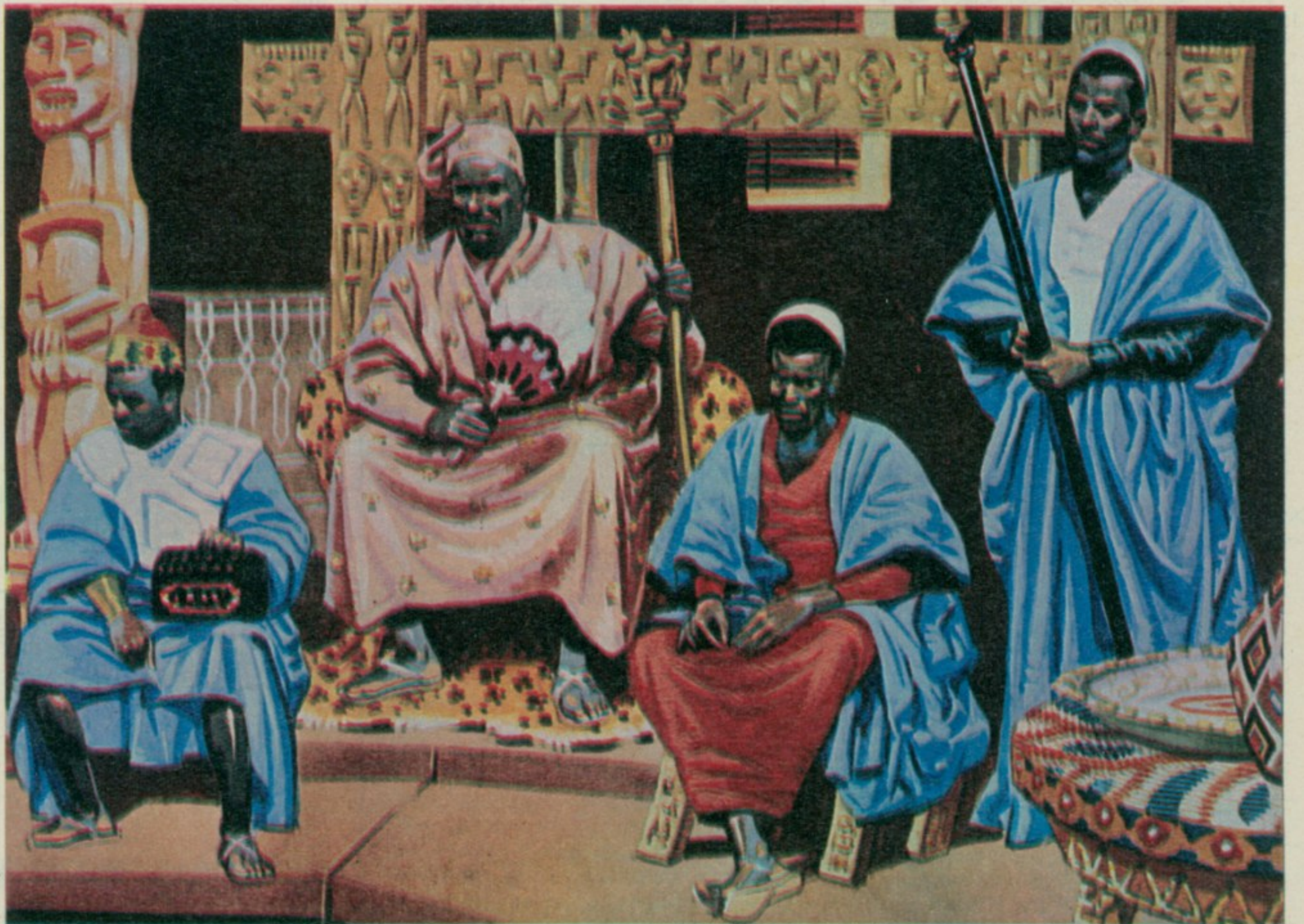
17

СПАЉЕНА БИБЛИОТЕКА — Док је Мали после Музине смрти губио моћ, јачао је Сенегал — последње велико афричко царство које је доживело процват 1400. под Аскијем Великим. Он је био изванредан стра-

Девет милиона робова

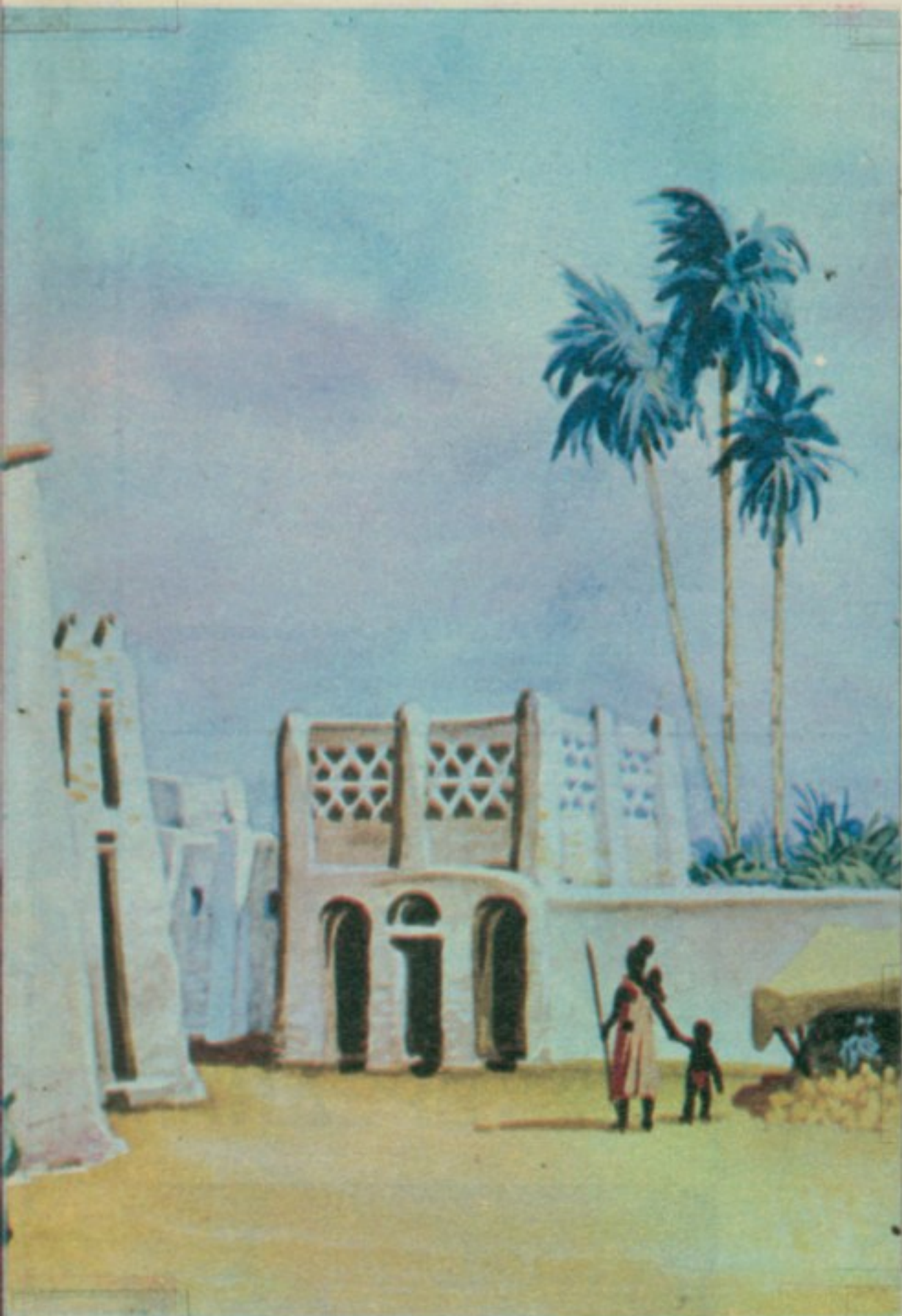

на је била на врхунцу моћи и заузимала огромну територију од обала реке Нигера до Атлантског океана на западу и Сахаре на северу Африке. Рано је привукла европске колонисте својим природним богатствима, нарочито златним прахом због чега је названа Златна обала.

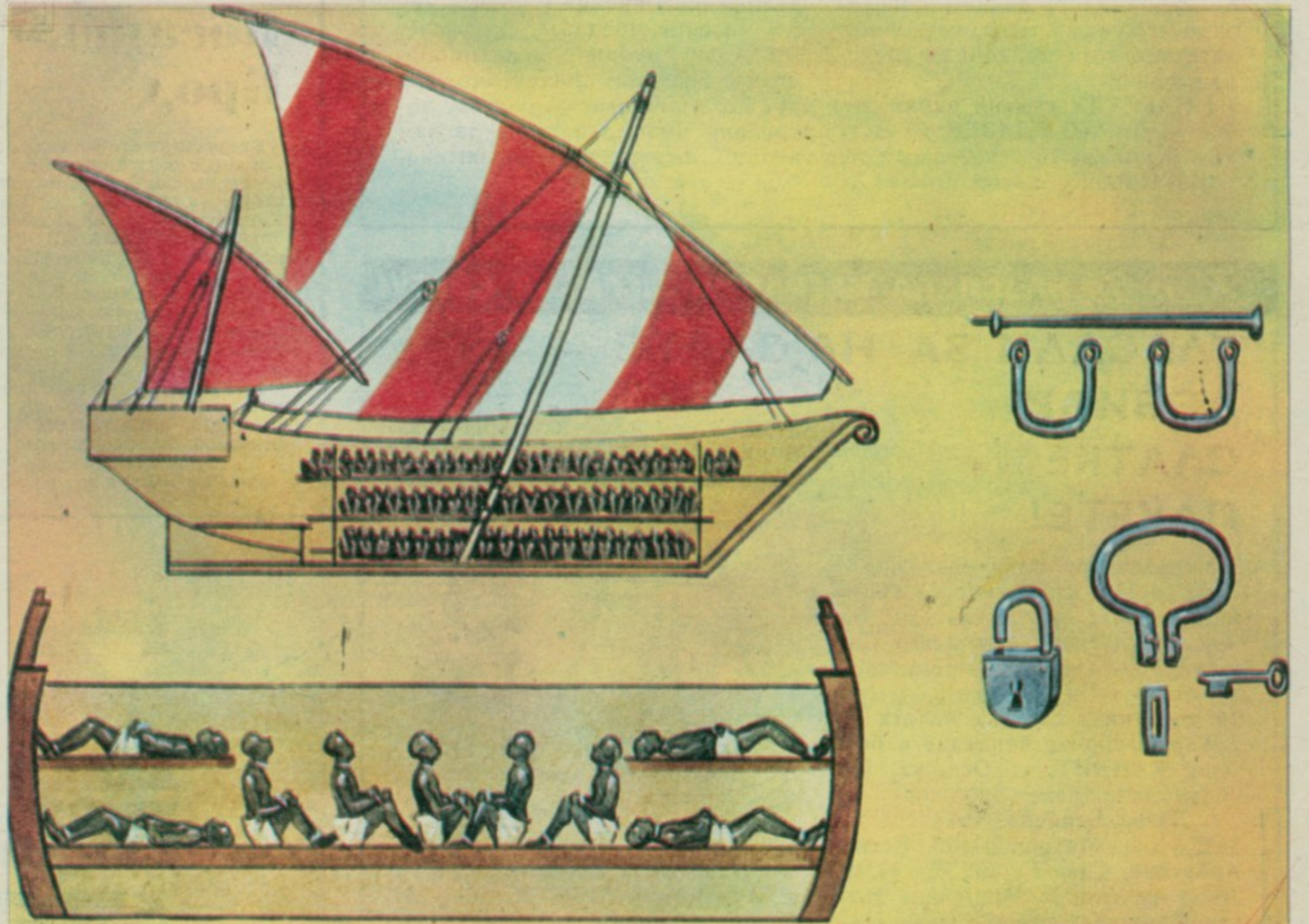

15

ТЕПИХ У ШТАЛИ — Дворац ганских владара био је познат по раскоши. Летописци су га описали као сјајну палату позлаћених зидова и прозора од кристала. Прича се да се у његовој ризници налазио комад злата тежак читаву тону! Дворска штала са 1000 коња била је застрта најфинијим теписима а сваки коњ имао је по 3 коњушара: један се бринуо о храни, други о води, трећи о чистоћи. Краљ је често приређивао гозбе за по 10.000 сиромашних поданика одједном и с њима ручавао седећи на златном трону.

тег и дипломата и остали афрички владари узалуд су се трудили да му буду равни. Градови Гао, Валата и Џен постали су културни центри тог дела Африке а Тимбукту, са 200.000 становника, имао је велику библиотеку коју су спалили Мароканци када су 1592. заузели град.

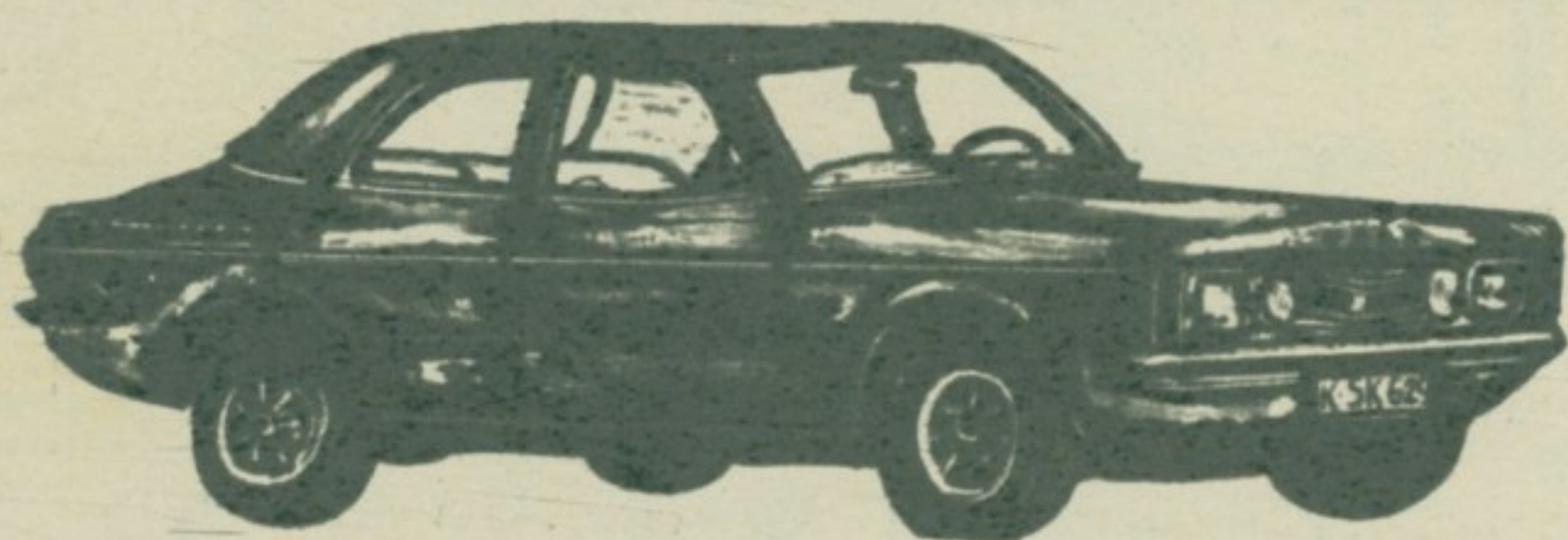

18

У ЛАНЦИМА — Велике афричке цивилизације угасиле су се чим су Европљани почели са колонизацијом и поробљавањем. До 1776. преко 9 милиона црнаца у ланцима је отпремљено на друге континенте, нарочито у Америку. Најмање милион помрло је у путу, на галијама где су били оковани у потпалубљу без довољно ваздуха, хране и воде. За последња 2 века заборављено је да је Африка колевка цивилизације човечанства и тек сада младе афричке државе стичу независност ослобађајући се својих белих господара.

KRAJ

ЗАВРШЕН НАГРАДНИ КОНКУРС

88 НАЈВАЖНИЈИХ КОЛА СВЕТА

Наш наградни конкурс „88 НАЈВАЖНИЈИХ КОЛА СВЕТА“, који смо објављивали у 8 наставака од 30 априла (број 1009) до 9. јула 71 (број 1019), изазвао је велико интересовање нарочито код младих читаца.

За оне читаоце који нису успели да одговоре тачно на свих 8 питања као и за оне који нису учествовали у овом конкурс а желе да провере своје знање из аутомобилизма, доносимо решење конкурса. Одговор на 1. питање: Да ли се мотор „фије“ хлади водом? — гласи ДА. 2. Мотор „фолксвагена 1200“ НЕ налази се напред. 3. „опел рекорд“ ИМА акумулатор. 4. Ванкел мотор РАДИ на бензин. 5. ДА, аутомобили BMW учествују на тркама. 6. НЕ, предњи точкови „поршеа 914“ нису погонски. 7. ДА, „школа 110“ мора да има спољни ретровизор ако је регистрована за пет и одговор на осмо питање: Да ли се „тојота“ монтира у Југославији — гласи НЕ.

Као што се сећате, пропозиције овог наградног конкурса захтевале су да у извлачењу награда учествују само они читаоци који имају свих 8 тачних одговора. Зато је специјалан жири ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА прегледао све припале купоне и међу купонима са тачним одговорима извукао имена четворице читалаца који су добили следеће награде:

I НАГРАДУ глуми чамац добио је ДАРКО ГЛАЗЕР, Братства и јединства 10. 71000 Сарајево. II НАГРАДУ шатор добила је

РУЖИЦА РАЈЧИЋ, Трг ослобођења 16 19250 Мајданпек.

III НАГРАДУ прибор за подводни риболов (пушка, маска, пераја) добио је ДРАГАН ЂУПИЋ, Раде Кончара 20, 23000 Зрењанин.

IV НАГРАДУ бицикл добио је ДАРКО ЛАБАШ, Масарикова 11, 42000 Вараждин.

На крају, желели смо да се извинимо свим нашим читаоцима што су се током објављивања ове серије појавиле неке грешке. На пример: у броју 1019 текст о „МАЗДИ 1300“ налази се испод слике „ТОЈОТЕ КРАУН“ и обротно. Надамо се да овакве грешке нису код наших читалаца изазвале велику забуну с обзиром да је свако од објављених возила имало ознаку која је показивала о којем моделу је реч.

Захваљујемо свим оним читаоцима који су нам указали на грешке које су нам се поткрале а истовремено их обавештавамо да поједине разлике које су уочили код тежине возила и коњским снагама зависе од тога да ли се возило мери са пуним или празним резервоаром и да ли се коњске снаге изражавају по ДИН или САЕ нормама.

У међувремену добили смо и велики број писама у којима наши читаоци предлажу да уведемо сталну рубрику о аутомобилизму. Предлог прихватимо, али пре него што овакву рубрику покренемо молимо читаоце да нам напишу шта их највише интересује из ове области.

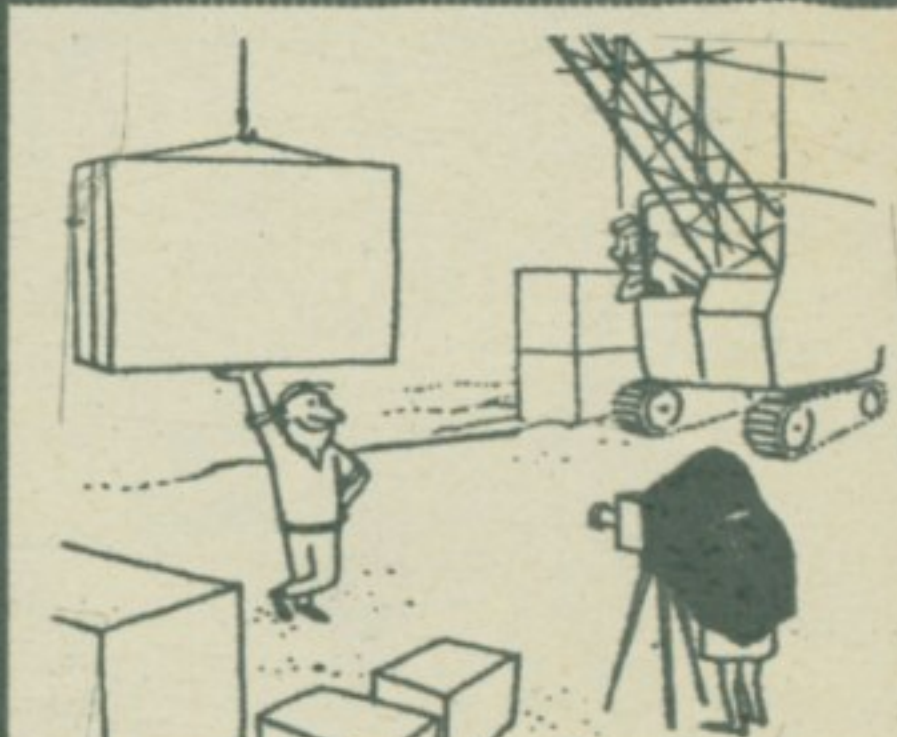
хумор

— Мислио сам да су људска бића ипак мало интелигентнија!

БЕЗ РЕЧИ

БЕЗ РЕЧИ

ENERGOINVEST НАГРАЂУЈЕ

Тачан одговор — Босански Брод

Енергоинвестова када за купање израђује се у Босанском Броду. Сви наши читаоци који су овако одговорили на 26. питање објављено у Енергоинвестовом задатку у ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ (број 1021) одговорили су тачно. Наравно, они су тако стекли право да учествују у извлачењу награда.

Вредне и лепе награде овог пута извлачила је ГОРДАНА ЈАЊИЋ, кошаркашица БОСНЕ и младе репрезентације.

I НАГРАДУ петнаестодневни летоване за ужу породицу добила је МАРИЈА СТАНКОВИЋ, Ристе Тешина 26, Титово Ужице.

II НАГРАДУ Енергоинвестов бојлер МЕВОШ (80 лит.) добио је МИО-

ДРАГ ПРАНИЋ, Жикице Јовановића Шпанца 6/4, Никшић.
III НАГРАДУ бицикл на расклапање добио је ВОГДАН СИЛАШКИ, Димитрија Туцовића 32, Београд.

ГОРДАНА ЈАЊИЋ, кошаркашица БОСНЕ извлачи награде.

Kandit НАЈСЛАЂА НАГРАДНА ИГРА НА СВЕТУ!

ГЛАСАЛИ ЗА НАЈСЛАЂЕ — ДОБИЛИ СЛАТКЕ ПАКЕТЕ!

У редакцију Забавника приспеле су 1123 дописнице са купоном 3. Читаоци су гласали за најслађег дедача и најслађу девојчицу — разуме се према својој избору! На срећу је извучено 10 добитника слатких пакета — поклон фабрике чоколаде и бонбона КАНДИТ из Осиека. По један слатки пакет добили су:

1. Хазра Бербери, Ресавска 5, 38220 Кос. Митровица; 2. Весна Арбуџић, Саве Гајића 6, 44240 Двор на Уни; 3. Марјелица Носан, Томшићев трг 17/1 63000 Цеље; 4. Светлана Степановић, Зг. бр. 21, 35223 Велики Поповић; 5. Владета Николић, село Цикоти,

31262 Сеча Река; 6. Мирослав Вилићешев, Рамиза Садика 5, 81400 Никшић; 7. Момчило Андрић, Вој. Мишћина 34, 14242 Ми-

оница; 8. Иван Крмпотић, Андрије Антића 55, 51266 Селце; 9. Франц Лапања, Јенкова 11, 66000 Копер и 10. Офелија Георгиева, Николе Тесле (кула) 5/II, 97000 Битољ.

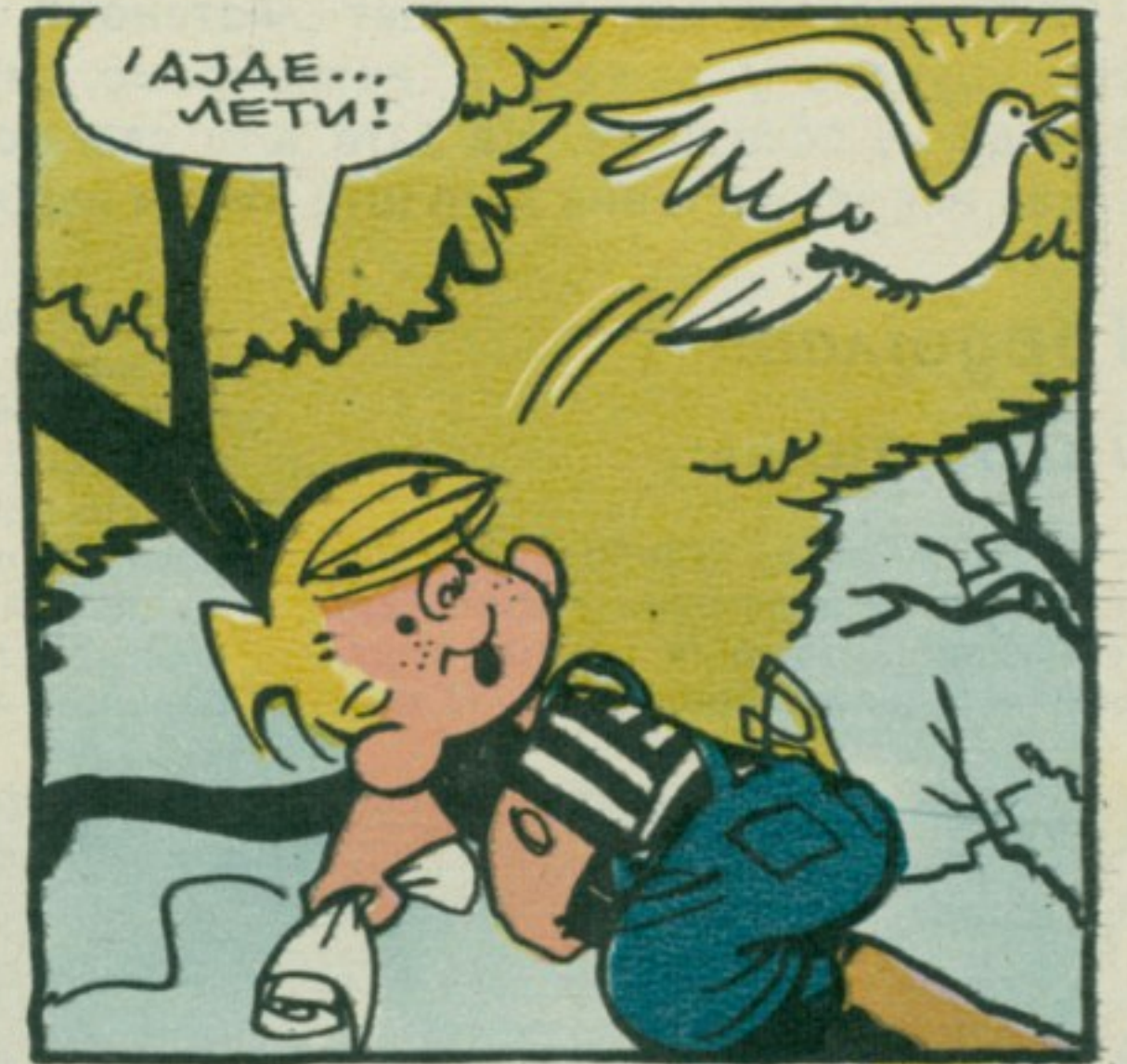
7
дана
увек
с вама

ЈЕДНА
АЛИ
ВРЕДНА

Геле које сиса не риче
(Етиопска пословица)

ГОЛУБОВИ ПИСМОНОШЕ

Мој јеташа луд за спортом

Знао сам да нећу послушати заповедника патролног брода Свемирске полиције, мада сам био тек приправник а тај задатак мој први лет „Фотоном“. Чим је наређено да се сви увучемо у лежаје и активирамо сигурносно поље, решио сам да не послушам. Не зато што сам по природи недисциплинован већ једноставно зато што нисам веровао компјутеру.

Тврдоглави полицајац,

Фил Бекботем, заповедник „Фотона“, човек педесетих година, провео је више од пола живота у разним свемирским бродовима. О њему

Наш патролни брод „Фотон“ опремљен је са 4 фотонска мотора што му омогућава да постиже брзину блиску брзини светлости. Њиме се рукује веома једноставно. Већи део посла свршава компјутер. Довољно му је рећи шта се од њега очекује и он фантастичном брзином активира програматоре који даље преузи-

познатог објекта. Како није припадао ниједној познатој врсти бродова или астероида, компјутер-анализатор је одређивао узбуну првог степена. То је значило да се цела посада повуче у своје лежаје и активира заштитно поље, а сав посао препусти компјутеру.

— Сви у своје лежаје! Укључите заштитно поље! — наредио је Фил. Управо тада сам одлучио да не послушам. Ако је у питању неки потпуно непознати објект, како ће компјутер изаћи с њим на крај ако није програмиран за такву могућност? Сва реаговања компјутера предвиђена су на основу познатих ствари и појмова, а овде је у питању не-

где ничега и никога осим белине.

— Нема никога и никога не можете видети — чуло се опет. — Само користим глас вашег пријатеља и...

— Ко сте ви? Шта је са Нилсом? Где сам ја? Шта се догодило? — прекидох Глас рафалом питања.

Глас ми одговори:

— Тешко ћете разумети, али потрудите се да схватите. Ви сте на Осмој планети Другог сунца у сазвезђу које ви називате Лабуд. Разговарате са бићем из сазвезђа Лабуд.

— Зашто се не покажете и зашто користите Нилсов глас? — прекидох глас рафалом питања.

ИЗГУБЉЕНА ПАТРОЛА

ФИЛ БЕКБОТЕМ БИО ЈЕ НАЈУПОРНИЈИ СВЕМИРСКИ ПОЛИЦАЈАЦ, АЛИ ОВОГА ПУТА ИЗГЛЕДАЛО ЈЕ ДА ЋЕ СЕ ИСТРАГА ЛОШЕ ЗАВРШИТИ

што што анализатор не познаје. Ако послушам, изгубићу сваку могућност деловања и мораћу да се препустим развоју догађаја без икакве могућности да на њих утичем. Заштитно поље би ме додуше спасло од свих могућих познатих неприлика које могу да снађу човека у космосу, али шта је са оним непредвиђеним? Усудио сам се да то кажем заповеднику.

Легао сам, приврстио сигурносни појас, али црвено дугме, то сам знао, нећу притиснути. Истина, у случају било какве несреће поље би ме заштитило чак и од слободног пада у свемир, али док је под дејством поља човек је онемогућен за сваку акцију јер га уређај аутоматски уводи у стање хибернације — дубоког замрзавања. А ја сам желео да знам шта се догађа... Над свим лежајима се упалила црвена светиљка, знак да је укључено заштитно поље. Моја је остала неупаљена. Није прошло ни пет минута, а онда се догодило ОНО.

Осетио сам тако снажан притисак да сам се онесвестио.

Буђење није било непријатно. Осећао сам се лак и свеж. Прво што сам приметио било је да нисам у свом лежају, чак да уопште нисам у „Фотону“. Лежао сам на нечему узаном, равном, али не и неудобном. Око мене је била само белина и ништа више. Устао сам и покушао да закорачим. Ишло је много лакше него што сам се надао, сувише — Станите!

Одакле ли долази овај глас? Звучи некако познато. Осврнуо сам се, али осим белине нигде ништа нисам видео.

— Станите! — поновио је познати глас.

Сада сам га препознао. Био је то Нилс, дежурни аналитичар.

— Нилсе, где сте?

Варао сам се ако сам мислио да ћу га угледати ако се окренем. Ни-

Када је проговорио, Глас је овог пута подсећао на заповедников:

— Могу да се служим било којим гласом. Како вам се свиђа овај?

— Зашто не употребите и мој — упитах иако ми није било до шале.

— Ваш не могу да користим, од вас уопште и не можемо да имамо никакве користи, зато нам и представљате проблем. Не знамо шта ћемо са вама.

Није ми било пријатно кад сам то чуо. Ако сам им некористан лако би могло да се деси да ме једноставно ликвидирају.

Пења димензија

— Зашто сте ме онда отели? Шта намеравате са нама?

— Не знам да ли ћете моћи да схватите. Ми смо бића из пете димензије и зато ви и не можете да нас видите. Са четворедимензионалним бићима као што сте ви можемо да дођемо у контакт само путем посредника. Зато и користимо туђе гласове и тела, отимамо, како ви то кажете, целе бродове са путницима и посадом. Они су нам потребни да можемо да успоставимо везу са осталим становницима васионе. Иначе, не желимо никоме зло.

— Лепо — рекох — не наносите никоме зло, а људе користите као што би ми користили одела.

— Варате се — рече Глас — користимо само оне који на то сами пристану.

— А где су они који не пристану?

— Још нико није одбио!

— Ја не пристајем!

— Са вама је други случај. И да хоћете, с вама не бисмо могли ништа да учинимо.

— По чему се ја то разликујем од осталих и шта ћете учинити са мном пошто сам вам некористан?

су кружиле приче да је најтврдоглавији свемирски полицајац у Сунчевом систему и околини и да је захваљујући својој упорности и знању досад с успехом извршио све поверене задатке. Био сам задовољан што сам прву службу почео код човека од кога се може много научити. Свемирска полиција добила је задатак да спроведе истрагу о нестанку два исељеничка брода „Сатурн I“ и „Сатурн II“. Бродови су одржавали нормалну ласерску везу са прихватном станицом на Марсу и све је било у реду док нису ушли у сектор где даљи лет и спуштање аутоматски води Јужни марсовски космодром. Тог тренутка прекинута је свака веза и бродови као да су испарили. Локална патрола није нашла ни најмањи траг. Зато је случај поверен Филу.

мају самостално вођење брода. Наоружање је такође најсавршеније да би „Фотон“ могао да се ухвати укоштац чак и са бићима из сазвезђа Лабуда.

Приближавали смо се месту на коме је последњи пут успостављена веза са несталим бродовима. Међутим, нисмо стигли ни да почнемо са припремама за истрагу кад у командну кабину улете дежурни аналитичар.

Узбуна првој смене

— Погледајте ово — рече он Филу и даде му извештај компјутера-анализатора.

Радари су на самим границама свог домета ухватили присуство не-

Господар мамута

— Заштитно поље, иако га нисте због тога измислили, доводи људе на границу пете димензије и одатле их сасвим једноставно преводимо у наш свет. Бића која ви знате као бића из сазвежђа Лабуда, у ствари су становници разних планета са којима смо успели да дођемо у контакт и да користећи њихову четвородимензионалност комуницирамо са осталим интелигентним расама у свемиру. Сада имамо довољно људи са Земље и не морате се бојати никакве инвазије и отмице. А вас, пошто не можемо да користимо (јер ви то не желите) вратићемо на Земљу.

— Могу ли да разговарам са неким од мојих другова?

— Наравно, али не одмах.

— Зашто не одмах?

— Управо је у току спајање личности. Нашу психичку сферу спајамо са телима ваших другова...

— Али... Како ће то тело са две личности у себи да реагује? Чијој ће се вољи повиновати?

Глас се насмеја:

— Типично за људски начин размишљања! Одговор је једноставан. Спајањем са нама човек се обогаћује новим знањима која му омогућавају да доноси објективне одлуке. Зато и не може доћи до различитог реаговања. Уосталом, данас ћемо обавити прве пробе. Надам се да ћете онда бити уверени.

Две врсте људи

Глас ућута и ја сам га узалуд позивао и тражио. Покушао сам да се оријентишем, да некуд кренем, али нисам могао никако да се снађем у белини која ме је окруживала, безоблична, бездимензионална, и, изгледа, бескрајна.

По мом часовнику прошла су два дана. Досађивао сам се страховито и нисам знао шта да радим. Зачудо глад и жеђ уопште нисам осећао. Бар нека корист од пете димензије! При крају другог дана најзад се Глас опет јавио. Овог пута зазвучао је некако метално.

— На жалост изгледа да сте били у праву!

Глас је долазио иза мојих леђа. Окретох се и овога пута сам нешто угледао. Био је то човеколики робот-полицајац, један од оних које сваки полицијски патролни брод користи за изласке из брода и за грубље и теже послове. Насмејах се:

— Значи, њега сте успели да придобијете за своје идеје?

— Да. И остале људе са металном структуром, они други су неупотребљиви. Нисмо знали да постоје две врсте људи.

— То и нису људи — рекох и објасних му што сам боље могао шта је то робот.

Пажљиво ме је саслушао са неким готово људским изразом у очима. Скоро сам поверовао да преда мном стоји прави, живи човек.

— Тако дакле — рече разочарано.

— Да — одговорих — а сада ми реците шта ће бити са нама „неупотребљивима“?

— Вратићемо вас тамо одакле смо вас и довели.

Командант космодрома на Марсу изненадио се и обрадовао кад смо стигли:

— Морамо вас поново увести у регистар и показа Филу Бекботему фасциклу на којој је писало „Изгубљена патрола“.

ПЛОЧА ЗА ВАС

КИЋО СЛАБИНАЦ

Незадовољан местом које му је припало на „Купу певача“ Крунослав-Кићо Слабинац на стојао да је на традиционалној „Песми лета 71“ освоји прво место и на тај начин докаже да је тренутно наш најпопуларнији певач. На плочи коју је издао „Југотон“ налазе се композиције ТРИ СЛАТКЕ РИЈЕЧИ и ЛАМЕНТО. Цена је 8,80 н. дин.

ТЕЛЕФОНИЈАДА

Популарне дечије песме: ТЕЛЕФОНИЈАДА, ПОВРЂИЈАДА, ДОКТОР, ИШЛИ СМО У АФРИКУ..., У ЈЕДНОМ ДАНУ и ЛУЦКАСТА ПЕСМА Љубивоја Ршумовића, из телевизијских емисија за децу, налазе се на плочи дует Далиборка Стојшић и Миња Субота. Допадају се и деци и старијима. Плочу је издала Продукција плоча РТБ, цена 9,80 н. дин.

ПОРДИЦА БЕЗВЕЗИ

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Сакупљам разгледнице и марке. Имам 17 година. Језик дописивања српскохрватски и руски. Гоца Милосављевић, село Војилово бр. 115, 12223 з. п. Голубац.

Желим да се дописујем са другарицама и друговима широм наше домовине. Волим забавну музику и књижевност. Скупљам марке и умјетничке слике. Имам 14 година. Мевлида Беговић, Д. Лопандића, 75320 Бијељина.

Ученица сам VII разреда и желим да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Језик дописивања српскохрватски и руски. Скупљам: значке, салвете, и фигуре. Лела Латинковић, Маршала Тита 56, 78350 Вос. Нови.

Имам 14 година. Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Навијам за „Железничар“. Волим вестерн филмове. Језик дописивања српскохрватски и енглески. Амир Силић, Ул. 27. јул. бр. 9, 71220 Цазин.

Желим да се дописујем с друговима и другарицама из целе наше земље. Имам 13 година. Скупљам салвете и фотографије певача. Навијам за „Партизан“. Олга Торбица, Драга Жервеа 26, 51000 Ријека.

Имам 15 година и желела бих се дописивати са вршњацима из наше земље и иностранства. Језик дописивања: словеначки, српскохрватски и енглески. Скупљам страни новац. Желела бих уз писмо и фотографију. Весна Бутковић, Повшетова 104, Моате, 61000 Љубљана.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије ради размене разгледница. Имам 20 година. Лили Петковић, 2982 Norderney LVA Westfalen postfach 320, Deutschland.

Имам 15 година. Желим да се дописујем са друговима и другарицама из целе земље. Навијам за „Црвену звезду“. Сакупљам: стране марке, разгледнице и значке. Гордана Михаиловић, ученица 1/6 гимназије, 36350 Рашка.

Имам 14 година и желела бих се дописивати с омладином широм Југославије и иностранства. Језик дописивања српскохрватски и немачки. Сакупљам разгледнице и лутке. Јасна Месић, Ријечка 3, 54000 Осиек.

Имам 15 година. Желео бих да се дописујем са вршњацима из наше земље. Хоби ми је сакупљање разгледница. Драган Тешић, Др Миловића 30/Б, 19210 Бор.

* укршћене речи *

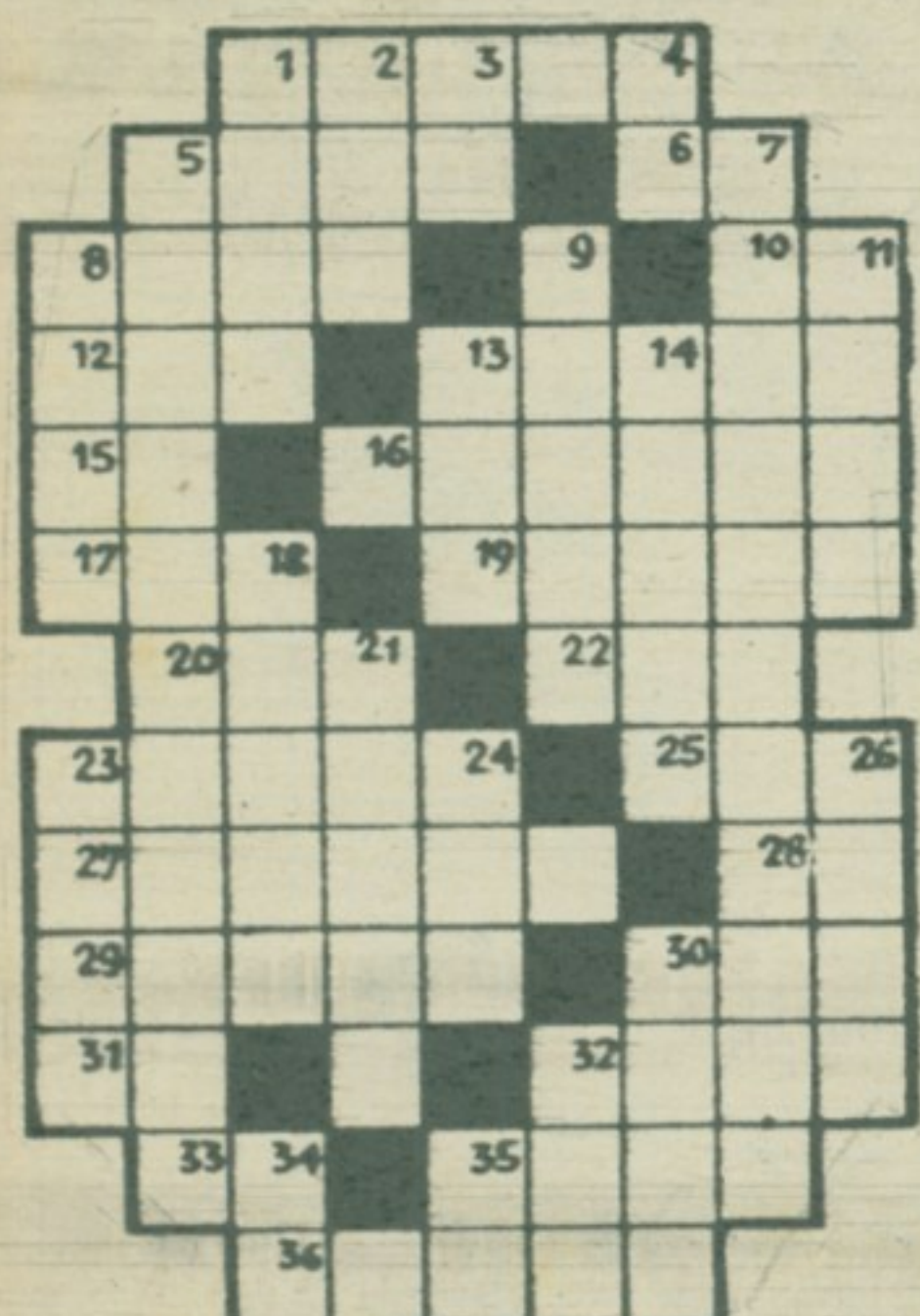
Водоравно: 1) француски сликар (Пол); 5) време; 6) слово латинице; 8) држава у Азији; 10) аутомобилска ознака за Ваљево; 12) део животињског тела; 13) шумска животиња; 15) два иста слова; 16) лоптин одсечак; 17) женски певачки глас;

19) некадашњи велики океан у простору данашњег Средоземног мора; 20) личност из опере Јакова Готовца; 22) енглески лекар, проналазач узрочника маларије; 23) оштар стеновит рт на крајњем југу Италије; 25) део намештаја; 27) обличја; 28) латинска свежа; 29) једна од САД; 30) главни град Башкирске ССР; 31) све за; 32) град у Аустрији; 33) хемијски знак за никл; 35) дизалица; 36) злогласни римски цар.

Усправно: 1) сигнални музички ни струмент; 2; и један и други; 3) хемијски знак за галијум; 4) негација; 5) римски цар, родом из Далмације; 7) познато летовалиште на Црногорском приморју; 8) река у Далмацији; 9) врста зачина; 11) врста индијског новца; 13) скраћеница нашег аеротранспорта; 14) зељаста биљка белих цветова; 18) плетена одећа; 21) метал сребрностосиве боје; 23) водопад; 24) име глумице Гарднер; 26) један од родитеља; 30) радиоактивни хемијски елемент; 32) главнина, главни део; 34) река у Аустрији; 35) хемијски знак за криптон.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) галије; 6) доба; 7) Еис; 9) оро; 10) Грци; 11) ле; 12) немир; 13) акт; 15) сако; 16) нирит; 18) Л(азар) В(ујаклија); 19) нук; 20) со; 21) Либан; 23) ит; 25) еја; 26) апер; 28) хе; 29) анода; 30) ано; 32) трик; 33) рава; 35) аја; 36) ...

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Милојко Друловић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00 дина, тримесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тримесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у инострану валути DM 52. — S 14. — Ft 78,40 — Skr 61,60 — Skr 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефон: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.

ПОРОДИЦА БЕЗВЕЗИЋ

Драги Забавнице,

У 1016. броју прочитала сам „Породицу Безвезић“, илустровану причу у боји која ми се много допала. Веома је симпатична бака из ове приче са округлим наочарима на врху носа и црном машином у коси. Али, већ у следе-

ћем броју приче није било на те молим да ми одговорите да ли ћете је и даље објављивати.

Славица Алексић, Београд, Праховска 4

Вероватно си приметила да се у Забавнику поново појавила „Породица Безвезић“. Објављиваћемо је у сваком другом броју.

ДРУГАРИЦЕ ИЗ ШВЕДСКЕ

Драга редакцијо!

Моје другарице из Шведске желеле би да се дописују са младићима и девојкама из Југославије. Дописивање на енглеском језику. Шаљем вам њихове адресе и молим вас да их објавите.

Станка Павловска, Ул. 724 бр. 5а, Скопље

Ево адреса младих Швеђанки:

Solweig Jansson (16 год)
P1 5840
53400 Wara, Sweden

Lena Brännholm 20 год)
Slänbärsvägen 26
19900 Enköping, Sweden

Doris Tiberg (20 год)
Nedre Terassgat 55
P1 829
S-66011 Billingsfors, Sweden

Ethel Zevgren (17 год)
Lerum-Andersvagen 144
44300 Lerum, Sweden

Marita Johansson (15 год)
Box 375
S-970 13 Hakka, Sweden

ЈАДРАНКИ ВРАЊАНКИ

Пошто редовно пратим твој лист замолила бих те да ми, ако си у могућности, објавиш адресу наше интелигентне Душанке Калањ јер бих желела да јој пишем.

Јадранка Станковић, Врање, Ужичка 12

Душанка Калањ живи у Београду и станује у Улици Теслиној број 15.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП

РИП КИРБИ:

ОСВЕТНИК

ПРЕТПЛАТИТЕ СЕ НА ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

Ако ниси сигуран да ћеш сваког петка моћи да добијеш Политикин забавник, претплати се на лист

НАРУЧБЕНИЦА

Претплаћујем се на ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

ћирилица

латиница

потребно предтати). Износ од 88 н. д. за годишњу претплату, односно 44 н. д. за полугодишњу претплату (непотребно предтати), послаћу вам кад добијем од вас уплатницу.

Име и презиме:

Место, улица и број:

Попуни, изрежи и залепи на дописницу и пошаљи: ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК, 11001 Београд, Македонска 29.

